

GÖR VALET TILL EN FRÅGA OM DEN GLOBALA ÖVERKLASSEN

HELA TEXTEN:

- FÖR SAMMANHÅLLNING MOT SPLITTRING
- MOT DEN MULTIPOLÄRA FASCISMEN OCH THE BIG OTHER
- MOT DEN GLOBALA ÖVERKLASSEN

Kapitalismen 2026

Världen snurrar allt snabbare kring konflikten mellan folk-elit, arbetarklass-överklass både i Sverige och internationellt. En värld med en global överklass som med hjälp av sin köpta makt, sina banker, multinationella storbolag, börser, handelsavtal, finansmarknader, institutioner, medier, tankesmedjor, opinionsbildare, idéer, narrativ, lobbyister, kontroll och övervakningsteknik, propaganda, fakenews, politiker, fackpampar, poliser, religiösa ledare, diktatorer, paramilitärer, arméer med mera styr över och lever på den globala arbetarklassen i det system som kallas Kapitalism. Och som gör det med hjälp av **världens äldsta härskarteknik – att härska genom att söndra**. En numera global kapitalism där den rikaste 1 procenten äger mer än resterande 99 procent tillsammans. En kapitalism där de 8 rikaste personerna äger mer än de fattigaste 50 procenten av världens befolkning. En kapitalism med en global överklass som dag ut och dag in stjälar den globala arbetarklassens gemensamma tillgångar och det värde vi arbetar ihop och i andra änden spottar ut extrema klass-skillnader, splittring, förtryck, fattigdom, svält, krig, barbari, katastrofal klimat och miljöförstöring, det vill säga utrotning av mänsklighetens ekonomiska grundvalar som följd. En global överklass med gemensamma klass-intressen men som samtidigt också konkurrerar inbördes. Grovt sett en liberalt sinnad del som varit dominerande i västvärlden sedan andra världskriget och som åtminstone på ytan accepterar en regelbaserad världsordning, grundläggande demokratiska värden som alla människors lika värde, fria val, fri media, yttrandefrihet med mera. Och dels en gammal kolonial djupt konservativ och högerextrem/fascistisk del som alltid varit dominerande i många andra delar av världen och som på många håll funnits i bakgrunden även i stora delar av västvärlden. Som de senaste 35 åren verkat allt mer organiserat och aggressivt för att återta dominansen såväl i land efter land för sig men också tillsammans och ihop på den internationella arenan med representanter som Trump, Putin och Jinping i USA, Ryssland och Kina och alla deras allierade runtom i världen som till exempel Netanyahu och Orban som nu utgör **en multipolär internationell fascism**.

Sammantaget en global överklass av sinsemellan olika kapitalister och kapitalintressen som över tid både håller ihop och/eller tvärtom konkurrerar med varandra beroende på vad som gynnar deras intressen. Som direkt och/eller via sina multinationella bolag konkurrerar om att styra och kontrollera stater, nationer och unioner och överstatliga organ för sina intressen. Nästan alltid med nationalism och/eller religion som splittrande vapen där de får vanligt folk att misstänkliggöra och ställa sig mot varandra för att skapa falska syndabockar. Och i slutändan genom krig och terror – inte sällan genom ombud/by proxy – slakta varandra för sina egna bakomliggande intressen. En global överklass som kan verka abstrakt och svår att ta på men som består av fullt levande människor av kött och blod som alla andra. Många av dem brukar träffas en gång om året på World Economic Forum i Davos i Schweiz. En global överklass som i Sverige är representerad och lever i skyddade miljardärsreservat som Danderyd, Örgryte och Vellinge.

Därunder ett större mellanskikt eller en global övre medelklass som administrerar, försvarar, upprätthåller och utvecklar systemet. En slags serviceklass åt överklassen inom såväl den privata företagsvärlden som inom staternas institutioner och offentliga sektor. En klass som jobbar uppåt

för sina uppdragsgivare inom överklassen och neråt för att avleda, missrikta och på andra sätt osynliggöra sina uppdragsgivare och klass-samhället som helhet. En mycket viktig uppgift i detta syfte är historie och idéproduktion och produktion av narrativ som upprätthåller och utvecklar systemet – inom företags och bolagsvärlden, inom den akademiska världen, i våra skolor, inom media och inte minst inom politiken. Och om inte det räcker, använda repressiva metoder som att skrämma, döma och bestraffa arbetarklassen. En global övre medelklass som fungerar som en buffert och krockkudde neråt åt överklassen med uppgift att ta hand om friktion och klasskonflikter.

Under detta övre mellanskikt lever den stora majoriteten av befolkningen, arbetarklassen i bred bemärkelse. Ja, pyramidformen illustrerar klass-samhället bra. En bred, brokig, olikartad, skiktad och av den övre medelklassen skolad arbetarklass så till den grad att de flesta idag inte ser sig som arbetarklass utan hellre kallar sig medelklass utifrån den liberala, konservativa och högerextrema skolning de fått. Där vissa har mycket makt och vissa lite. Där vissa är högavlönade och andra lågavlönade. Där vissa har fast jobb och andra är timanställda. Där vissa inte har något jobb alls. Där vissa bor i villa och andra i lägenhet. Och vissa på gatan. Där vissa betalar sin bostad genom ockerränta till banken och andra ockerhyra till hyresvärdar. Eller ockerhyror på andrahandsmarknaden. Där vissa får lön och vissa gör oavlönat arbete i hemmet. Där vissa tror på religion, andra på vetenskap. Där vissa är kristna, andra muslimer. Där vissa jobbar i privata kläder och andra i arbetskläder. Där vissa är kvinnor och andra är män. Där vissa är födda i Sverige och andra inte. Där vissa har släkt från Sverige och andra inte. Där vissa är heterosexuella och andra HBTQ. Där de många är anställda av stora arbetsköpare men där allt fler blir småföretagare eller anställs i små företag i takt med storbolagens princip att outsourca verksamheter och privatiseringen av den offentliga sektorn. En outsourcing och privatisering i många led där löner, trygghet och arbetsmiljö försämras i takt med att konkurrenstrycket ökar ju längre ut i kedjan man kommer. Något som slår sönder större arbetarkollektiv och osynliggör att vi arbetare har något med varandra att göra. Som på vilken svensk byggarbetsplats som helst. Eller när du ringer till något ”svenskt” företag men kommer till en kundtjänst belägen i Indien eller Senegal. Eller gamla statliga verk som SJ som bolagiserats och splittrats upp i ”beställare” och ”utförare” och privatiserats till den grad att ingen till slut har eller tar någon form av helhetsansvar. Eller inom snöskottningen. Eller inom stora delar av den svenska offentliga sektorn. En arbetsmarknad helt på arbetsköparnas villkor, fabriksflyttar, uppsägningar, individuell lönesättning, automatisering och robotisering med AI, sänkta reallöner och ett globalt lönerace mot noll, osäkra anställningar, hot om arbetslöshet, korrumperade fackpampar som gör upp med arbetsköparna över huvudet på sina medlemmar, miljöförstörande lastbilstransporter i ”just in time”-system till fabriker utan lager, Lean Production(mager produktion) och slimmade arbetsorganisationer och ständigt ökad stress och detaljstyrning uppiifrån på våra jobb som följd av arbetsköparnas ständiga jakt på ökad vinst åt sina ägare.

På den offentliga skattesidan också ett race mot noll där världens stater konkurrerar med vem som har lägsta skatter och bästa banksekretess. Tidigare välfärdsländer som Sverige där skatterna till slut inte kan finansiera välfärd som istället reas ut till riskkapitalister och privata bolag som tjänar miljarder på att leverera dålig och skämtliknande ”välfärd”. En korrumperad offentlig sektor och förvaltning där enorma summor skattemiljarder försvinner ner i svarta hål via ogenomträngliga ”stysystem” som NPM(New Public Management) och ”finansieringssystem” som OPS(Offentlig Privat Samverkan) där inte minst kommun och landstingspolitiker mot att få en del av kakan frontar och täcker upp för de privata storbolag och banker som kammar hem kontrakten och våra skattepengar. Sjukhus, vårdcentraler, äldreboenden, skolor, kollektivtrafik, bibliotek, apotek, våra städers mark och allmänningar, gallerior och centrumanläggningar, pensionsbesparingar, naturtillgångar, råvaror, gruvlicenser, ekosystemtjänster med mera med mera. Allt har getts bort till privata intressen och bolag. En helt bolagiserad och alltmer privatiserad bostadsmarknad där allmännyttan bara finns kvar till namnet och där vårt allra mest grundläggande behov av tak över huvudet, värme, skydd och trygghet inte längre har något mer syfte än att ”gå med vinst”. Det vill säga eftersatt underhåll och bitvis ren misär i många av landets arbetarklassområden medan

fastighetsägarna gör storvinster. "Allmännyttiga" bostadsbolag som istället för att återinvestera vinsterna i upprustning finansierar sänkta skatter för de rika för att sen rea ut husen till riskkapitalbolag som renoverar och chockhöjer hyrorna och på så sätt tvingar många arbetare att flytta. En bostadsrättsmarknad där inte bara alla bostadsrättsinnehavare utan alla skattebetalare i och med ränteavdragen är med och finansierar hisnande vinster till ägarna av Sveriges fyra storbanker år efter år. Och de senaste åren på det en inflation som av politiker, media och ekonomer med flera mystifierats till något slags naturfenomen utan vare sig orsak eller vinnare när det i själva verket inte är något mer komplicerat än högst medvetna beslut från storbolag och deras ägare att höja priserna för att öka sina vinster och som istället borde kallas vinstflation. Och så vidare och så vidare.

Sammantaget enorma summor i form av egendom, resurser och kapital som stulits från vanligt folk, från det offentliga, från det gemensamma, från samhället och på olika sätt förflyttats till privata intressen, storbolag och till de kapitalister som äger dem. Sammantaget också ett system som skiktar och splittrar arbetarklassen och vanligt folk vad vi nu kallar oss och ställer oss mot varandra. Något som är en förutsättning för att det kapitalistiska systemet ska överleva och från alla håll får vi från barnsben lära oss att vi är vår egen lyckas smed och att livet går ut på att konkurrera med varandra. Från betygen i skolan till individuellt varumärkesskapande på sociala medier över individuell lönesättning på våra jobb till storföretags och hela länders konkurrens med varandra. **En idag så pass genomsyrande liberal och högerextrem idé att den ses som en naturlag och fungerar som en religion.** En arbetarklass som både globalt och i Sverige exploateras allt mer och där klasskonflikten nu är så levande som den någonsin kan bli. På många håll har det kokat länge och trycket är nu så starkt att det kokar över, åt alla håll. Inte sällan i form av rent och skärt hat och i slutändan våld, riktat mot andra inom arbetarklassen. Hela idén om att vi lever i ett samhälle **tillsammans**, hela samhällskontraktet mellan medborgare och samhälle/stat – att jag får någonting tillbaka för att vara en del av samhället – är upplöst. Kvar är en desillusionerad och splittrad arbetarklass utan språk för vad som skett och sker. Kvar är en arbetarklass vars verkliga eller upplevda problem "vänstern" och "arbetarrörelsen" i bred bemärkelse slutade att problemformulera för ca 40 år sen. Istället har "vänstern" och "arbetarrörelsen" låtit de högerextrema och fascisterna ta över det grundläggande politiska narrativet och problemformuleringsprivilegiet. I Sverige heter högerextremisterna och fascisterna i första hand SD. Och ja, som sagt till skillnad mot vänstern, har de sen första början förstått betydelsen av att vara de som sätter narrativet. De som sätter utgångspunkten och ramarna för debatten. Medvetenheten om det inom SD är så god och självförtroendet för hur väl de lyckats är så till den grad att det Stora budskapet nr 1 från Åkesson efter förra valet var att det nu är dags för ett "paradigmskifte". Något som Åkesson sen trummat ut i tal efter tal efter tal för att just skapa det. Ja, så medvetet och Tydligt jobbar SD med det.

Den etablerade "vänstern"

Ett 35 år långt, målmedvetet och strategiskt och taktiskt väl genomfört hårt arbete av SD har gett resultat. Motsägelsefullt men symptomatiskt har valframgångarna för SD ofta kommit "som en överraskning" för den etablerade "vänstern". Som något "chockerande" och "ofattbart". Eller tvärtom som något av naturen givet som en del av en mystifierad "tidsanda". Eller i sagotermer som något "ont". En "vänster" som grovt sett kommit att domineras av högersossar och/eller den intersektionella "vänstern". Eller "woke-vänstern" på amerikanska. En "vänster" som delar en liberal grundsyn utan en närvarande och integrerad klassdimension. En "vänster" som trots att den växt fram under just de 25-35 år tillbaka som SD växt sig stora inte sällan fortfarande pratar om sig själv som något "nytt".

Högersossarna

Efter 1970-talets relativa framgång för vänstern internationaliserades kapitalismen under 1980-talet och industrin strukturomvandlades. Den svenska varvs och textilindustrin konkurrerades ut

och/eller flyttade till låglöneländer. I andra länder som Japan utvecklades inom bilindustrin nya management och produktionsmetoder som Lean production(mager produktion) för att öka produktiviteten, rationalisera och sänka kostnader framförallt för själva arbetskraften. En process för ständigt ökad produktivitet där svensk industri, svenska företag och den svenska arbetarklassen blev allt mer **konkurrensutsatt** gentemot arbetare i andra länder. Arbetarklassens och folkets relativa makt i riksdagen blev ett problem för kapitalet och EU-projektet drevs igenom med hjälp av en massiv propagandaapparat för att ge kapitalet fritt spelrum ovanför folkets och folkens relativa demokratiska makt och inflytande. Sammantaget en liberal utveckling med ett liberalt narrativ och problemformuleringsprivilegium som sedan fortsatte att styra utvecklingen under 1990 – och 2000 – talet och då kom att kallas **globalisering**. En utveckling som sen blev mycket gravt och på ett helt avgörande sätt historieförfalskad av både högersossar, liberaler, konservativa och högerextremister som alla hävdar att högersossarna/liberalerna stått och står för en allmän internationalisering och globalisering. I själva verket har det med undantag för EU-valen till ett låtsas-”parlament” i Bryssel och några passkontroller mindre mest handlat om en internationalisering och globalisering av och för kapitalet och kapitalisterna. För folket och arbetarna har högersossarna/liberalerna istället fortsatt att propagera för nationalismen som den grundläggande ramen för samhället och den politiska diskussionen. Vilka var till exempel drivande för att göra nationaldagen till en helgdag? Vilka propagerar för att arbetarna i Sverige ska sluta upp bakom och hylla en av arbetarna betald medeltida ”kung”, den svenska flaggan och sjunga nationalsången? Vilka vill att arbetarna ska sluta upp bakom ”svenska” storbolag och ”svensk” överklass? Vilka är det som fortfarande pratar ekonomi till folket som om det på riktigt fortfarande finns en ”nationell” ekonomi? Samtidigt som det absolut viktigaste politikområdet för dessa högersossar och liberaler under 35 års tid varit att smyga igenom antidemokratiska ”handels”avtal med internationella kapitalister utan minsta offentlig debatt om konsekvenserna för just folket.

Internationalism och globalisering åt kapitalet och den globala överklassen och nationalism åt arbetarna är vad de egentligen predikat och predikar. Högersossarna och LO-ledningen blev en aktiv del av denna utveckling under 1980-talet och har sen dess begått ett regelrätt förräderi mot allt vad arbetarrörelsen stod för. De tillfällen då klasskampen ändå bubblat upp sen dess, som under några enstaka LO-strejker, så har de kaderliknande ledningar som tagit över parti och facktoppar sett till att kväva alla upprorsyttringar och gjort upp med arbetsköparna över huvudet på medlemmarna. Det är här fackpampar med direktörlöner år efter år kallar splittrande individuell lönesättning för en ”karriärmöjlighet” och några futtiga hundringar i lönehöjning till sina medlemmar för ”en seger”. Det är här lokala LO-ombud fortfarande kan stå och säga att det ”kom som en blixtnad från en klar himmel” att fabriken läggs ner eller att si och så många anställda sägs upp. Det är här vanligt folk och den breda arbetarklassen till slut tappat språket för vad som skett och sker. Det enda som till slut återstår är floskler utan minsta verklig vilja och trovärdighet. Det säger sig självt att det har varit att ta död på vänstern som idé och som politiskt alternativ. Istället lade man den ekonomiska, sociala och politiska grunden för SD. Istället firar man nationaldagen.

De intersektionella – ”wokevänstern”

Om högersossarna på riktigt har varit delaktiga i den ekonomiska och sociala slakten av samhället har de intersektionella(eller på amerikanska ”woke”)sällan ens adresserat dessa frågor utan i första hand verkat i andra änden på skalan materiell bas/ekonomi – överbyggnad. När dimensionen klass lades på hyllan under 1980-talet så fyllde i Sverige den intersektionella ”vänstern” på 1990-talet upp tomrummet med andra ”konfliktfrågor”. Inte minst antirasism, feminism och HBTQ-frågor och kom därmed också att vara de som ”tog kampen” mot SD. Frågor som alla varit och är av allra största vikt men som i stort kom att behandlas som enfrågor utan koppling till dimensionen klass. Istället har begreppet ”klass”, om det har använts, mest kommit att användas som bara ytterligare en påklitrastad och vulgärtolkad svartvit kategori av maktordningar. Olika maktordningar – etnicitet, genus, sexualitet med mera som behandlats och adresserats som om de är av samma natur och verkar och samverkar på samma sätt på samma plan. Och så klass då som adresserats som bara ytterligare en i raden. Där ingen maktordning är mer grundläggande än någon annan vilket i

kombination med teorins idé om "tolkningsföreträdare" öppnar upp för en total relativism ner till minsta "diskriminerade/förtryckta" undergrupp att själv definiera "förtryckande maktordningar". Dessutom strukturer, maktordningar, kategorier eller grupper som är "under ständig förändring/konstruktion/omförhandling" enligt postmodernt språkbruk. En teori som skapar en närsynthet i tid och rum som möjligtvis konstaterar graden av diskriminering eller förtryck vid en viss tidpunkt men inte säger något om hur förtrycket uppstår eller hur det kan stoppas. En teori som inte ser, än mindre förstår, något om social och politisk dynamik. En teori som möjligtvis ser träden men inte skogen. En teori som fokuserar på det som skiljer oss åt istället för det som förenar oss. En teori med ett akademiskt språk som skapar distans till de flesta människor. En teori som är omöjlig att bygga något **politiskt** projekt runt i bemärkelsen att skapa narrativ, problemformulera och adressera **gemensamma** intressen för arbetarklassen som **kollektiv**. En liberal teori som må ha sina viktiga poänger om samverkande förtrycksstrukturer och som inte alls behöver vara något fel i sig där frågan som bör ställas är varför det inte räcker och är bra med det? **Liberalismen har sina poänger och det är fritt fram att saluföra dessa. Men varför då kalla sig vänster?**

SD:s framgång och den etablerade "vänsterns" misslyckande – två sidor av samma mynt

Förutom den liberala grundsynen är det som förenar högersossarna med de intersektionella att det alltid varit en svår eller omöjlig tanke att ta till sig att SD:s framgång på något sätt skulle kunna vara kopplat till dem själva. Vad man säger eller inte säger, vilka argument man använder, hur frågor adresseras, från vilken position i samhället man talar, till vem man adresserar frågor och så vidare är frågor man över huvud taget inte förstår. Det är här man istället är "skrämd" över SD:s framgång men aldrig adresserar några argument till de som röstar på SD. Det är här man istället är "orolig" över att allt fler röstar på eller sympatiserar med SD men ändå anser dem vara opåverkbara. Det är här man i bästa fall inser att många arbetare röstar på SD men aldrig kommer med några motargument för vad man **som arbetare** har att förlora på att rösta på SD och vad man **som arbetare** har att vinna på att rösta vänster. Det är här högersossarna någonstans ändå tycks känna av den vertikala dimensionen klass men i brist på egen problemformulering kopierar SD:s lag och ordning-frågor och istället är med och etnifierar klass-samhället. På ett sluttande plan och om än ambivalent och ibland troligen omedvetet försöker man komma åt vinden underifrån men förstår inte/bryr sig inte om att man ingår i en dynamik och process som bara går åt ett håll – högerut. **En process som bara de högerextrema kan vinna då det är de som skapat narrativets och problemformuleringens utgångspunkt och ramar som alltid vinner.** Något som späs på av att andra högersossar, på samma skala men i andra änden, samtidigt bara bekräftar SD:s exotifierande kultursyn. Med i grunden samma koloniala historiesyn som SD pratar man om olika statiska avskilda "kulturer" med enda skillnad att där de förra tycker det är dåligt med "mångkultur" tycker de andra att det är bra med "mångkultur". Det är i dessa ideologiska och integrationspolitiska träskmarker man fortfarande kan prata om "våra invandrare", invandrare som per definition "goda" offer som det är synd om. Som barn ungefär.

Desom inte förstår den vertikala dimensionen alls är de intersektionella. Istället står man här själv för "rasifieringen" och könifieringen av den politiska debatten med en "analys" och slutsats som fortfarande stannar vid att de som röstar på SD består av "vita kränkta män". En mycket motsägelsefull "vänster" som på samma gång är så religiöst självgod att man inte bryr sig om frågan mer än att hävda det, men samtidigt så desillusionerad och med så dåligt självförtroende att man tror att problemet hela tiden ligger utanför en själv. Att samhällsutvecklingen eller "tidsandan" är något som bara sker av sig självt och att ingenting går att göra åt den. **Där politik inte längre är ett spel med svårigheter och möjligheter som kräver vilja, strategi och taktik** utan istället ses som ett moraliskt program att ansluta sig till, som en identitet, som ett statiskt tyckande, positionerande, posering eller som ett krig i samma skyttegrav år efter år. Och medan motståndaren hela tiden adresserar klassdimensionen "folket mot eliten", om än i nationalistiska termer, och pratar till

arbetarklassen, är folklig, konkret, pratar om vanliga människors upplevda livsproblem, är snabb, rörlig, dynamisk, anpassningsbar, oförutsägbart, inkluderande, agendasättande, skapar och inger förtroende och står ovanför skyttegravarna och välkomnar människor till sig så är och gör den intersektionella ”vänstern” det motsatta. Den adresserar inte klassdimensionen, pratar till den övre medelklassen, är inte folklig, är moraliserande istället för konkret, pratar om sina egna upplevda livsproblem från isolerade och/eller upphöjda samhällspositioner, är långsam, stillastående, statisk, ej anpassningsbar, förutsägbart, exkluderande, skapar och inger inget förtroende, hjälper SD att sätta agendan och är misstänksam mot andra människor som inte redan tycker exakt likadant. Ja det är precis så kontraproduktivt som det låter och det är därför de intersektionella under alla år varit SD:s bästa vän – eller bästa motståndare – tillsammans med de ”kultur”exotifierande högersossarna. **Och det är därför det sedan länge varit en uppenbar strategi från SD att utmåla allt motstånd från vänster som kommande från just denna så kallade ”vänster”. Högerextremismens framgång sammanfaller så med denna ”vänsters” misslyckande. Två olika sidor av samma mynt.** Grundorsaken är att det som gör Vänstern till just Vänster, den vertikala samhällsdimension – klassdimensionen – i stort sett har slutat att problemformuleras. Den breda arbetarklassens liv, tänkande, idéer, ilska, gillande, referenser, språk, politiska mobilisering, röstande med mera adresseras inte längre med någon koppling till samhällets materiella bas, till ekonomin och det klass-samhälle vi lever i. Att ”vänstern” då varken kan läsa kartan eller manövrera politiskt blir då fullständigt logiskt. I sin förlängning har denna ”vänster” till stor del tagits över av en samling liberaler och skapat en amerikanisering där begreppen liberal och ”vänster” smält samman till just den ”vänsterliberalism” de högerextrema älskar att ha som ”motståndare”. Det är just det Jimmy Åkesson har upprepat år efter år i sina tal och absurt nog precis vad denna ”vänster”liberalism lydigt rättat sig efter. Förutom att avsäga sig sitt eget existensberättigande har denna ”vänster” i och med det lämnat det politiska fältet helt öppet för högerextremismen och fascismen.

Traditionalisterna

Som tredje del och oftast i skymundan och de som hörs minst men de som är numerärt störst finns det också kvar en någonstans klassmedveten vänster. Oftast på basnivå inom Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, LO och övrig fackföreningsrörelse, och andra organisationer och bland ickeorganiserade med Vänstersympatier. Här hittar vi en traditionell fördelningsvänster, en välfärds och anti-privatiseringsvänster, en facklig vänster, delar av miljövänstern med mera som tillsammans utgör en bred allmänvänster. Dock liksom högersossarna och de intersektionella – med en dålig eller ingen förmåga att skapa narrativ kring och problemformulera och adressera klassdimensionen. Än mindre adressera något fungerande motstånd mot de högerextrema. På ett sätt logiskt då högersossar och LO-ledning redan på 1980 och 90-talet stöttade och blev en del av överklassens EU-projekt medan traditionalisterna behöll det nationella inomstatliga perspektivet som arena för politik. I takt med att den nationella ekonomin konkurrensutsattes internationellt samtidigt som man med EU-projektet sa ifrån sig mycket av riksdagens makt återstod till slut inte mycket politik att överhuvudtaget prata om. En slags politisk limbo uppstod. Som att försöka koka soppa på en spik. Det är här någonstans den då etablerade vänsterns tillkortakommanden borde stått helt klara – för 35 år sen. I bästa fall har traditionalisterna sen försökt göra politik av de små smulor som droppat ner uppifrån som realpolitiska fördelningsfrågor men ofta så uppdelade i tid och rum, så ostrategiskt och fragmentariskt adresserade, så trötta eller allt på en gång, till den grad att allt färre orkat bry sig. De senaste åren har dock en positiv förändring börjat ske inom till exempel Vänsterpartiet och dess ledning som vad det verkar försöker återinföra klass-dimensionen. Ja, man har till och med vad det verkar, om än något trevande, börjat förstå betydelsen av problemformulering, adressering och skapandet av narrativ.

De brun”röda” – den ryska fascistiska och imperialistiska staten – Putin, Trump, Jinping, Netanyahu – den multipolära internationella fascismen – Ukraina – Palestina

Bakgrunden

Som övrig så kallad ”vänster” hittar vi idag en kombination av rester och nyorganisering av den gamla brun”röda” auktoritära 1960 och 70-tals – ”vänstern”. Om än inbördes olika så på en skala som i bästa fall kan klassas som en ”vänster med auktoritära drag” till rena högerextremister och fascister i ”vänster”kläder. Som än idag har gamla auktoritära ledare eller diktatorer som Stalin, Mao, Fidel Castro eller Lenin som förebilder. Som precis som högersossarna och traditionalisterna i första hand haft en inomstatlig utgångspunkt och betonat nationalismen men samtidigt adresserat en internationell kartbild. En internationell kartbild med en statisk imperialismanalys där året alltid tycks vara 1973 och USA alltid har varit och är den stora ondskan i världen. Där alla som har varit mot USA per definition alltid varit ”goda” och kunnat kalla sig ”vänster” och säga sig företräda arbetarklassen eller folket oavsett om de hyllat diktatorer och arbetarslaktare. Om än inbördes olika så har dessa grupper och deras idéer och narrativ sen 1970-talet varit så auktoritära, dogmatiska och testuggande att de haft svårt att mobilisera människor annat än i form av små sektor.

Men i takt med högerextremismens och fascismens framgångar världen runt och inte minst de högerextrema och fascistiska krafter som på olika sätt gått emot USA, i kombination med de internationella kriser och flyktingkatastrofer de tillsammans med liberala krafter varit med och skapat och den betydelse de fått för den vardagspolitiska debatten, så har denna så kallade ”vänster” runtom i världen börjat växa igen och som till exempel i Tyskland fått stor politisk betydelse.

Ryssland/Israel och Ukraina/Palestina

Inte minst betydelsefullt har den ryska fascistiska och imperialistiska statens fullskaliga angreppskrig på Ukraina varit. Och den israeliska fascistiska statens ockupation av och slakt och terror på det Palestinska folket samt den palestinska fasciströrelsen Hamas terrorangrepp på Israel samt det därpå följande folkmordet på Palestinier. Enligt ”analysen” från 1973 ovan så blir det enligt denna så kallade ”vänster” logiskt att ställa sig på det ena angripna, ockuperade, slaktade och lemlästade folkets sida men inte det andra. På Palestinas sida men inte på Ukrainas. I fallet Ukraina istället liera sig med, försvara och stödja angriparen och sprida dess narrativ mot den angripne.

De brun”röda” – Den multipolära internationella fascismen, dess strategiska narrativ och dess framgångskod – En multifascistisk värld

Det är här denna så kallade ”vänsters” gamla ”imperialism-analys” och narrativ kommit att flyta ihop med den ryska fascistiska och imperialistiska statens och hela den multipolära internationella fascismens strategiska narrativ. Det vill säga narrativet för förutom Putin, även Trump, Jinping och de kapitalister och oligarker som drar i trådarna bakom dessa samt deras allierade och försvarare runtom i världen. Som nu försöker skapa en ny världsordning med ett grundläggande narrativ om ”en ny multipolär världsordning” där man säger sig vara ”mot eliten”, ”mot Nato”, ”mot EU” och andra symboler för den ”gamla” (”vänster”)liberala regelbaserade världsordning som, om än bara i vissa delar av världen och delvis bara på ytan, varit dominerande sen andra världskrigets slut. På samma sätt som den multipolära fascismen tagit över land efter land med just ett grundläggande narrativ om att man är ”folkets röst mot den (”vänster”)liberala eliten”, så försöker Ryssland och Kina nu göra samma sak enligt samma mall på internationell och global nivå. På samma sätt som man mycket framgångsrikt lyckats med att låtsas vara underdog inom sina respektive länder riktar man sig med samma tankefigur och liknande narrativ till det ”globala syd” att som underdog frigöra sig från gamla koloniala strukturer och beroenden genom att få ”stöd” och stödja Ryssland och Kina

och dess narrativ. Narrativ och kampanjer där den enskilt största fascistiska framgångsfaktorn som ständigt återkommer, om än i olika varianter, är tankefiguren att man är "folkets röst mot eliten". Och precis som de högerextrema och fascistiska krafterna använt och använder sig av narrativ som adresserar verkliga klass-konflikter på nationell nivå så använder de narrativ som adresserar verkliga klass-konflikter och koloniala strukturer på internationell och global nivå. Vilket man har varit mycket bra på med hjälp av skickliga narrativstrateger och stor datorkraft för desinformation, psykologisk krigsföring och allt annat som nu ingår i framgångsrika propagandakampanjer i kombination med egen – eller by proxy – terror på plats inte minst i stora delar av Afrika för att avsätta tidigare regimer och skapa nya lydstat. Allt med lokalt, regionalt och nationellt anpassade narrativ som sen länkas ihop med det globala narrativet om en ny "multipolär värld". En "multipolär" värld som i själva verket dock bara innebär att ytterligare två poler – Ryssland och Kina – förutom USA kommer dela upp världen mellan sig i en ny form av kolonial världsordning där dessa tre stater med sina respektive fascistiska och imperialistiska delar av den globala överklassen samarbetar för att upprätta en **multifascistisk** världsordning med intressesfärer och lydstat i ett globalt klasskrig mot den globala arbetarklassen.

De brun"röda" – Putin, Trump, Jinping, Netanyahu och deras kompisar – Det ständigt pågående kriget mot demokratin

Det är i detta sammanhang som den gamla Brun"röda" så kallade "vänstern" nu har dykt upp igen och försöker få sin "analys" och sitt "narrativ" att passa in i en värld som inte längre existerar. Vilket leder till att de istället måste ändra på verkligheten vilket i sin tur leder till den brun"röda" flod av desinformation, "forskarrapporter", "läckta dokument", "nedtystade händelser" och fascistiska och imperialistiska narrativ de är med och sprider från i första hand den ryska men även den kinesiska statens narrativstrateger och propagandamaskineri.

I detta Brun"röda" sammanhang spelar det ingen roll att Putin är en fascistledare som leder en fascistisk imperialistisk diktatur som sen 2014 ockuperar stora delar av ett annat land och där har upprättat ett terrorstyre, att de har dödat och lemläst hundratusentals Ukrainska arbetare inklusive barn och gamla, att de har kidnappat över 20 000 barn och att de håller på att bomba Ukraina sönder och samman.

Inte heller spelar den ryska fascismens tidigare arbetarslakt i till exempel Tjetjenien och Georgien någon roll. Inte heller den ryska statens tidigare samarbete med den numera avsatta arbetarslaktaren Assad för att döda och fördriva den Syrisk befolkningen från sitt land. Inte heller att den ryska staten fördrev folk från Syrien samtidigt som den aktivt var med och understödde och understödjer och finansierade och finansierar högerextrema och fascistiska rörelser i hela Europa, som gjorde och gör flyktningarna till syndabockar för Europas samhällsproblem. Inte heller att det med Trump vid makten i USA är uppenbart att den ryska och amerikanska fascismen och imperialismen samarbetar på uppdrag av ryska och amerikanska överklassintressen. Där Putin och Trump agerar marionettdockor åt den nu ledande fascistiska och imperialistiska delen av den globala överklassen som med i första hand nationalismens hjälp sår splittring och härskar genom att söndra.

Inte heller spelar det någon roll för denna så kallade "vänster" att både Putin och Trump genom sitt propagandamaskineri som till exempel "nyhetsbyråerna" Russia Today och Fox News, mer eller mindre hemliga propagandaoperationer, trollfabriker, enorma mängder trollkonton och botar på alla sociala medier drivna av AI och enorm datorkraft med mera, stödjer varandras fascistiska och imperialistiska projekt, krafter, partier och organisationer och inte minst narrativ runtom i världen. Inte minst så fort det vankas val i något land, såväl i Afrika, Nord och Sydamerika, Asien, Europa som i Sverige så är de där.

Ett propagandamaskineri som ingår i det fascistiska och imperialistiskt globala projekt där den ryska staten tillsammans med Jinping och Trump men också med underhuggare som Orban, Erdogan, MBS(saudiarabien) och folkmördaren Netanyahu bedriver **ett ständigt pågående hybridkrig** mot alla stater och samhällen som försöker upprätthålla demokrati, demokratiska

institutioner och demokratiska värden runtom i världen.

Inte minst mot stora delar av Europa inklusive Norden och Sverige. **Ett hybridkrig utan regler** på hela skalan från fysiska sabotage till exempel mot kommunikationskablar i Östersjön, mot delar av GPS-navigeringssystemet över en enorm mängd cyberangrepp till exempel mot våra betalsystem i våra mataffärer och desinformationskampanjer mot till exempel den svenska socialtjänsten samt **inte minst ett informationskrig i kampen om det politiska narrativet**. Ett informationskrig i första hand på nätet och på sociala medier. Men även i mer mänsklig form, till exempel medlemmar i den fascistiska svensk-ryska vänskapsföreningen som sen många år tillbaka förutom i den ovan nämnda så kallade "vänstern" även gått in i freds och miljörörelsen för att skapa plattformar att verka ifrån. Till exempel organisationer som "Folk och fred" som i "fredens" namn skändar just freden genom att skapa och sprida narrativ för att angriparen ostört ska få ockupera, förstöra, kidnappa, lemlästa och utföra ett folkmord utan att den angripne ska få försvara sig. Allt som delar i ett större politiskt projekt, en större politisk kampanj som del i ett ständigt pågående politiskt krig. **Ett politiskt krig som är fascismens själva väsen – att den i grunden alltid vill expandera och att det inte finns några som helst regler på något plan förutom den starkes rätt.**

Mot den brun"röda" splittringen – En Riktig Vänster är självklart en Antifascistisk Vänster

Sammantaget så är den ovan nämnda så kallade "vänstern" en mycket viktig del, kanske den viktigaste, av den ryska fascistiska och imperialistiska statens spridare av dess narrativ utanför Ryssland. En "vänster" som försöker framstå som "radikal" och "röd" men i själva verket bara är konservativ och brun. På höger-vänster skalan så flyter denna så kallade "vänster" istället ihop med högerextremismen och längst ut på skalan med regelrätta fascistpartier, fascistorganisationer inklusive konspirationer och haveristmiljöer som en del av hela den multipolära internationella fascismen. Förutom att denna så kallade "vänsters" verksamhet i sig måste bemötas som det högerextrema och fascistiska hotet är så är just det faktum att de kallar sig "vänster" ett ännu större problem. Som måste bemötas med ännu större kraft då det måste vara helt glasklart och inte får råda minsta tvivel om vad en Riktig Vänster Är. **Att en Riktig Vänster är en Antifascistisk Vänster. Ett problem som idag och för framtiden inte nog kan underskattas när den viktigaste formen av internationell högerextrem och fascistisk strategi, taktik och krigföring är att sprida desinformation, förvirring och splittring. Precis som den multipolära internationella fascismen och den globala överklassen försöker så splittring inom arbetarklassen så försöker den också så splittring inom Vänstern.**

De svenska eftervalsdebatterna de senaste 10 åren

Även om enskilda Vänsterdebattörer genom åren försökt ta upp i första hand den intersektionella "vänstern" till debatt så har kritiken mot intersektionalismen oftast mötts av medvetna eller omedvetna misstolkningar, som ett hot, eller på andra sätt avfärdats utan någon egentlig argumentation. I takt med SD:s valframgångar så har det dock blivit svårare och svårare för denna "vänster" att undkomma kritik som problematiserat dimensionen klass. En kritik som i stort dock endast bemötts med att misstänkliggöra de som stått och står för kritiken som några som inte bryr sig om rasism, sexism och HBTQ-frågor med mera. Som om en klassbaserad kritik inte kan se att det finns andra förtryckande strukturer och maktordningar än "klass" och att man inte har intresse av att förändra dessa. En intersektionell "vänster" som är så insnöad i sin egen tankefigur att man ser klassbaserad kritik som någon slags variant av sin egen intersektionella modell men med skillnaden att man "väljer" att "(bara) prioritera" "klass". Som om ett förespråkande av en fördjupad klassdimension skulle vara samma sak som ett förespråkande av en gammal "vit" och "manlig" karikatyrvänster där alla snusar och går i blåställ varken de behöver eller inte. Som om en klassbaserad Vänster är för dum för att förstå den intersektionella teorin och vad den har att säga. Som att argument inte spelar någon roll.

Vilket gör att de intersektionella inom delar av Sossarna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet och hela FI med flera fortfarande kan profilera sig som "SD:s totala motsats" fast de redan där och då, utan att fatta det, köper SD:s narrativ om att det bara finns en enda dimension eller axel att adressera politiken längs. Ett narrativ med en **enda** politisk axel med, förenklat, "vita" och män i ena änden och "rasifierade" och kvinnor i den andra. Ibland kompletterad med en påklistrad "arbetar"-dimension där "arbetarna" eller "arbetararistokratin" med denna endimensionella adressering hamnar i samma ände som de "vita männen". Istället för att öppna upp för till exempel antirasism och antisexism hos "vita" manliga arbetare så sluter man därmed istället till. Istället för att inkludera "vita" manliga arbetare exkluderar man dessa, med samma rasistiska – om än inverterade – begreppsapparat man säger sig vilja bekämpa. Med parollen att man "är SD:s totala motsats" adresserad längs en enda politisk axel så driver man istället stora delar av arbetarklassen ifrån sig och rakt i händerna på SD. Utifrån ett arbetarperspektiv hjälper de intersektionella på så sätt till med att så splittring inom arbetarklassen och skapa distans till de man "analyserar" från en verklig eller upplevd övre medelklassposition. En bättre "motståndare" för SD går inte att hitta. På samma sätt var och är det ingen slump att Putins och den multipolära internationella fascismens trollfabriker sen det amerikanska presidentvalet 2016 förutom att skapa mängder av Facebook och Twitterkonton med mera som stöder högerextrema och fascistiska ståndpunkter **även skapade och skapar mängder av konton som stöttat och stöder denna intersektionella "vänster" för att om inte annat iscensätta "debatt", "konflikt" och "polarisering"** i de frågor som passar det grundläggande högerextrema och fascistiska narrativet. Oavsett om det handlade och handlar om rasism, feminism, HBTQ-frågor eller "muslimer" och "mångkultur". Och resultat har det gett. Troligtvis var det just denna typ av propaganda och påverkanskampanjer som gjorde Trump till president 2016 och sedan dess haft en betydande roll i propagandan för att Trump nu åter är president. Ironiskt nog har de högerextrema alltså sedan många år fattat det helt avgörande som den intersektionella "vänstern" aldrig kommer fatta. **Att det i det stora hela inte handlar om "vilken sida" man står på i dessa "konflikt"-frågor utan att det handlar om Vilka frågor som överhuvud taget diskuteras och till vilket grundläggande narrativ och vilken grundläggande problemformulering de länkas.** Och Sverige är förstås inget undantag när det gäller den högerextrema nätmiljöns strategi att skapa högerextrema och fascistiska narrativ och problemformuleringar oavsett om den är skapad av SD själva eller av deras internationella kompisar, inklusive Putin, Trump och internationella kapitalintressen. Det vill säga enorma resurser till trollfabriker, botar, falska inlägg, "nyheter" och "X-stormar" för att skapa och utveckla högerextrema narrativ, problemformuleringar och konfliktlinjer som sår och underblåser splittring på alla sätt som tänkas kan. Ett annat spår från de intersektionella har varit att måla upp de som vill fördjupa klassperspektivet som några som "bara kritiserar andra utan att göra något själva". Återigen, som om de själva inte har något med problematiken att göra. Man tycks inte förstå att det **är** ett högst verkligt och konkret problem att från ett Vänsterhåll försöka värva sympatisörer, till exempel arbetskollegor, som är trötta på liberalismen när det första som då dyker upp i huvudet på dessa arbetskollegor om vad Vänstern **är** – är bilden av just denna liberala "vänster". Självklart blir det ett pedagogiskt och politiskt problem att då som Vänster behöva stå till svars för andra som också kallar sig "vänster" men som sällan eller aldrig adresserar något arbetarintresse för de arbetarkollegor man försöker övertyga utan istället endast adresserar eller upplevs adressera en udd riktad mot dem. Medan högersossarna och de intersektionella aldrig kommer förstå så tycks det som att Traditionalisterna funderar och står och väger. Som att man mer eller mindre ser problematiken men inte ser eller förstår hur man istället ska göra, utan faller tillbaka på att säga och göra i stort sett samma sak som man sagt och gjort tidigare. Samtidigt som SD fortsätter att växa i varje val är Vänstern med andra ord rejält pressad mot väggen utan att någon riktig förändring sker.

Men om vi ska vara positiva – ett Nytt globalt Vi

Men om vi ska vara positiva. Har inte företrädare från Vänster de senaste åren allt mer försökt adressera problemet med den globala överklassen? Har inte Vänsterpartiet vid flera tillfällen de

senaste åren tagit strid i frågor med ett tydligt klassperspektiv? Är det inte så att Vänsterpartiet numera i alla fall försöker tilltala större delar av arbetarklassen än tidigare och försöker jobba med grundläggande narrativ, problemformulering, adressering, kommunikation och retorik med mera? Har inte LO försökt ta itu med SD-sympatierna i sina egna led genom att försöka adressera vänsterhögerskalan igen och börjat prata om SD:s koppling till andra högerkrafter, arbetsköparna och överklassen? Har inte Socialdemokraterna börjat prata om bankskatt, problem med splittring i samhället och vikten av sammanhållning? Är det inte fler seminarier, böcker och debatter som numera börjar diskutera klass igen? Har inte privatiseringen av välfärden, riskkapitalister, skatteparadis och de osmakligt rika skattesmitarna till och från börjat sättas på den politiska agendan igen? Har det ändå inte uppstått en underström av enskilda Vänsterdebattörer, opinionsbildare, mediainitiativ och organisationsinitiativ som försöker vara agendasättande och adressera klassdimensionen? Är vi ändå inte ganska många som någonstans på något sätt tillhör en bred allmänvänster eller åtminstone har våra sympatier och hjärtat till vänster och som känner att samhället nu går åt helt fel håll? Är vi inte ganska många som känner att varken liberalismen eller konservatismen/högerextremismen har några lösningar på dagens samhällsproblemen? Är vi inte ganska många som löneslavar dag ut och dag in, år efter år, och slåss med varandra om några hundralappar hit eller dit medan våra chefer och storbolagens aktieägare skor sig och lever i extrem rikedom i en helt annan värld? Är vi inte ganska många som känner förnedringen med att få några fattiga hundralappar i löneökning varje år medan de fackpampar som ”förhandlar” om våra löner tjänar minst hundra tusen i månaden och gör upp över huvudet på oss med de arbetsköpare de sitter i knät på? Är vi inte ganska många som de senaste vinstinflations-åren sett våra reallöner tappa 10-15 år i köpkraft på grund av att LO-facken åter igen ställde sig på arbetsköparnas sida mot arbetarna, mot sina egna medlemmar, för att bevara arbetsköparnas, bolagens och överklassens vinster? Är vi inte ganska många som de senaste åren fått drastiskt försämrade arbetscheman och arbetstider helt på arbetsköparnas villkor som de kallat ”hälsoscheman”? Är vi inte ganska många som är trötta på att allt bara blir sämre? Är vi inte ganska många som inte ens har våra basbehov av mat, kläder och någonstans att bo tryggade? Är vi inte ganska många som inte har pengar för dagen, ständigt ligger back med räkningar och är skuldsatta? Är vi inte ganska många som känner stor oro och otrygghet på grund av sociala problem och antisocial kriminalitet? Är vi inte ganska många som är trötta på att bli utmålade som ”problem” för att man är fattig och bor i ett vanskött, fattigt och segregerat arbetarklassområde med ekonomiska och sociala problem? Är vi inte ganska många som är trötta på att bli av med jobbet för att företagen vill sänka sina lönekostnader och i globaliseringens namn flytta verksamheten till något låglöneland? Är vi inte ganska många som är trötta på att aldrig få ett tryggt jobb som går att försörja sig på? Är vi inte ganska många som är trötta på att ha hundratals olika pensionsfonder att välja på men ändå har en pension som knappt eller inte alls går att leva på? Är vi inte ganska många som är trötta på ett EU som är riggat för storbolagen och ägarklassen och inte för vanligt folk? Är vi inte allt fler som nu ser att det bakom den moderna fascism och imperialism som nu satt världen i brand och skapat och skapar de krig och den terror vi nu ser runtom i världen, alltid finns stora multinationella bolag och en osmakligt superrik ägarklass av oligarker/kapitalister. Är vi inte ganska många som är trötta på att fly för sina liv från liberala och högerextrema krafter som bombat och bombar världen sönder och samman – bara för att mötas av liknande liberala och högerextrema krafter dit vi flyr? Är vi inte ganska många som nu både ser och drabbas av den accelererande klimat och naturkollapsen som den globala överklassen med sina multinationella bolag skapat och skapar i allt snabbare takt? Är vi inte ganska många som inser att klimat och naturkollapsen håller på att bli ett verkligt hot både mot oss själva och inte minst våra barns liv? Är vi inte ganska många som ser problemen med alla medmänniskor som är och kommer tvingas bli klimat och miljöflyktingar? Är vi inte ganska många som är trötta på att bli diskriminerade eller förtryckta på grund av kön, etnicitet/hudfärg och sexuell läggning? Är vi inte ganska många som är trötta på den splittring som råder mellan oss vanligt folk? Är vi inte ganska många som är trötta på fascister, högerextremister, konservativa, liberaler och högersossar som försvarar den globala överklassen? Är vi inte ganska många som tycker att det är för jävligt med ett samhällssystem där en liten men ofattbart rik och mäktig elit och global överklass som representerar

1 % av jordens befolkning äger mer än resterande 99 % ? Är vi inte ganska många som skulle vara nyfikna på vänstern om den förnyades, fylldes med energi och sattes i rörelse? Är vi inte ganska många som har ett sug efter en vänster som gör skäl för namnet? **Är det inte dags att kapa banden till den gamla liberala ”vänstern”?** Är det inte dags för ett nytt internationellt och globalt Vi?

En Ny Vänster

”Det finns inga enkla lösningar på svåra frågor”! Så låter **den liberala och ”vänster”liberala favoritfloskeln** för att kväva idéer de inte gillar och för att försvara den liberala ordningen. **För att bevara Status Quo**, att låta allt förbli som vanligt. Samtidigt som världen står i brand med en allt större majoritet förlorare och en allt mindre minoritet vinnare. Vad uttrycket egentligen handlar om är att säga till vanligt folk att det här är inget ni förstår. Vi uppmuntras att vara med och ”tycka och diskutera” i det lilla, i väl avgränsade områden som är ofarliga, eller som leder till splittring bland oss. Samtidigt som vi absolut inte ska komma på tanken att vi lever i ett större system, än mindre börja prata om det, och absolut inte ifrågasätta det. Det är så de som har makten över samhällets grundläggande narrativ och problemformulering – de som innehar **hegemonin** – i ett samhälle jobbar. Nej, istället ska arbetarklassen, vanligt folk, Vi, uppfostras, mästras och disciplineras eller hotas till att inse att de som förstår vad som är bäst för oss aldrig är vi själva utan alltid någon annan ovanför oss. Oavsett om det är den globala överklassen själv – kapitalister, aktieägare, företagsledare, chefer – eller den övre medelklassen, serviceklassen av politiker, fackpampar, media, ekonomer, akademiker, opinionsbildare, lobbyister, tjänstemän, proffstyskare med flera med flera. Men vill vi ha det så? **Vill vi fortsätta stå med krökt rygg och mössan i hand som gamla tiders arbetare?** Är det inte vi själva, vanligt folk, den breda arbetarklassen, som förstår vad som är bäst för oss själva? Är det inte dags att vi alla sträcker på våra krökta ryggar och slutar låta oss hunsas? Är det inte dags att vi slutar vara tysta och höjer våra röster? Är det inte dags att vi slutar vara rädda för överheten? Är det inte dags att vi börjar prata om den **Stora och Verkliga elefanten i rummet?** Om den **grundläggande konflikten mellan den globala arbetarklassen och den globala överklassen?** Är det inte dags att vi börjar prata om **det system som vi lever i varje dag 365 dagar om året men aldrig pratar om?**

Låt oss skapa en **Ny Vänster med en Ny grundläggande problemformulering, med ett Nytt grundläggande narrativ.** Låt oss skapa en **Ny politisk dagordning.** Låt oss skapa en **Ny Vänster som är större och bredare än något enskilt parti eller organisation.** Låt oss skapa en **Ny Vänster som börjar prata om det Kapitalistiska Systemet.**

En Ny populistisk Vänster

Och låt den vara populistisk om det är etiketter det hänger på då populism per definition inte har något mer med innehåll att göra än att det är just den vertikala dimensionen, klassdimensionen som står i fokus. Det vill säga den dimension som är Vänsterns existensberättigande.

En Ny utgångspunkt – en Ny kartbild – en Ny globaliserad klasskamp

Vad en Ny Vänster i Sverige nu måste göra är vad man skulle gjort redan på 1980-talet. När kapitalismen internationaliserades och industrin strukturomvandlades hade det logiska för vänstern varit att göra detsamma. Att internationalisera och strukturomvandla politiken. Att bryta med det nationella perspektivet. Att byta utgångspunkt. **Att byta paradigm.** Att sätta Sverige i sitt nya sammanhang. Att anpassa sig till att klasskonflikten precis som överklassen, kapitalet och kapitalismen som system globaliserades. **Att rita om kartan.** Att internationalisera klasskampen. Att bryta med den nationalistiska problemformuleringen och adresseringen av arbetarklassen där vi delas upp efter vilket land, stat och nation vi lever i. Att arbeta för en internationell arbetarrörelse.

Att globalisera klasskampen. Att ifrågasätta den globala överklassens makt och exploatering av den globala arbetarklassen, planeten jorden och dess klimat, dess natur och miljö, det vill säga dess ekonomi. **Och att göra det i mobiliserande syfte. Att inse den avgörande politiska potentialen denna fråga har.** Att föra samman det globala med det lokala och tvärtom. Att ta in världen utanför Sveriges gränser i den svenska vardagen och sätta den svenska vardagen i sitt internationella sammanhang.

En ny kamp mot högerextremismen och fascismen – Ett nytt grundläggande narrativ som knäcker SD:s framgångskod

Att byta utgångspunkt och paradigm är också nyckeln för att kunna ta itu med de högerextrema och fascisterna. Grunden för att göra det är att ta tillbaka historieskrivningen. Att världen aldrig har varit en statisk mosaik av "olika folk". Människans historia är istället historien om omvandlingen av jordens materiella bas. Omvandlingen av jordens naturresurser det vill säga arbete, arbetets organisering, arbetsdelning, teknikutveckling, handel, migration, samarbete, konkurrens, splittring, uppror, revolutioner, krig, utbyte av kultur språk och idéer med mera. En internationell och historisk köksmixer som alltid stått i relation till och drivits framåt av den internationella vertikala dimensionen – kampen mellan över och under – i modern tid kampen mellan olika samhällsklasser. Det innebär att byta det nationella horisontella perspektivet mot det internationella vertikala perspektivet. Att placera olika högerextrema och fascistiska partiers, organisationers och hela staters nationella, kulturella och religiösa narrativ och agenda i sitt sammanhang – vilket idag betyder det globala klass-samhället. En kartbild där de högerextrema och fascisterna inte längre kan spela ut sig själva mot varandra. En kartbild där den politiska, ekonomiska och sociala dynamiken inte längre adresseras efter de konfliktlinjer och narrativ de högerextrema och fascisterna själva skapat för sina egna intressen och som håller kvar vänstern i limbo. En Ny kartbild och ett **Nytt Grundläggande Narrativ** – en **Ny Grundläggande Problemformulering** – där de högerextrema och fascisterna **Inte** definieras utifrån vad de själva säger att de **är** som fiender till varandra utan utifrån vad **Vi**, Vänstern, säger att de **är som likar** – utifrån sin **Funktion** i den globala klasskampen. Vilket leder till den idéologiska och politiska kärnan i förståelsen av dem: Att de **Splittrar** vanligt folk – att de **splittrar** den internationella arbetarklassen. Såväl lokalt som globalt. Och att de **i sin Funktion som splittrare hjälper den globala överklassen med den äldsta av härskartekniker – att härska genom att söndra**. Att de högerextrema och fascisterna därmed **är den globala överklassens försvarare. Det är detta grundläggande narrativ – denna grundläggande problemformulering – som är kärnan i att knäcka SD-koden.**

Det är dags att rita upp **en ny global kartbild** där de högerextrema och fascisterna istället klumpas ihop som den multipolära fascism de är bredvid varandra som de likar de är oavsett om de heter eller är supporter till Putin(Ryssland), Trump(USA), Jinping(Kina), Netanyahu(Israel), Hamas ledning(Gaza-Palestina), MBS(Saudiarabien), Orban(Ungern), Erdogan(Turkiet), Le pen(Frankrike), Meloni(Italien), Weidel(Tyskland), Vucic(Serbien) Bolsonaro(Brasilien), Mileis(Argentina), Modi(Indien), Traoré(Burkina faso) med flera med flera. Eller om de heter eller är supporter till SD och Åkesson. Som de likar de är oavsett vilken flagg de går under. Oavsett om det är i form av en hel stat, en rörelse, ett politiskt parti, en organisation eller en terrorgrupp. Oavsett om de sitter vid makten eller inte. Oavsett om de är religiösa eller inte. Oavsett om de säger sig vara kristna eller muslimer, eller för den delen hinduer eller buddhister. Oavsett om de är våldsamma eller inte. Oavsett om de är vanliga arbetare, företagsledare eller kapitalister/oligarker. Och så vidare. Oavsett om de slåss och krigar med varandra – direkt eller genom proxys – eller samarbetar.

En kartbild där det på samma sätt inte heller råder minsta tvivel om vad det innebär att vara **Vänster** – det vill säga splittringens motsats – och som kan skrivas med en enda mening: **Att vara För Sammanhållning mellan vanligt folk och arbetarklassen i bred bemärkelse och mot den globala överklassen och dess försvarare.** En kortfattad och enkel minsta gemensam nämnare att

alltid kunna falla tillbaka på och botten i. Såväl ideologiskt som känslomässigt. En **Tydlig** och orubblig ideologisk ställning att luta sig mot när det blåser. Inget onödigt fikonspråk utan ett mycket enkelt narrativ – en mycket enkel problemformulering som alla kan ta till sig och förstå. Ett narrativ – en problemformulering som inte i första hand handlar om moral utan om krasst materiellt egenintresse och incitament till varje enskild individ och grupp inom den globala arbetarklassen att **hålla ihop**. Och detta inte som något retoriskt smart grepp utan för att det är logiskt och rationellt. En sanning så enkel och stark att den just därför kan bryta igenom den bruna floden av splittrande skit som de högerextrema och den multipolära fascismen nu har dränkt världen i. Ett nytt grundläggande narrativ som kan ta hela den politiska debatten tillbaka till vår egen planhalva. Tillbaka till oss själva – till en Ny Vänster. Bara vi inser det. Att vi inser och litar på vår politiska fördel med att ha verkligheten på vår sida medan våra motståndare hela tiden måste ljuga ihop en påhittad ”verklighet” som passar deras narrativ, sin idéologi och sina intressen.

Att ta över fråga efter fråga

Utifrån denna nya utgångspunkt – detta nya paradigm – denna nya politiska kartbild – detta nya grundläggande narrativ – denna nya grundläggande problemformulering:

För sammanhållning Mot splittring – Mot den multipolära fascismen och The Big Other – Mot den globala överklassen

så kan en Ny Vänster sen börja ta över fråga efter fråga:

Rasism, sexism homofobi med mera

När det gäller främlingsfientlighet och/eller ren rasism så blir narrativet då ett helt annat än att prata om rasism som en separat enfråga tagen ur sitt sammanhang. Här blir istället frågan om man väljer att så splittring till stöd för överklassen eller väljer att hålla ihop mot samma överklass. Skillnaden att ställa upp frågan med klassperspektivet helt integrerat är att frågan leder bort från det polariserade skyttegravskrig där en sida måste förlora för att den andra ska vinna. Frågan kan nu istället adresseras till att gälla **allas** egenintresse. Att **alla – förutom den globala överklassen** – har något att vinna på att hålla ihop. Det kan så vara att inhemska ”vita” arbetare måste ge upp privilegier och en överordnad maktordning. Men det handlar då inte om att förlora något. Möjligtvis om att ta ett steg tillbaka i det lilla korta perspektivet för att kunna ta två steg framåt och vinna i det stora långa. Och inte att göra det för att vara ”god” eller för att alla måste älska varandra utan för att vi är **tvingade** till att hålla ihop om vi ska ha någon möjlighet att ta strid mot den globala överklassen.

Narrativet kan skapas och adresseringen kan göras på samma sätt för flera frågor som sexism och sexualitet. Att till exempel sätta mäns våld mot kvinnor i ett klassperspektiv öppnar upp för en helt annan dynamik för förändring. Som i fallet med rasism adresseras då inte bara ett egenintresse för kvinnor utan för hela arbetarklassen – **även män** – vilket ger ett incitament för män att faktiskt ge upp makt och privilegier för att tillsammans med kvinnor som jämlikar hålla ihop mot överklassen. Sammantaget får vi en problemformulering och adressering som istället för att fokusera på det som skiljer oss åt fokuserar på det som **förenar** oss och vad vi **tjänar** på att hålla ihop. Att vi **alla** i den breda arbetarklassen har en gemensam fiende i den globala överklassen och att vi alla förlorar på rasism, sexism och andra splittrande maktstrukturer. Istället för att enbart konstatera redan uppenbara fakta med förtryckande maktstrukturer så får vi nu istället ett narrativ – en problemformulering – som adresserar **incitament** för överordnade grupper att ge upp makt och privilegier. Ett narrativ – en problemformulering – för att kunna mobilisera **hela** den breda arbetarklassen – för Sammanhållning – mot den globala överklassen.

Invandring och migration

Den moderna högerextremismens huvudfråga. En fråga där narrativet brukar handla om **två olika geografiska nivåer**.

Den internationella nivån

Dels som den internationella fråga det per definition är inom till exempel EU. Ett EU som i grunden är skapat av och för den europeiska/globala överklassen uppbackat av dess intresse och lobbyorganisationer till exempel Svenskt Näringsliv och Timbro och de liberala partierna inklusive högersossarna. Medan de försökt få EU att framstå som att det är skapat för vanligt folk har det i grunden aldrig handlat om något annat än att säkerställa den fria rörligheten för den europeiska/globala överklassen, för de multinationella bolagen och den serviceklass (den övre medelklassen) de har under sig. Och medan den "inre" kontrollen av vanligt folk har blivit till ett övervakningssamhälle så är kontrollen av kapital, finansmarknader och de multinationella bolagen nästan obefintlig. Likadant mot världen utanför EU. Stängsel och murar mot vanligt folk som flyr och migrerar för sina liv medan röda mattan rullats ut för multinationella storbolag och den globala överklassen. Men stängsel och murar som också öppnas upp vid de tillfällen då den europeiska och globala överklassen har behov av att fylla på med billig arbetskraft. **Arbetskraft vars poäng är att den alltid är här på en nåder under villkorade livsvillkor.** En arbetskraft som tvingas ta villkorade "enkla jobb" till mycket låga löner för att som tack endast få del av en villkorad begränsad del av välfärden. En arbetskraft som tvingas till att stå med krökt rygg och mössan i hand och vara tacksam samtidigt som man bara tjänar precis så mycket att man överlever socialt och ekonomiskt inlåsta i de fattigaste arbetarklassområdena inom EU. Samtidigt som detta på ett direkt plan ger högre vinster åt överklassen så är poängen att det **även** pressar ned lönenivåerna **på ett generellt plan för alla – på hela arbetsmarknaden** – då det alltid finns folk i arbetslöshet och misär som är desperata efter jobb. **Det är detta – att sänka de totala lönekostnaderna för hela den breda arbetarklassen – som är huvudsyftet med den blåbruna invandringspolitiken.** På den överstatliga EU-nivån finns också en socialliberal humanistisk ibland så kallad "vänster" som förespråkar en generös flyktingpolitik. EU-politiker, hjälporganisationer, biståndsorganisationer med mera som inte har några lösningar på grundproblemen, utan mest blir en bekräftelse på att de högerextrema har rätt när de adresserar denna "vänster" som en "elit" som står mot de högerextrema och "folket" i den folkliga debatten.

Den nationella nivån

En stor, bred och folklig debatt om invandring men som sällan eller aldrig sätter Sverige i sitt internationella sammanhang. Som sagt så har liberaler och högersossar dubbla agendor. Internationalism när man pratar med sina överklasskompisar och nationalism när man pratar till vanligt folk. En liberal nationalism som öppnat upp för SD:s högerextrema nationalism att ta över frågan helt. Som motvikt till de högerextrema på denna inomstatliga Sverigenivå har det socialliberala humanistiska perspektivet ibland fått genomslag och tillfälligt gått framåt med hjälp av asylrättsorganisationer och institutioner som till exempel svenska kyrkan och ibland "vänster"-rörelser som Refugees Welcome-rörelsen som gjorde ett enormt jobb med den flyktingvåg som kom 2015 eller " #inte i mitt namn " 2020. En "vänster" som i stort sett bara använt och använder en nationell kartbild i sitt narrativ och sin adressering som man kopplar ihop med debatten om "rasism/antirasism" för att sen säga att man vill öppna gränserna. Ofta med en diffus adressering av hur eventuella konkreta problem ska lösas oavsett om det handlar om akuta bostadsproblem eller integrationsproblem. Likaså har "rasism"-etiketten – oavsett om den varit sann eller inte – som ofta klistrats på många som hyst minsta oro för eventuella problem gjort att folk drivits i händerna på just de organiserade rasisterna. Det är därför ingen slump att SD ser så självsäkra och belåtna ut så fort de blir anklagade för att vara "rasister" när de adresserar denna oro. De vet att de är de enda som möter upp dessa väljare där de befinner sig. I kombination med ökade flyktingströmmar, ökad

invandring och ökade konkreta problem med just till exempel bostäder och integration så har dynamiken alltid verkat till högerextremisternas fördel. Sammantaget har det gjort det väldigt lätt för de högerextrema att adressera denna ”vänster” som ”naiva verklighetsförnekare” som kopplas ihop med en ”antirasistisk” liberal elit. Lägg till de som av helt andra orsaker, eller i kombination med helt andra orsaker, inte minst ekonomiska på skalan folk – elit tröttnat på liberalismen i kombination med en ”vänster” som håller handen med denna liberalism eller framstår som det – så har du i korthet förklaringen till högerextremismens och SD:s framgång. Så långt, med denna inomsvenska – ja, nationalistiska – horisontella problemformulering och adressering av frågan, skulle man till och med kunna hävda att det finns en viss logik i högerextrema ”globaliseringskritikers” resonemang att det är den liberala och ”globaliseringsvänliga” eliten som tjänar på invandring och migration och att vanligt folk förlorar på den. På så sätt har SD kunnat befästa sin position som underdog och logiken ser likadan ut världen över. Talande i sammanhanget är att högerextremismens framgångar i olika länder **inte** har någon direkt koppling till den **faktiska** invandringen utan vad det i första hand handlar om är **”debatten om”** invandringen. Till exempel har länder som Finland, Polen, Ungern och Tjeckien som knappt har någon invandring alls ändå stora högerextrema partier. Och tvärtom, Sydeuropa med många invandrare och migranter men som tills nyligen haft relativt små högerextrema partier och rörelser.

Att ta över invandringsfrågan – Ett nytt narrativ från vänster

Lösningen för att ta över invandringsfrågan är med hjälp av **det internationella klassperspektivet**. Fokus måste till att börja med skifta från liberala mediers mycket infantila, tjatiga, avpolitiserade och farliga narrativ som bara konstaterar flyktingkriser, invandring och migration – till ett narrativ om vad som **skapar** flyktingkriser, invandring och migration. Fokus måste skifta från de som flyr, invandrar och migrerar till **varför** de gör det. I grunden den kapitalism, den imperialism och världsordning som med hjälp av den extremt orättvisa råvaruutvinningen, den extremt orättvisa arbetsdelningen, den extremt orättvisa handeln, de extremt orättvisa och antidemokratiska handelsavtalen, den extremt orättvisa vapenförsäljningen, den extremt orättvisa miljöförstörelsen med mera är orsak till livshotande fattigdom, svält och till de krig och proxykrig mellan olika överklassintressen som tvingar folk på flykt. Det är **detta** hela frågan om flyktingar, invandring och migration måste komma att handla om. Det är **orsakerna** till att folk flyr och migrerar **från början** som måste börja diskuteras och ifrågasättas. På så sätt kan en Ny Vänster också skapa ett narrativ kring och adressera en tydlig rättvisemoralisk dimension som kopplar ihop det globala med det nationella och lokala. Till de människor i Sverige som bara vill ta frukterna av den globala kapitalismen utan att betala tillbaka minsta lilla när de globala konsekvenserna kommer och, bokstavligen, knackar på dörren för att få tillbaka något litet av det som stulits från dem. Inte minst de svenska representanterna av den globala överklassen från till exempel Danderyd och Vellinge som trots sina enorma rikedomar aldrig eller mycket sällan ställer upp med till exempel bostäder eller något annat för att ta emot folk. Samtidigt som många av Sveriges fattigaste arbetarkommuner som till exempel Södertälje tagit emot fler än många hela länder. Dessa överklasskommuner och den överklass de representerar måste nu adresseras som de rättvisemoraliska ynkryggar de är och tvingas till att ställa upp med bostäder, pengar och resurser.

Hur mycket överklass har vi råd med?

När det gäller frågan om ”vad invandringen kostar” så måste en Ny Vänster till att börja med skapa ett narrativ som ifrågasätter denna problemformulering och uppdelning av den globala arbetarklassen från början. I annat fall skulle man lika gärna kunna ställa sig frågan ”vad kostar arbetarklassen”? Utifrån en sådan utgångspunkt kan en Ny Vänster synliggöra hur högerextremisterna och de blåbruna sår splittringen mellan olika delar av arbetarklassen genom att försöka klä den i nationalekonomiska termer samtidigt som de osynliggör vad den globala överklassen kostar. **Ja, motfrågan som måste ställas direkt är – hur mycket överklass och överklassförsvarare har vi egentligen råd med?** Och när det gäller exakt vilka konton pengar ska

tas ifrån för att bekosta bostäder, uppehålle med mera för den del av arbetarklassen som flyr eller migrerar från de av den globala överklassen skapade helvetena på jorden så är det rimliga och logiska svaret förstås just de som orsakat problemen från början. Det vill säga den globala överklassen och de osmakligt superrika representanterna för denna klass. I till exempel Danderyd, Örgryte och Vellinge. De som äger de storbolagen. De superrika. **Pengar finns – i ett enormt överflöd hos de som har stulit dem från början från de människor som flyr.** Det är också med en sådan internationellt adresserad klasskonflikt en Ny Vänster kan adressera en rättvisemoralisk dimension för hur många människor på flykt eller som migrerar som Sverige kan och bör ta emot i exakta tal.

En ny Internationell Vänster

En Ny internationell Vänster som också ser och adresserar att de som invandrat och invandrar tar den internationella klasskonflikten och dess konfliktlinjer över nationsgränser och världsdelar rakt in i det svenska samhället. Till exempel till den integrationspolitiska debatten. Till exempel att de jobb med skämtlöner som överklassens försvarare vill att ”invandrarna” ska tvingas ta i Sverige inte är något annat än en förlängning på det globala löneracet mot noll. Och att de liberala och högerextrema arbetare som tycker att det ”är bättre att invandrarna har ett jobb än inget alls” eller att ”dom inte ska ha mer” med sådana uttalanden i sin förlängning **även** pressar ned sina egna och alla andras löner. En Ny internationell Vänster som också ser invandring och migration som något att ta tillvara på för sig själv, som en **ny Internationell rörelse**. En Ny internationell Vänster som adresserar att de som har invandrat har en extra viktig roll att fylla som potentiella direktlänkar till andra länder och andra delar av världen för att bygga upp nya internationella nätverk, nya allianser, nya organisationer, nya kontaktytor, nya informationskällor, nya medier med mera.

Sammantaget en Ny Vänster med ett nytt grundläggande narrativ som ställer splittring och konflikt och i slutändan krig och barbari mellan vanligt folk – mot sammanhållning och opposition mot den globala överklassen. Såväl på ett internationellt globalt plan mellan vanligt folk i olika länder som på ett lokalt plan mellan vanligt folk på, i och mellan våra bostadsområden, våra förorter/orter, våra städer och våra arbetsplatser.

Segregation – integration – lag och ordningsfrågor

Det blåbruna narrativet

Utifrån sitt narrativ och sin problemformulering om invandring och migration har SD, de högerextrema och fascisterna med framgång försökt länka så många andra frågor som möjligt. Inte minst frågan om boendesegregation med allt större och akuta ekonomiska och sociala problem, antisocial kriminalitet – kriminella gäng, mord, skjutningar, sprängningar med mera. En fråga som självklart **är** en extremt viktig fråga men där SD lyckats göra den till Sveriges viktigaste ”valfråga” nummer 1 utifrån sitt eget narrativ. En valfråga där SD, de högerextrema och fascisterna utnyttjar etniska, kulturella och religiösa skillnader och barriärer som finns inom arbetarklassen och mellan olika arbetarklassområden för att misstänkliggöra och ställa människor mot varandra. En valfråga där de hela tiden startar och underblåser splittringens dynamik. Till sin hjälp har de under lång tid haft konservativa och liberaler, inklusive högtersossar, som i brist på egen politik och/eller i jakt på den högerextrema ”folkliga” vinden underifrån också försökt göra frågan till sin genom att mer eller mindre kopiera SD:s narrativ och problemformulering.

Inte minst har de haft hjälp av liberala medier som i stort sett bara förmedlat två olika men samverkande perspektiv. I ena änden en typ av exotifiering av vissa förorter med floskler om ”folkliv” och ”billig frukt på torget”. En retorik som varit mycket tacksam för SD och deras propaganda att bemöta i takt med att mord, skjutningar, brinnande bilar, drogförsäljning, kvinnoförtryck med mera ökat eller upplevs ha ökat. Vilket i sin tur gjort att denna exotifierande

bild bara blivit en bekräftelse på hur ”naiva och verklighetsfrånvända” SD:s motståndare är. I andra änden en typ av journalistik och media med tillhörande ”debatt”-program som vill framstå som ”radikal” genom att kompensera för sina kollegors ”positiva” bild och som därför istället ständigt agerar plattform och megafon åt SD:s narrativ. **Inte minst på SVT inklusive de politiskt tyngsta programmen som Aktuellt och Agenda.** Och mitt i allt detta det vidriga våld som slås upp på löpsedlar för att sälja och generera klick i en svartvit mediedramaturgi. Till det etablerade liberalers och högerextremisters allt aggressivare retorik om till exempel militär på gator och torg. Till det polisens nationella kartläggning av dessa ”utanförskaps”- områden så skapas sammantaget en bild av ett fiendeland som inte är en del av Sverige. Samtidigt som SD fortsätter att tjata om att invandring och integration är något ”man inte får prata om i det här landet” så är det nu i stort sett det enda som liberala medier, journalister, politiker och opinionsbildare med flera just pratar om. I detta landskap växte det inför valet 2022 fram en blåbrun övre medelklasselit av politiker, ledarskribenter, opinionsbildare, journalister, ”ekonomer”, akademiker, kulturarbetare med flera som tyckte de var ”radikala sanningssägare” för att de ”vågade” säga samma sak som SD redan sagt i 30 års tid. En blåbrun övre medelklasselit som från sina egna elitpositioner motsägelsefullt och absurt nog anklagat och anklagar ”eliten” och ”medierna” för att ha ”mörkat problemen med invandringen”. En blåbrun övre medelklasselit som precis som SD förstår att adressera endast en liten utvald del av samhällets vertikala dimensionen. En övre medelklasselit som dagligen pumpar ut en ständigt återkommande tankefigur – ett narrativ – ett litet urklipp av klassdimensionen, där ”vanligt folk/verklighetens folk” och så vidare – här i betydelsen invandringsfientliga, ”sunda och förnuftiga realister” – ställs mot en ”verklighetsfrånvärd, naiv godhetsknarkande, invandrarkramande elit”. **Det är denna tankefigur, detta narrativ, denna problemformulering som är själva kärnan i den högerextrema och den blåbruna ideologin och retoriken.** En tankefigur och ett narrativ där man tar ett litet urklipp av dimensionen folk – elit/klassdimensionen som är sann vilket har gjort och gör denna tankefigur så trovärdig för många. Speciellt som denna tankefigur, detta narrativ, aldrig egentligen utmanats utan tvärtom bara bekräftats, inte minst av ”vänstern”, utifrån ett mycket märkligt, ologiskt, räddhåget, ostrategiskt och otaktiskt synsätt att allt som SD pratar om ska ”vänstern” inte prata om för att det är ”rasistiskt”. På så sätt har man från ”vänster”håll” redan lämnat walkover utan att man ens varit på banan. På så sätt har fråga efter fråga lämnats helt fria åt de högerextrema att problemformulera och skapa sina egna narrativ kring. Resultatet är förutom att en femtedel av Sveriges befolkning röstade på SD 2022 att de idag helt äger den politiska debatten, narrativet och problemformuleringsprivilegiet.

Att ta över segregation – integration – lag och ordningsfrågor

Anfall är oftast bästa försvar och en Ny Vänster kan och bör självklart ge sig på även dessa frågor med full styrka. Och med ett nytt grundläggande narrativ och en ny grundläggande problemformulering så får vi även i dessa frågor ett verktyg för att ta över debatten till vår egen planhalva. För det är också i detta segregations och integrationspolitiska landskap som det finns en elefant i rummet. **En elefant i rummet som heter klass-samhället.**

Sammantaget måste en Ny Vänster synliggöra och avslöja vilka SD och de blåbruna försvarar – de som tjänar på vår splittring – överklassen – den globala överklassen. En Ny Vänster måste i alla lägen vrida och vända på det horisontella perspektivet och koppla ihop det med det vertikala perspektivet. Att slå fast att de förorter som de högerextrema, i samklang med liberalerna, utmålar som ”utanförskapsområden”, ”ghetton” eller ”nogo zoner” inte är något annat än fattiga **Arbetarklasser.** Och att de som misstänkliggör, ljugar om och dömer dessa områden och de arbetare som bor där ska angripas och hängas ut som de fiender till hela den breda arbetarklassen de är. Och att de sociala problem, till exempel antisocial kriminalitet, som finns i stort är kopplade till just fattigdom och klass-samhället. Att stora delar av vårt samhälle och våra bostadsområden nu behandlas som ett skämt samtidigt som en stenrik global överklass frossar i ett extremt överflöd ofta bara en kort resa därifrån. Och att pengar och resurser nu måste tas tillbaka från denna överklass. Från miljardärerna och skattesmitarna – i Sverige representerade i kommuner och bostadsområden

som till exempel Danderyd, Örgryte och Vellinge. Att vi får frågan att skifta från ”hur vi ska ha råd med bidrag till de som inte arbetar” i Rinkeby till hur vi ska ha råd med de som lever på avdrag och andras arbete i Danderyd? Att vi får frågan att skifta från problemen med ”ghettofieringen” av Angered till problemen med ghettofieringen av Örgryte. Att vi får frågan att skifta från hur vi ska ”integrera” Rosengård till hur vi ska integrera Vellinge? När både högerextremister och liberaler vill skärma av dessa **arbetarklasser** och göra dem till fiendeland så måste en Ny Vänster sätta dem i sitt större sammanhang. När högerextremister och liberaler vill etnifiera och rasifiera problemen så måste en Ny Vänster klassifiera problemen.

På ett akut lokalt plan är det återkommande problemet oftast bristen på pengar och resurser. Pengar och resurser som en Ny Vänster måste kunna svara på varifrån de ska tas då det är en fråga som ofta ställs mot till exempel pengar och resurser till ”svenska pensionärer”. Med ett närvarande klassperspektiv kan en Ny Vänster utan att behöva neka pengar till pensionärer och utan att behöva krysta till det och väja för att det faktiskt finns stora och verkliga problem, kostnader och individuellt ansvar – agitera för att vi till exempel tar av de skattepengar som nu går till riskkapitalbolag i vården och de skattepengar som stenrika miljardärer och storbolag nu undanhåller i skatteparadis. Eller att vi inför en bankskatt. Att vi konkret tar pengar från de osmakligt rika och istället satsar dem på rejäla upprustningar av sveriges fattigaste arbetarklassområden – på samhällsservice och välfärd – socialtjänst – fritidsgårdar – idrottsföreningar och idrottsanläggningar – vård – omsorg – skola – gratis lokaler till icke kommersiella verksamheter – lokaler med överkomliga hyror till småföretagare, små affärsidkare, kafé och krogliv – portvakter – föreningsliv – sociala center – träfflokaler – kultur och kulturliv – bibliotek – musik och klubblokaler – folkliv – torghandel – kollektivtrafik – miljöfrågor med mera. Här måste kommuner och regioner tvingas till att inse att allt detta inklusive de som gör jobbet inom dessa områden tillhör **samhällets grund, samhällets fundament och bas, och måste behandlas och avlönas som det. Inte som nu – som ett skämt.**

Ett genuint folkliv – sammanhållning och trygghet

En Ny Vänster måste naturligtvis också på alla sätt uppmuntra och bejaka **det genuina sociala folkliv som skapar sammanhållning**. Det genuina sociala folkliv som skapar ett **tryggt** samhälle. Ett genuint socialt folkliv för alla oavsett var man bor även på kvällar och nätter och även under vinterhalvåret, oavsett om det handlar om föreningsliv, kultur, kaféer, restauranger, pubar, konsertlokaler eller nattklubbar eller vilka andra sociala mötesplatser som helst. Det genuint sociala folkliv som skapar konkret fysisk trygghet och håller ihop samhället bättre än alla integrationsplaner, ”ungdoms”satsningar, ”nattvandrare”, övervakningskameror, väktare och poliser som helst. Och ja, en Ny Vänster måste också göra upp med den förmyndarkultur som inte minst den breda vänstern i många fall stått för när det gäller lagar, regler och tillstånd för många av dessa verksamheter som krävs i det här landet när det gäller tillstånd för alkoholservering och öppettider. Inte minst de klasslagar de fungerar som idag där man som rik och och/eller boende på rätt ställe inte har några problem att roa sig som en vuxen människa medan man som fattig och/eller boende på fel ställe möts av en förmyndarkultur som betraktar vuxna människor som barn. Inte konstigt att vi då speciellt på kvällar och nätter har många antisociala stendöda och just därför otrygga arbetarklass – orter – bostadsområden – förortstorg och centrumanläggningar med mera befolkade av endast de ungdomar som vågar sig dit – kriminella eller inte – och väktare, poliser och övervakningskameror. Likadant när det gäller ljudnivåer i våra städer och musik, kultur och klubb-liv. Varför ses till exempel inte billiga ljudisolerade musik, kultur, konsert och klubb-lokaler som något självklart att planera för när det byggs nytt? Det är dags för en Ny Vänster att istället uppmuntra och bejaka ett samhälle där vanligt folk kan och tillåts umgås och ha det trevligt och roa sig som vuxna fullvärdiga medborgare. Det är också ett sätt att utifrån det grundläggande narrativet och den grundläggande problemformuleringen – splittring kontra sammanhållning – föra in ytterligare en vinkel. Ett kreativt, konkret och positivt narrativ som kan fungera mobiliserande både här och nu och som positiv samhällsvision på sikt. Ett narrativ som med rätta också gör upp med

den förmyndar och tråkighetskultur som vänstern historiskt har stått för. **Det är dags för en Ny Roligare Vänster! För ett roligare, tryggare och mer levande samhälle för Alla!**

Religion – ”kultur” – traditioner – jämställdhet – hedersförtryck med mera

Med de historiska kopplingar SD har till 1930-talets nazism var det judarna som de från början utmålade som fiender. Men som de anpassningsbara fascister och högerextremister de har varit i kombination med den ökade invandringen från muslimska länder på 1980 och 90-talet så övergick SD ganska snart till att utmåla Islam och muslimer som det stora problemet. Efter 11/9 – 2001 fick de som alla andra islamofober vägen krattad för sig av kristna högerextremister och liberaler i USA och runtom i världen och av den islamofoba våg som sköljde över världen. Samtidigt som sagt en ”vänster” som i den inverterade rasismens och kulturrelativismens namn rasifierat, etnifierat och förminskat alla människor som flytt och migrerat hit till en hudfärg, en ”kultur” eller till ”invandrare” och per definition ”goda” oavsett vilka politiska och/eller religiösa värderingar de haft. Oavsett om de haft extremkonservativa, extrempatriarkala, högerextrema och i vissa fall rent fascistiska värderingar och företrätt eller varit del av sådana politiska och/eller religiösa krafter i sina hemländer. Politiska och/eller religiösa krafter som i sina hemländer varit svurna motståndare till allt vad Vänster heter men som när de kommit till Sverige i egenskap av hudfärg, ”kultur” eller ”invandrare” blivit försvarade av just ”vänstern”. Något som gjort att den islamofobi som SD och andra högerextremister uttalat inte heller mött något motstånd värt namnet utan tvärtom har SD bisart nog med trovärdighet kunnat kleta djupt konservativa religiösa föreställningar gällande till exempel könsroller och jämställdhet på ”vänstern” samtidigt som de själva kunnat framstå som jämställdhetens fanbärare. Ett ideologiskt och politiskt ”vänster”haveri som uppstått ur ett kulturrelativistiskt trask av tolkningar av religion, ”kultur” och traditioner som en Ny Vänster naturligtvis måste göra upp med och istället gå tillbaka till sina rötter av **allmän** religionskritik och kritik av **alla** former av konservativa och patriarkala värderingar, ”kulturer” och traditioner. **Och som vanligt måste Vänstern vara övertydlig och glasklar för att bli trovärdig.** Till exempel i frågan om hedersvåld och kvinnoförtryck där dessa i grunden högerextrema värderingar, idéer och handlingar självklart måste ifrågasättas och kritiseras **oavsett** i vilket politiskt, religiöst eller ”kulturellt” namn det sker. Oavsett om det sker i kristendomens eller islams namn. Eller i hinduismens, eller i buddhismens eller i någon annan religions namn för den delen. Det är först då som en Ny Vänster med trovärdighet kan skapa ett eget narrativ, en egen problemformulering och adressering av dessa frågor. Det vill säga adressera allt som splittrar människor från varandra, inklusive religioner, ”kulturer” och traditioner som något som hjälper den globala överklassen att härska och söndra.

Kriminaliteten – kriminella gäng – skjutningar med mera

Det blåbruna narrativet

Vad mycket av den politiska debatten om segregation, integration och lag och ordning – frågor kokar ner till handlar om samhällets ansvar kontra individens ansvar. Vilket också gällt och gäller själva kriminaliteten. Där liberalerna inklusive högersossarna sagt och säger att kriminalitet inte handlar om klass utan om individer samtidigt som det i verkligheten och/eller vad människor uppfattar som verklighet faktiskt **är** mycket mer kriminalitet i vissa städer, i vissa förorter och i vissa bostadsområden. Resultatet är att liberalerna och högersossarna stått och står med en förklaring som inte är trovärdig och som allt färre köper. Längst ut till höger har under samma tid SD och andra högerextremister/fascister jobbat på med dessa lag och ordning frågor som hävstång i 35 års tid nu för sitt grundläggande narrativ att göra ”invandrarna” till syndabockar. Och i takt med att liberalerna och högersossarna inte vill prata klass eller om de gör det samtidigt signalerar att de

inte ens själva tror på sin analys så är det bara vägen högerut mot SD:s förklaringsmodell och politiska "lösning" som finns kvar. Och om liberalerna och högersossarna inte på ett eller annat sätt kopierar SD:s problemformulering rakt av så tvingas de ändå hela tiden till att prata om den vilket i sin tur signalerar ännu mindre trovärdighet. Resultatet är att SD:s problemformulering som gör kriminalitet till en fråga om "kultur", religion, etnicitet och/eller "ras" är den enda återstående. Och ännu har inget riktigt politiskt svar från Vänster kommit. Ingen riktig ideologi, ingen riktig problemformulering, inget riktigt narrativ, ingen riktig adressering. Det närmsta vänstern kommit en problemformulering från Vänster är att hävda att kriminalitet är ett "socialt" problem som kräver "sociala" lösningar. Något som i grunden är helt korrekt men vad är ett "socialt" problem och vad är "sociala" lösningar? Ett begrepp som inte är helt glasklart för de flesta och speciellt som det nästan aldrig konkretiseras lätt uppfattas som snömos från folk som själva aldrig drabbas utan har råd att sitta på avstånd och kommentera saken. Något som endast blir ännu en bekräftelse på den bild SD och de högerextrema/fascisterna ger av vänstern. Ja, vi vet hur det brukar låta om "södermalmsbor" och så vidare. Det andra problemet med denna adressering är att det i slutändan närmar sig en vulgärtolkning av klass-samhället där människors individuella val, ansvar och skuld med mera helt reduceras till att bara bli en fråga om klass. Ett synsätt som så klart inte stämmer utan bara tar död på vänsterns trovärdighet och blir djupt provocerande. Ett synsätt som liberaler och högerextremister försöker klistra på vänstern de få tillfällen klassperspektivet ändå kommer på tal. I detta träsk måste en Ny Vänster nu sortera upp på studs.

En kriminalpolitisk grund – från Vänster

Som kriminalpolitisk grund behöver en Ny Vänster förstås ändå ett narrativ och en problemformulering som **Tydligt** adresserar **klass-samhället som just grunden till problemet**. Att det i grunden är klass-samhället som måste "lösas" och att symptombekämpning i bästa fall hjälpligt och kortsiktigt löser symptomen men inte mer. Ett narrativ och en problemformulering som adresserar att kriminalitet alltid drabbat och drabbar vanligt folk och arbetarklassen värst. Inte minst Sveriges fattigaste arbetarklassförorter som nästan hela den politiska diskussionen idag handlar om. Ett narrativ och en problemformulering som redan här kan vända på hela diskussionen och adressera att klass-samhället i sig bör kunna betraktas som något kriminellt. Att det idag är de som utvecklar, försvarar och tjänar på klass-samhället som är de kriminella. Att det är de högersossar, liberaler och högerextremister/fascister som med förslagen om "enkla" ännu sämre betalda jobb i kombination med snack om "föräldraansvar" för de som redan nu tvingas städa 14 timmar om dagen 7 dagar i veckan som är de verkliga brottslingarna. Att det är de som sitter i toppen av pyramiden, miljardärerna och skattesmitarna och den globala överklassen som är de stora brottslingarna. Medan vanligt folk och arbetarklassen i bred bemärkelse slåss med varandra, inte sällan bokstavligen, om brödsmulorna som ramlar ner. En global överklass som tjänar på den splittring kriminaliteten orsakar mellan vanligt folk. Som gör att det inte heller är någon slump att överklassen på många håll i världen också är djupt inblandad i den organiserade brottsligheten. Eller helt enkelt **är** den organiserade brottsligheten. Ett narrativ och en problemformulering från Vänster som adresserar att vad som anses vara kriminellt och vilka som anses vara kriminella inte är något av naturen givet. Där överklassen genom historien och runtom i världen har kallat folklig organisering, opinionsbildning och folkliga resningar och revolutioner för just "kriminella". Eller att människors blotta existens har kriminaliserats för att de tillhört "fel ras", haft "fel sexualitet" eller varit "papperslösa" och så vidare. Härska genom att söndra går igen överallt.

Olika slags kriminalitet och rättvisemoralen

Utifrån ett sådant grundläggande narrativ, en sådan grundläggande problemformulering, om kriminaliteten kan en Ny Vänster sen adressera samhällets ansvar kontra människors egna **individuella** ansvar genom att synliggöra nyanserna mellan olika slags kriminalitet inom arbetarklassen kopplad till **en grundläggande rättvisemoralisk dimension**. En rättvisemoralisk dimension som gör skillnad på kriminalitet som enar och kriminalitet som sår splittring. En

rättvisemoralisk dimension som gör skillnad på ”kriminalitet” som riktas uppåt i klass-samhället och kriminalitet som riktas åt sidan eller neråt – mot andra vanliga människor, arbetare och småföretagare i bostadsområdet till exempel. En dimension som i verkligheten inte alltid är svartvit när det gäller vad som är vad men som just därför är så viktig att adressera. En dimension som adresserar att det finns olika slags konkret kriminalitet som kräver olika slags konkreta lösningar.

Dels 1: ”Kriminalitet” som är ett direkt svar på eller självförsvar mot ett förtryckande klass-samhälle och som kan ses som sociala protestyttringar om än inte alltid i den övre medelklassens form, smak och definition av protest. Till exempel förortskravaller och upplopp riktade mot i första hand polisen som en symbol och representant för överheten och/eller självförsvar mot en trakasserande, våldsam och ibland högerextrem och rasistisk polis. Händelser och situationer där våldet inte är, eller inte i första hand, är antisocialt riktat mot andra vanliga människor och arbetare utan mot symboler och representanter för en förtryckande överhet och ett förtryckande klass-samhälle. Händelser och situationer där polisen ofta har ett egenintresse av att förvanska information för att undvika att deras agerande kan ifrågasättas ur just ett rättvisemoraliskt perspektiv. Information om vad som faktiskt har skett, bakgrund och sammanhang som istället ofta måste sökas på annat håll för att kunna bedömas och värderas. Händelser, situationer eller sociala protester där en Ny Vänster inte behöver försvara allt men där man ändå kan ha en rättvisemoralisk förståelse för vad som hänt där målsättningen måste vara att istället adressera och kanalisera ”kriminaliteten” till **politisk** mobilisering.

Över 2: Kriminalitet som visserligen är antisocial men som med viss förståelse och oftast ändå till viss del kan försvaras rättvisemoraliskt som av klass-samhället skapade sociala problem. Till exempel missbrukare som stjälar för att få ihop till dagens inköp av droger eller barn och ungdomar som i brist på mening och i frustration eller med sociala problem eller rena hälsoproblem står för spontan skadegörelse. Problem som visst kräver polisiära insatser men som också blir just polisiära problem i brist på till exempel vård, fritidsgårdar och socialtjänst. Kriminalitet där det visst finns ett individuellt ansvar som bör adresseras då den drabbar andra vanliga människor, boende och arbetare i bostadsområdet men då det handlar om barn, ungdomar och människor med ofta mycket svåra sociala och/eller rena hälsoproblem så måste de som försvarar och utvecklar klass-samhället tydligt adresseras för att balansera upp skuldfrågan. Samtidigt som man kommer med konkreta förslag på lösningar på problemen inklusive polis där det behövs. En adressering av problemen där en Ny Vänster även bör kunna få med sig många poliser som också ser att det är tydliga sociala problem det handlar om och att deras jobb inte ska vara att ta hand om det som övriga samhället – staten, kommuner och regioner som slaktat välfärden inte gör. De poliser som ser att deras jobb i första hand inte ska handla om att jaga barn, ungdomar och missbrukare och vara någon slags social slasktratt i ett orättfärdigt klass-samhälle.

Till 3: Kriminalitet och kriminella gäng eller andra maffialiknande strukturer – inklusive familjer och släkter – som kan vara lika mycket symptom på klass-samhället som ovanstående exempel. Men där de som drar i trådarna är vuxna som fullt medvetet odlar en mycket antisocial, aggressiv och narcissistisk kultur som med mord, våld och hot om våld på olika sätt terroriserar och sätter skräck i resten av arbetarklassen – hos andra boende, arbetare och småföretagare, affärs och restaurangägare med flera i våra bostadsområden. Inklusive blåljuspersonal på gator och torg och vårdpersonal på våra sjukhus. Kriminalitet som bränner upp vanliga arbetares bilar och egendom. Kriminalitet som dödar vanligt folk inklusive barn. Kriminalitet som profiterar på och är med och skapar andra vanliga människors missbruk och misär. Kriminalitet som utnyttjar barn och ungdomar att springa deras ärenden och drar in dem i en mycket våldsam, farlig och i många fall dödlig miljö att vistas i. Kriminalitet som drar så mycket polisresurser att det inte finns några poliser kvar till all annan allvarlig antisocial kriminalitet som drabbar vanligt folk. En kriminalitet som kapat hela den politiska debatten och politiskt lagt och ständigt lägger upp för och ger högerextremisterna och fascisterna slagläge efter slagläge i den politiska debatten. En kriminalitet med en ideologi och praktik som närmast bör betraktas som en form av fascism om än inte uttalad i politiska termer. Visst är även denna kriminalitet i grunden ett symptom på klass-samhället. Visst är det så att

fattigdom, sociala problem, rasism, arbetslöshet med mera kan göra att människor inte ser något annat alternativ att försörja sig på än att gå utanför lagen. Men det är inget tvång att göra det på andra vanliga människors, arbetares och småföretagares bekostnad. Och det är inget tvång att med mord, våld och hot om våld terrorisera vanligt folk och hela arbetarklassområden och självklart finns det ett val och ett individuellt ansvar för detta som måste adresseras. Och visst finns det en rättvisemoralisk dimension där de kriminella gängen, precis som uttalade högerextremister och fascister, hjälper överklassen att så splittring som måste adresseras. Och det är en Ny Vänsters uppgift att göra detta. Det är en Ny Vänsters uppgift att adressera ett ideologiskt motstånd **Även** mot antisocial kriminalitet med **Samma** grundläggande narrativ och samma grundläggande problemformulering som för andra frågor, att vi vanligt folk, arbetarklassen i bred bemärkelse måste hålla ihop för att kunna ta strid mot överklassen.

Sammantaget måste en Ny Vänster här vara mycket bestämd, övertydlig och glasklar! Lika lite som riskkapitalister, storbolag, korrumperade politiker eller högerextrema poliser ska bestämma över våra städer/förorter/bostadsområden och centrumanläggningar – lika lite ska kriminella gäng eller andra parallella strukturer – familjer, släkter eller andra maffia och fascistliknande strukturer – med våld och hot om våld bestämma! Det är vanligt folk och ingen annan som Demokratiskt ska bestämma – punkt slut!

Precis som med uttalad fascism behövs även ett rent fysiskt motstånd där det självklart är bra om de boende tillsammans kan sätta press på och markera mot antisocial kriminalitet och kriminella gäng eller andra liknande strukturer rent fysiskt. Till exempel genom demonstrationer eller nattvandrare. Men med tanke på de konkreta risker och det stora konkreta jobb det innebär, samt om vi vill ha kvar ett rättssamhälle, så måste polisen stå för det fysiska motståndet som det ser ut idag. Det Vänstern i nuläget kan göra är att lyfta och adressera exempel och inspiration på hur vanligt folk historiskt och runt om i världen även rent fysiskt gått till väga för att ta sig an kriminella gäng och ren maffia. Om inte annat som ett komplement till polisens roll.

Att ta över narrativet om kriminaliteten – från Vänster

Sammantaget så får en Ny Vänster med en sådan adressering av den rättvisemoraliska dimensionen av människors individuella ansvar ett redskap som kan fungera som en kriminalpolitisk kompass att navigera med för att på **ett trovärdigt sätt kunna sortera, nansera och manövrera politiskt** även i denna komplexa och svåra fråga. Det är så en Ny Vänster på **ett trovärdigt sätt kan skapa ett eget kriminalpolitiskt narrativ och alternativ**. Det är så en Ny Vänster på ett trovärdigt sätt kan ta sig ur den högerextremismens dynamik med fascistliknande kriminalitet på den ena sidan och SD och andra högerextremister och fascister på den andra som nu råder i denna fråga. Det är så en Ny Vänster kan vrida högerextremisternas, de blåbrunas och liberalernas svartvita adressering ur händerna på dem. **Det är så en Ny Vänster kan ta över narrativet och problemformuleringsprivilegiet i denna extremt viktiga men nu av SD och andra högerextremister/fascister helt inmutade fråga.** En fråga som är extremt viktig att ta på största allvar i tid innan det skapas just en ren maffia med korruption och kopplingar till det samhälle som är satt att bekämpa den. Det säger sig självt att då är det redan för sent. En korruption och maffia vi i Sverige varit relativt förskonade ifrån men allt fler exempel dyker upp. Exempel från historien och andra länder som talar för sig själva och förskräcker. Mot detta kan man med fog invända att borde inte överklassens enorma summor de satsar på lobbying och opinionsbildning mot politiker och tjänstemän ihop med kompisrelationer, direktkopplingar, tjänster och gentjänster och den makt det ger ses som en form av korruption och den verkliga maffian? Svaret är självklart ja men för att kunna ta sig an maffian i det stora måste en Ny Vänster vara glasklar och trovärdig i att man även tar sig an maffian i det lilla.

den inhemska fascismen och antifascismen – polisen – nattväktarstaten – samhällskontraktet -ett narrativ från vänster

Polisen är en dubbel fråga för en Ny Vänster att handskas med. En polis och ett rättssystem som liksom militären har en historisk roll av att försvara överklassens intressen. Följaktligen har polisen historiskt och även i nutid dragit till sig en stor andel konservativa och rent högerextrema och fascistiska personer som sett Vänstern och arbetarrörelsen som fiender. Inklusive antirasister och antifascister, miljökämpar och globaliseringsmotståndare, fackliga aktivister med flera. Speciellt alla som haft eller har någon form av systemkritik från Vänster och speciellt om man manifesterat det på gatorna. I det perspektivet är det fullt logiskt att polisen de senaste 35 åren, sen den moderna högerextremismen och fascismen började växa fram i slutet av 1980-talet med SD med flera, alltid om än mer eller mindre försvarat dessa grupper. Inte minst konkret på gatorna. En polis som är betald av vanligt folk men som alltså inte skyddat och skyddar vanligt folk. En polis som istället skyddat och skyddar fascistiska demonstrationer och attackerat och attackerar antifascister. En polis som använt mycket grovt våld mot de antifascister som idkat självförsvar mot det fascistiska våldet och hoten om våld. En polis som i många fall också gjort det med den absurda hänvisningen till att antifascisterna är ”organiserade”. En polis som alltså har tillåtits och tillåts jaga, hetsa och använda mycket grovt våld mot vanligt folk för att de är mot fascism och manifesterar det tillsammans i organiserad form.

Och likaså ett rättsväsende som år efter år daltat med högerextremister och fascister medan det jagat och hetsat mot antifascister och antifascismen som rörelse. De konkreta exemplen är många och bildar ett tydligt mönster. Sammantaget en polis och ett rättssystem som systematiskt har misstänkliggjort, ljugit och utdefinierat och jagat antifascister i syfte att framställa dem som brottslingar. Vanligt folk som med risk för mord, våld, hot om våld – mot sig själva och sina familjer – med mera gjort och gör det skitjobb som andra inte vill göra. Och som förutom våld och hot om våld från fascister, polis och rättsväsende fått höra och får höra att de är ”lika goda kålsupare” eller att det är de som är ”det stora problemet”, att det är de som är ”brottslingar och kriminella”, ja i vissa fall ”terrorister”. Att fascister och högerextremister hävdar att antifascister är ”kriminella terrorister” är förstås bara logiskt ur deras synvinkel men att samma eller liknande adressering av antifascister gjorts och görs av även konservativa, liberaler och högersossar är förstås djupt provocerande men också väldigt avslöjande och misskrediterande för dem själva. Att delar av den breda ”vänstern” pratar om antifascister och antifascismen på liknande sätt eller som ”lika goda kålsupare” är förstås ännu mer provocerande och direkt förvirrande men måste ses som ett tecken på en total brist på antifascistisk strategi och taktik. Oftast handlar det om varianter av kålsuparteorin i kombination med djup okunskap, naivitet och inte minst brist på egen konkret erfarenhet av såväl fascister som antifascism och/eller i kombination med en oförståelse för vikten av att stå rakryggad även när det börjar blåsa, inte minst i etablerade medier. Det tjugatiga huvudargumentet som ständigt återkommer hos kålsuparanhängarna är att fascister bara ”yttrar” sig då de manifesterar på gator och torg. De ser inte eller vill inte se att fascismen och fascisterna förutom att ”yttra” sig **alltid per definition också är konkret vandrande våld och hot om våld**. De ser inte eller vill inte se att fascismen aldrig har handlat om antingen det ena eller det andra utan **alltid om både och. Både om idéer(yttranden) och våld**. Inte minst något fascismen själv också alltid varit öppen med. **Fascismen har alltså en dubbel strategi och måste således också bemötas med en dubbel strategi**.

Polisen som blåbrun politisk aktör – samhällskontraktet – nattväktarstaten – ett narrativ från Vänster

I polisens mer eller mindre högerextrema narrativ och problembild ser man också inte minst ungdomar och unga män med ”fel” hudfärg och ”fel” namn som bor i ”fel” bostadsområden som

fiender. Något som undergräver det redan upplösta samhällskontraktet ytterligare och i värsta fall spär på antisocial kriminalitet. Sammantaget måste det till att börja med bli ett slut på daltandet med högerextrema poliser och hela det mer eller mindre högerextrema narrativ som stora delar av polisen tycks ha som inte längre ser alla medborgare som människor utan som gör skillnad på folk och folk. Kanske finns det till exempel skäl att ifrågasätta polisens hela så kallade "kartläggning" av "särskilt utsatta områden" och/eller hur dessa "kartläggningar" har presenterats och kommunicerats utåt som kartor över fiendeland i ett krig. Och den stigmatisering, etnifiering och kriminalisering av hela arbetarklasser det har inneburit och vilken effekt det har fått för samhällsdebatten som en form av blåbrunt politiskt agendasättande. Eller säkerhetspolisens ensidiga utpekanden av muslimska fascister som "terrorister" medan "vita" "kristna" fascister och de terrordåd de genomfört och genomför – mord, sprängdåd, mordbränder med mera – sällan hanteras mer än som pojkstreck. **Frågan som måste ställas är om den yrkeskår som innehar ett av samhällets viktigaste och känsligaste uppdrag – våldsmonopolet – ska tillåtas vara en blåbrun politisk aktör i Sverige 2026?** Är det i så fall inte något som är djupt sjukt i samhällskroppen och som för tankarna till polisstater i 1970-talets Sydamerika.

Utifrån exempel som dessa är det lätt att börja ifrågasätta polisen som helhet. Och utifrån polisens och rättssystemets historiska roll och vems intressen de i grunden tjänar så finns det goda skäl att inte tänka på polisen som en naturlag. Något som olika delar av Vänstern diskuterat och haft olika åsikter om genom historien. **Frågan som infinner sig blir hur polisen ska se ut, hur den ska jobba och vems intressen den ska tjäna?** Ska polisen tillåtas hjälpa till med att så splittring mellan vanligt folk och tillåtas fortsätta att i grunden tjäna överklassens intressen och de som försvarar överklassen eller ska polisen tjäna vanligt folk och den breda arbetarklassens intressen? Grundläggande frågor som en Ny Vänster måste problemformulera och adressera relaterat till de behov av polis som finns. **Sammantaget måste en Ny Vänster även adressera frågan om polisen och dess arbetssätt och funktion och vems intressen den går på ett självständigt sätt – från Vänster.** Det går inte att bara köpa högersossarnas, liberalernas, högerextremisternas eller polisens egen problemformulering och adressering av sig själv och vad och vilka man anser vara kriminella problem och hur man ska jobba.

Samtidigt är det mycket viktigt att komma ihåg att det också finns många vettiga poliser med en human och i vissa fall socialistisk människosyn som mycket bättre än politikerna och makthavarna förstår och poängterar att problemen i grunden är ekonomiska och sociala. **Dessa poliser måste hela den breda allmänVänstern stödja.** Och om vi nu måste ha en polis som innehar våldsmonopolet och upprätthåller rättsstaten och samhällskontraktet så är det förstås en av samhällets allra mest grundläggande funktioner. Och precis som andra grundläggande samhällsfunktioner behandlas som ett skämt så tycks även polisen behandlas så. Om det handlar om styrning, styrsystem(NPM – New Public Management/jaga pinnar med mera), ledning eller om resurser och pengar eller både och kanske inte spelar någon roll. Det man utan att ha full insikt i ändå kan gissa sig till är att det inte är skickliga och professionella yrkesmän och yrkeskvinnor på gatu och golvnivå som har varit och är problemet utan som vanligt idioter i toppen av hierarkin. I kombination med underfinansiering, dåliga löner och dålig arbetsmiljö precis som i all annan offentlig verksamhet – en poliskår som gjort och gör ett allmänt ostrategiskt, otaktiskt och rent idiotiskt polisarbete. I vissa fall verkar dock förändringar till det bättre börjat ske där till exempel utredningar gällande det grova gängvåldet till exempel numera utreds tillsammans vilket verkar ha skapat betydligt högre andel uppklarade grova brott med fällande domar.

Och självklart måste polisen som alla andra grundläggande offentliga samhällsfunktioner sluta behandlas som ett skämt och i väntan på att klass-samhället och kriminaliteten som helhet förändras få ordentliga resurser. **Det viktiga och det som är haken är var pengarna tas ifrån.** Om pengar tas från annan välfärd så skapar det i sin tur logiskt nog bara mer sociala problem som i sin tur skapar mer kriminalitet som kräver mer polisresurser i en nedåtgående spiral där polisen får allt mer resurser men också allt mer kriminalitet att hantera där i slutändan alla samhällsproblem blir polisiära. En utveckling som hejas på av såväl högerextremister, nattvaktarliberaler som högersossar

utan klassperspektiv. **En utveckling som i sin förlängning skapar den liberala nattväktarstaten/den högerextrema polisstaten.** Exempler runtom om i världen är många och förskräcker. Pengar och resurser till polisen kan därför inte tas från andra delar av den offentliga sektorn utan måste tas från annat håll. Här kan en Ny Vänster med ett närvarande klassperspektiv adressera att pengar istället måste tas från överklassen. Sammantaget kan en Ny Vänster med ett närvarande klass-perspektiv även i polisfrågan skapa trovärdighet för en egen adressering av polisens roll, arbetssätt och varifrån resurser till polisen måste komma ifrån. **På så sätt kan en Ny Vänster även ta över narrativet och problemformuleringen av denna klassiska högerfråga.** Det är rimligtvis ganska många som håller med om att polisens roll inte är att tjäna överklassen utan hela den breda arbetarklassens intressen.

Terrorismen och att slå hål på högerextremismens dynamik

Efter 11/9-2001 kom allt från fascister, högerextremister och konservativa till liberaler och högersossar att adressera terrorism som något per definition islamistiskt. USA och västvärlden fick med det en ny militär och politisk motståndare. En närmast perfekt motståndare för USA:s militärindustriella komplex och storbolag och dess ägare som hade haft dåliga tider sen kalla kriget tog slut. Nu kunde den amerikanska överklassen återigen motivera enorma överföringar av pengar från Amerikanska skattebetalare till den privata krigsindustrin. Likaså en närmast perfekt motståndare för de som hade intresse av att bygga upp ett nytt övervaknings och kontroll-samhälle av hisnande proportioner med en ny ändlöst expanderande säkerhets och övervakningsindustri. Under parollen "kriget mot terrorismen" drog USA ut på ett militärt korståg som per definition inte såg något slut då det inte var något "konventionellt" krig om landgränser och en tydlig främmande makt utan ett krig mot en diffus och just därför mycket godtyckligt definierad motståndare. Och antingen var man "för" eller "mot". Det fanns helt enkelt inga andra alternativ. USA:s högerextrema ledning och muslimska högerextremister och fascister från mellanöstern tvingade på så sätt in hela världen i **den högerextremismens agenda eller dynamik som säger att du inte kan rikta kritik mot en (högerextrem) part utan att samtidigt ta parti för en annan (högerextrem) part.** Och ganska snart stod i stort sett hela västvärlden, inklusive Sverige, bakom den ena parten såväl politiskt som militärt. Ett grundläggande narrativ och en grundläggande problemformulering där konservativa och högerextrema krafter kidnappade hela den politiska samhällsdebatten och där allt från liberaler och högersossar i brist på analys – inte minst klassanalys eller opportunist – glatt var med och målade upp detta nya narrativ, denna nya problemformulering, eller världsordning, där den stora underliggande samhällskonflikten från och med nu skulle handla om religion, kultur och etnicitet. En världsbild där den "demokratiska fredliga upplysta västvärlden" kom att stå mot den "ickedemokratiska medeltida barbariska medeltida muslimska världen". En världsbild som tog dynamiken kring den horisontella axeln – dynamiken mellan vanligt folk från olika länder i olika delar av världen med olika etnicitet, religion, kultur med mera – till en ny nivå. En ny nivå där högerextremismen med partier som SD fick vägen krattad för sig. En dynamik där sedan dess allt från konservativa, liberaler och högersossar samverkat med högerextremismens/fascismens framväxt. Tyvärr också med god hjälp av den internationella, inklusive den svenska, "vänster" som inte alls förmådde hänga med i utvecklingen och inte förstod den muslimska fundamentalismen/islamismen som den högerextrema och fascistiska kraft det är. Istället fastnade i stort sett hela den breda "vänstern" i just högerextremismens dynamik och kom att använda samma politiska axel som högerextremisterna för att i "antirasismens" namn försvara andra djupt konservativa eller i värsta fall högerextrema krafter bara för att de var muslimer eller för att de var USA:s eller andra inhemska blåbruna krafters fiender. **Som sagt den högerextremismens dynamik som i slutändan tvingar alla att välja någon form av högerextrem sida.** Den högerextremismens dynamik som gör att SD efter varje nytt Islamistiskt terrordåd hos många väljare kan framstå som trovärdiga med att hävda att "vänstern försvarar terrorismen". Den högerextremismens dynamik som gör att en Ny Vänster måste vara övertydlig och glasklar även i denna fråga. Och som med hjälp av ett nytt grundläggande narrativ och en ny grundläggande problemformulering från Vänster

kan vara just det och rycka frågan ur händerna på de fascistiska och högerextrema krafter som har tjänat och tjänar på varandras terror. Istället för att låta dessa krafter själva adressera frågan så måste en Ny Vänster nu göra det. **Istället för att låta högerextremisterna och den högerextrema dynamiken kidnappa debatten och placera och positionera vänstern så måste Vänstern vara de som istället placerar och positionerar de högerextrema och fascistiska terroristerna bredvid varandra. Oavsett vilken nationell, religiös, organisatorisk, politisk eller annan flagg de går under. Oavsett om det är högerextremister och fascister som i "islams" namn står för terrorn.**

Den inhemska terrorismen

Och det är här när vi själva, en Ny Vänster, talar om vad de är som vi också kan adressera den inhemska högerextrema och fascistiska terrorn på samma sätt. Den "vita" "kristna" terrorismen – som sen slutet av 1980 talet mördat och dräpt uppåt 50 personer i Sverige. Lasermannen, Malexander, Mangs, A.P Lundin med flera med flera. Läger vi till fascisten Breivik som i Norge genomförde ett av världens största och vidrigaste terroråd som med inspiration från den till SD närstående "sverigevänliga" nätmiljön mördade 77 personer så är vi uppe i över 100 mördade människor av den nordiska "kristna" fasciströrelsen. Låt oss anta att det istället varit muslimska fascister som mördat så många i Norden de senaste 35 åren och sen sökt och fått tillstånd att demonstrera på våra gator och torg med polisbeskydd. **Fundera sen på vilka reaktioner det skulle innebära?** Hur skulle staten, polisen, politiker, medier med mera då reagera? Och jämför med hur det sett ut när dessa inhemska "vita" "kristna" terrorister stått för terrorn och vi inser att dessa har stått och står under beskydd. Inte minst från den av högerrörelser, liberaler, konservativa och numera även högerextremt styrda staten, polisen, politiker, medier, opinionsbildare med flera som sen slutet av 1980-talet fram till idag varit medlöpare till denna terror. Till exempel alla de demonstrationer dessa terrorister tillåtit hålla på våra gator och torg under extremt polisbeskydd finansierat av oss vanligt folk själva samtidigt som de obehindrat kunnat utöva direkt våld eller hota om våld mot just oss i stort sett utan påföljd. Eller alla "vita" "kristna" terrorister som i princip obehindrat kunnat terrorisera Almedalsveckan och dess deltagare år efter år. Allt med den ständiga hänvisningen till rätten att "yttra" sig. Vad dessa medlöpare osynliggör eller inte bryr sig om är att fascismen per definition är både "yttringar" och våld och/eller hot om våld. Inte ens när terroristerna/fascisterna själva skryter om sin våldsanvändning trillar polletten ner. Att de har en dubbel strategi där idéerna/"yttringarna" är en del, och "kampen om gatan" och det offentliga och politiska rummet en annan del. Och i dagens samhälle inte minst det digitala offentliga rummet. Istället kommer dessa medlöpare ändå år efter år undan med att om och om igen hävda att det bara handlar om "yttringar och idéer". Hånet mot alla som dödas, deras anhöriga och alla andra som utsatts och utsätts för olika grader av våld och hot om våld från dessa terrorister kan inte bli större. Oavsett om detta medlöperi handlar om rädsla, okunskap, feghet, extrem naivitet eller att man håller med terroristerna så måste medlöperiet adresseras och ansvariga ställas till svars.

Att klumpa ihop muslimska och kristna fascister – fascismens funktion

Sammantaget, genom att klumpa ihop alla olika grupper av fascister och högerextremister med varandra inklusive de fascister och högerextremister de själva säger att de är i konflikt med så använder vi deras eget vapen mot dem. **Vi skapar en politisk spegel som tydliggör vilka de egentligen är.** Det är därför inhemska högerextremister och fascister blir vansinniga, osäkra och tappar fotfästet när de blir jämförda med islamistiska högerextremister och fascister. Det är också därför de blir vansinniga när vanligt folk spontant håller ihop eller propagerar för sammanhållning. För att vara övertydlig – att vanligt folk ska få upp ögonen för vad som förenar "svenska" "kristna" högerextremister och fascister med de "utländska" "muslimska" högerextremister och fascister de säger sig vara emot. Det är först då – när vi ställer upp dem bredvid varandra och talar om vad som **förenar** dem – som vi kan adressera vilken **funktion** i det internationella klass-samhället de har. Att de sår splittring mellan vanligt folk och, medvetet eller inte, hjälper den globala överklassen att härska och söndra.

Krigen, terrorismen och den globala överklassen

I den tid av krig och terror vi nu lever i måste en Ny Vänster självklart kunna ta över även dessa av högern, högerextremismen och fascismen traditionellt inmutade frågor. För att göra det måste perspektivet **zoomas ut**. Det är först då som de bakomliggande orsakerna blir synliga och vi kan adressera **det mönster som ständigt återkommer bakom all världens krig och terror. Mönstret av Ekonomiska intressen som drar i trådarna**. Vad dessa ekonomiska intressen slagits och slåss om är råvaror, marknader att sälja på, billig arbetskraft och den ekonomiska rikedom och i sin tur makt dessa innebär. Det är detta allt går tillbaka till – då som nu. Råvarorna har varit och är mineraler, kol, gas, skog, jordbruksmark, fiskevatten, sötvatten och alla andra naturresurser som tänkas kan. Sen början av 1900-talet har oljan varit råvaran nr 1 men då opinionen mot detta fossilhelvete till slut inte gått att stå emot står vi nu inför ett skifte, om inte annat för att blidka och avleda denna opinion, med den nya ”gröna” religion som kallas **elektrifiering**. Vilket i praktiken innebär att vi förutom de bibliska mängder olja och andra fossila bränslen vi tagit och fortfarande fortsätter att ta upp från jorden nu också ska ta upp bibliska mängder metaller. **Vi är alltså på väg att förutom kampen om det svartbruna fossilhelvetet också skapa en kamp om det svartbruna gruvhelvetet**. Till detta kommer att den nya religionen elektrifiering redan skapat och skapar bibliska mängder **Information** – information om den globala arbetarklassen – **kanske den i dag viktigaste råvaran av alla** – att slåss om i ekonomiskt och politiskt syfte (se nästa stycke). Oavsett vad som är nummer 1, 2 eller 3 och så vidare så är det kampen om dessa råvaror som skapar dagens och kommer skapa framtidens terror och krig. Och oavsett råvara och teknik finns bakom de imperialistiska intressena alltid kapitalister/oligarker/fascistiska partimedlemmar av kött och blod och multinationella bolag som drar i trådarna. Det är här amerikanska kapitalister som Musk, Bezos, Zuckerberg, bröderna Koch, familjen Mercer med flera och deras feodala jättebolag drar i trådarna bakom Trump. Och i Ryssland oligarker som Potanin, Mikhelson, Timtjenko, Usmanov och deras feodala jättebolag bakom Putin. Och i Kina jinpings själv och den fascistiska överklassledningen i det så kallade ”kommunist”partiet som drar i trådarna bakom feodala kinesiska jättebolag som Alibaba, Huawei och SAIC Motor. Kinesiska partitoppar, ryska oligarker och amerikanska kapitalister som också drar i trådarna bakom hela den nya multipolära internationella fascismen och imperialismen med stöd till en mängd andra fascistledare världen runt i Asien, Afrika, Mellanöstern, Sydamerika och även Europa som agerar som lydstat till dessa tre imperier mot att de får en del av kakan. Och i Europa och övriga världen där fortfarande liberala demokratier finns kvar, andra mäktiga kapitalister som drar i trådarna om än inte för imperialistiska krig så för en världsordning där storbolagens makt hela tiden ökar. I Sverige kapitalister som Wallenberg, Persson, Johnson, Lundin, Ek med flera med flera.

Världens äldsta härskarteknik

Och då som nu har **den övergripande härskartekniken** från denna, den globala överklassens sida, alltid varit **att härska genom att söndra**. Om än något som i ena änden av skalan mest handlat och handlar om att underblåsa splittrande liberal konkurrens mellan vanligt folk. Över att underblåsa aggressiv splittrande nationalism, rasism, religion och högerextremism. Till att i slutändan underblåsa ren fascism och terror och krig. Inte minst om det finns risk för folkliga uppror eller revolutioner. Som till exempel i dagens Sudan som för några år sen upplevde ett folkligt uppror som avsatte den gamla korruperade diktatorn. Där sen den reguljära militären gick in och tog över ”på folkets sida”. Där en vän till den militära ledaren sen skapar en annan milis som sen börjar ”kriga mot” den reguljära armén. Ja det är så det heter i alla fall samtidigt som i stort sett alla offer är civila offer. Ja, vad som är vad i konflikter som dessa är självklart inte helt lätt att veta men frågan som nästan aldrig ställs men som måste ställas är om det verkligen är ett ”krig mot varandra” som dessa väpnade grupper utkämpar? Speciellt när den ryska fascistiska och imperialistiska staten genom sin afrikanska terrormilis Africa Corps stödjer båda sidor i denna ”konflikt”. Vad är det då som säger att dessa ”parter” tillsammans med den ryska fascistiska och imperialistiska staten inte gjort upp med varandra och att ”kriget” bara är en teater där det verkliga syftet med ”kriget” är att föra ett krig mot

folket. **Ja, om det inte är så, varför slaktar man då folket? Den som hävdar att det är på det sätt som krigsherrarna vill att det ska framstå är svaret skyldigt på denna fråga.** Precis som det visat sig att Israel var med och finansierade och stöttade uppbyggnaden av Hamas i syfte att splittra och stoppa en verklig folklig Palestinsk mobilisering. Vad det handlar om och vad alla nu måste förstå är att poängen med dessa ”krig” är själva splittringen. Att det handlar om av den multipolära internationella fascismen(putin, trump, jinping, netanyahu och deras allierade), de feodala storbolagen och den globala överklassen iscensätta ”krig” mellan ”olika sidor/olika parter/olika miliser” där det egentliga målet är att krossa civilbefolkningen. Och om inte det räckt och räcker med att underblåsa andra att göra jobbet – så kallade proxys – då som nu genom att själv skapa och mobilisera denna splittring, dessa krig och denna terror. I första hand i de länder som fungerat och fungerar som råvarukolonier men på senare år även inom de västerländska demokratierna. Idag också direkt genom de flyktingkatastrofer och den migration man själv är med och skapar. Det är här det fanns en logik för till exempel Putin att vara med och slakta människor i Syrien för 10 år sen och idag göra samma sak i Sudan tillsammans för att medvetet skapa stora flyktingströmmar i Europa och samtidigt understödja den europeiska högerextremismen och fascismen som sår splittringen i de länder dit flyktingarna flyr. **Så nej kolonialismen och imperialismen har inte upphört, bara bytt skepnad och strategi.** Men i samhällsdebatten används sällan orden och om så görs så nästan alltid som något som hör till historien. Istället fortsätter högersossar, liberaler, konservativa och högerextremister och inte minst etablerad media med sin horisontella historieskrivning där konflikter, krig och terror nästan alltid sägs handla om etnicitet och/eller religion. Ta vilket Aktuellt eller Agenda inslag som helst på SVT eller nyhetsinslag i andra medier. Aldrig/sällan att det finns några Ekonomiska intressen inblandade i bakgrunden. Aldrig/sällan att det finns några råvarutillgångar i dessa områden. Aldrig/sällan att det finns några multinationella storbolag som betalar arméer, miliser och terrorgrupper för att komma åt dessa råvarutillgångar. Aldrig/sällan att det finns något klass-samhälle lokalt och än mindre globalt som har med saken att göra. Aldrig/sällan någon som tjänar på kriget, terrorn och våldet. Istället **ständigt detta osynliggörande av de multinationella storbolagen och den globala överklass som äger dem och deras ekonomiska och imperialistiska intressen.** På så sätt fortsätter den globala överklassen att härska medan vanligt folk är fullt upptagna med att döda varandra. Så länge en Ny Internationell Vänster inte skapar ett narrativ kring och problemformulerar och adresserar just det.

Global massövervakning – allt och allas uppkoppling – ”säkra städer” – the Big Other – information den nya oljan – den multipolära internationella fascismen – en ny världsordning

1999 kom filmen The Matrix om en miljö och klimaddöd planet där människorna blivit en ständigt uppkopplad råvara åt maskinerna och/eller de som kontrollerar maskinerna. Något som nu, om än inte på exakt samma sätt, håller på att bli verklighet.

USA och Väst

I USA och i väst kom 11/9 – 2001 och ”kriget mot terrorn” att bli en ny perfekt motståndare för USA:s militära och säkerhetsindustriella komplex med enorma pengar att tjäna och med enorm makt att hämta efter att kalla kriget tog slut. Från en värld med i första hand avgränsad och reglerad övervakning i militärt och polisiärt syfte med i bästa fall någon form av öppenhet och demokratisk insyn mot en avgränsad del av befolkningen med en viss begränsning i tid och rum till massövervakning av allt och alla hela tiden utan demokratisk insyn, kontroll och styrning. Tiden kring millennieskiftet var också en tid då techbolagen i Silicon Valley och städer som Stockholm omhuldades som liberala, goda, globala frälsare i en liberal sagovärld av lycklig, skön, mångfaldsbejakande, knasig och skojig företagskultur med platt organisation och skojiga och

knasiga lokaler med smarta, skojiga och knasiga chefer där ”alla ville jobba”. Samtidigt utvecklades dessa bolag dock till något helt annat där de med maskinernas hjälp istället kunde göras betydligt mer lönsamma genom hemlig insamling av information om användarna. Affärsidéer som förvandlade techbolagen till övervakningsbolag.

I Kina skedde en liknande utveckling och om det från början var användarna som sökte på och använde Google, Facebook/Instagram/Meta, Tiktok, Baidu, Bing, Yahoo!, We Chat eller Yandex så blev det istället bolagen som började söka på användarna.

Kina

Ett Kina som sen kommit att gå om väst i tävlingen om att skapa det totala övervakningssamhället med råge. Med kameror och sensorer precis överallt kopplade till superdatorer med biometriskt ansiktsgenkänningsprogram. Ett av AI nu drivet totalt övervakningssamhälle som observerar och registrerar **Allt** varje enskild individ gör jämt hela tiden. Ett system som är kopplat till ett digitalt och socialt poängsystem som i realtid sätter betyg på varje enskild individ baserat på det ständigt observerade beteendet. Ett system som ger det så kallade ”kommunist”partiet möjlighet att ständigt och jämt, alltid och överallt, dela ut straff och belöningar. Ett vapen mot folket men som samtidigt med hjälp av appar som Tiktok upprättar en dimridå, en idé, eller en hel ideologi, om systemet som något ”frivilligt” och ”gott”. En ”snäll” och ”barnanpassad” total diktatur. En med lullull klädd sagovärld med påhittad ”frihet” och total beteendekontroll av 1,4 miljarder invånare. Eller en Matrix om vi pratar filmspråk. Den region i Kina där övervakningen gått längst är i Xinjiang där den kinesiska staten gjort en helt region till ett högsäkerhetsfängelse där miljoner Uigurer används som försöksrättor för att sälja övervakningssystem till andra fasciststater runtom i världen inte minst i Afrika. Med målsättningen att bli världens dominerande stormakt och med hjälp av villkorade lån bland annat för dessa övervakningssystem så kopplar man sen upp dessa hela länder mot sitt eget övervakningssystemen där dess invånare då inte bara kontrolleras av den egna staten utan även av den **kinesiska** staten. Så att den kinesiska staten sen ostört ska kunna råna dessa länder och dess folk på deras råvaruresurser. Både i form av materiella råvaror som mineraler, olja, skog, fisk med mera men inte minst på ”råvaran” information – All information – om dess invånare. På ett liknande sätt säljer Kina genom företaget Huawei in ett helt koncept av så kallade ”Säkra städer” runtom i världen, inte minst i Afrika. I korthet den typ av städer Kina själva bygger med av AI driven total övervakning med ansiktsgenkänningsprogram, kameror och sensorer precis överallt. I Europa har i första hand Serbien blivit den brygga den kinesiska staten behöver för att expandera och sälja in övervakningssystemet och sig själva med Belgrad som ”säker” uppvisningsstad.

Information som råvara – beteendeprediktion/modifiering – The Big Other

Med övervakningskapitalismens och övervakningsdiktaturens uppkoppling av hela jordens befolkning till nätet, hittills i första hand via våra telefoner men redan nu också med framväxten av ”sakernas internet” och om storbolagen får som de vill snart också med ”kropparnas internet” har vi nu fått ett globalt massövervakningssamhälle som George Orwell inte ens kunde drömma om.

En övervakningskapitalism och/eller övervakningsdiktatur där nu All information om Allt är själva råvaran och där All information har ett värde. Information i bibliska mängder som tidigare ej kunnat lagras och processas men som med dagens datorkraft kan omvandlas till ett ofattbart mäktigt vapen för de som har kunskapen om och kontrollerar vapnet. Inklusivt **All** information om våra kroppar och våra allra innersta tankar och känslor för att göra förutsägelser – **beteendeprediktion** – om och/eller påverka och styra vårt beteende – **beteendemodifikation**. Alltså en övervakningskapitalism och/eller en övervakningsdiktatur som inte bara övervakar utan med hjälp av både öppna och hemliga individanpassade signaler i nätmiljön **verkar åt det andra hållet** för att påverka och styra beteenden som gynnar uppdragsgivaren – den globala överklassen eller delar av den globala överklassen – och dess intressen. Till exempel för att styra politiska narrativ och opinioner på såväl lokal som global nivå.

Den amerikanska författaren och journalisten **Shoshana Zuboff** pratar i sin bok – kanske vår tids viktigaste – **Övervakningskapitalismen**(2019) om en helt ny typ av totalitär makt som hon kallar **Instrumentarism**. Hon gör jämförelsen med hur det är att ha en handske på sig på handen som hela tiden krymper och pressar ut allt mer av luft/syre och det vi fram till nu kallat egen fri vilja så att den sitter allt tightare och tightare om vår hand. En helt ny typ av totalitär makt som är baserad på maskinerna och de allt färre men större globala nätverk av maskiner som växer fram samt det lilla prästerskap som är de enda som har kunskapen om hur maskinerna fungerar – samt deras uppdragsgivare inom den globala överklassen. **En helt ny typ av totalitär makt hon kallar The Big Other.**

Information den nya oljan – den multipolära internationella fascismen – en ny världsordning

Det är inte minst om detta som kampen om världsordningen nu handlar. En värld där högerextrema och fascistiska krafter, statliga övervakningsorgan, feodala jättebolag och global överklass nu flyter ihop till en modern multipolär internationell fascism. Där Trump, Putin, Jinping, Netanyahu och deras uppdragsgivare och försvarare – nu bedriver en kombination av militära, ekonomiska, sociala, politiska, mediala och hybrida krig mot de liberala stater och de demokratiska och folkliga intressen som fortfarande finns kvar i Europa/EU och runtom i världen. En modern internationell fascism som krigar mot demokrati och världens folk där råvaran nr 1 inte längre är olja utan information och vapnet inte längre är kärnvapen utan AI, nya superdatorer, 6 G och massövervakning, beteendekontroll och beteendestyrning. En ny kamp om världsordningen där AI-forskarna och datavetarna är motsvarigheten till 1930 talets fysiker som utvecklade atombomben.

Nationalismen som redskap i det globala klasskriget

Exakt vilka globala överklassintressen som samarbetar eller konkurrerar och/eller krigar med varandra för stunden inom denna moderna multipolära internationella fascism, är inte alltid något som redovisas öppet. Vilket till exempel Trumps tidigare hemliga kontakter med Putin är ett exempel på. Intressen där den globala överklassen tjänar på att hemlighålla sina samarbeten just för att det globala klass-samhället **inte** ska synliggöras. Om du som fascist och feodalt storbolag/överklass i Ryssland i kampen om världsherravälde kommer fram till att du har mer att tjäna på att hålla ihop med kinesiska och amerikanska fascister, storbolag och dess överklass – och vill starta eller redan driver ett globalt klasskrig – så är det självklart inget som du vill att folket/folken ska få reda på. För då kommer ju folken förstå att de blir lurade och har gemensamma intressen i att istället hålla ihop mot dig. Istället vill du förstås att teatern fortsätter och att det fortsatt framstår som att du i första hand bryr dig om ”din egen nation” och ”ditt eget folk”. Det vill säga du och dina fascistkompisar i Kina och USA kommer i hemlighet fram till att ni utåt sett visar upp en bild där ni alla står på respektive folks sida, att ni har olika intressen och att ni tar kampen mot de liberala dekadenta demokratier som fortfarande finns kvar, inte minst inom EU. Ja, i första hand angriper du och dina fascist, bolags och överklasskompisar naturligtvis det lilla av verklig folklig demokrati som ännu finns kvar, i till exempel Europa och Ukraina. Skulle inte det räcka så kan det vara så att ni själva får spela upp någon form av ”konflikt och maktkamp” samtidigt som det kan vara riskabelt då det kan underblåsa en allmän antifascism som kan slå tillbaka mot dig själv. Ett annat beprövat alternativ är då förstås att hitta ”inre fiender” som ”terrorister”, ”utländska agenter”, ”invandrare”, ”antifa”, ”destabiliserande element”, ”mångkultur” ”homosexuella” och så vidare.

Ja, **prioritet nr 1** för den globala överklassen är alltid att med nationalismens hjälp upprätthålla myten om att de tjänar respektive folks och länders intressen och att vanligt folk alltid tjänar på att sluta upp bakom respektive nationell överklass och att konkurrera och kriga med varandra. Att med nationalismens hjälp så splittring. Att härska genom att söndra.

En teknisk och social revolution från ovan – som förändrar allt – utan debatt

Sverige

En övervaknings, kontroll och styrnings – revolution från ovan som även i Sverige kommer påverka och förändra **allt och alla** men som håller på att genomföras i stort sett helt utan debatt. Och om det ändå uppstår någon liten debatt så med korrumperade medier och ”tech-journalister” som i stället för kritisk granskning gör reklam för och agerar politisk stödtrupp åt de bolag de är satta att granska. Inte minst hjälper de till med att skapa det Matrix och dumnaivliberala narrativet att alla så kallade ”framsteg”, nya produkter och tjänster inom detta fält per definition är bra och kommer göra våra liv bättre och lyckligare.

Eller så agerar de plattform åt och stödjer det andra stora narrativet i den offentliga debatten som hävdar att massövervakning numera är något oundgängligt för brotts och terror bekämpning.

Ett narrativ som vi i Sverige i slutet av 00-talet hade en viss debatt om. Om statlig övervakning och ”FRA-lagar” med mera. En debatt om masslagring av tele och nätdata som övervakningspolitikerna vann. Idag går samma narrativ igen med övervakningspolitiker från i stort sett alla partier som med hänvisning till ”gängen, terroristerna och pedofilerna” driver på för att upprätta det totala övervakningssamhället à la Kina. Med övervakning av all elektronisk kommunikation och med sensorer och kameror överallt kopplade till kropps och ansiktsgenkänningsprogram

Det vill säga EU:s överstatliga polismyndighet ska kunna se och höra vad alla i hela EU säger och skriver överallt hela tiden. Och troligtvis också i sin förlängning var alla befinner sig i realtid. ”Har man inget att dölja så är övervakningen inget problem” lyder mantrat. – Ja men då sätter vi väl in kameror i allas hem och trycker in chip i alla spädbarn som föds vill man invända. Men där brukar gränsen för vad som anses ok gå – nu idag – **men troligtvis inte imorgon**. Något som speglar den ständigt pågående och smygande förskjutningen inom detta område som just därför måste problemformuleras och adresseras politiskt.

Ett nytt politiskt narrativ från Vänster – mot the Big Other

Sammantaget är övervakningsbolagens och staternas övervakning, kontroll, beteendeprediktion och beteendestyrning hisnande maktredskap. För att utöva ekonomiska och politiska påtryckningar. För att så splittring. För att sprida fake-news. För att skapa och styra opinioner. För riktad individanpassad propaganda. För riktad individanpassad reklam som genererar enorma vinster som i sin tur kan köpa än mer makt. För att användas i direkt cyberkrigföring. För att lokalisera och oskadliggöra oppositionella. För att om nödvändigt slå ner hela länder. Med mera med mera. Ja, absurt nog samtidigt som hela detta område håller på att helt ta över människors liv bokstavligt talat ändå inpå och till och med inuti våra kroppar så passerar ”debatten” förbi som enskilda sakfrågor utan något sammanhang för en allt mindre skara som orkar/har möjlighet/tid/resurser att bry sig. Frågor som aldrig eller sällan länkas ihop till något sammanhang och än mindre med någon adressering av någon klassdimension.

En helt ny värld och världsordning som vi sen 20 år tillbaka redan gått in i med stormsteg där en ny Vänster nu måste zooma ut för att kunna synliggöra och adressera det globala klassperspektivet. Det globala klassperspektiv som utgör den grund på vilken olika aspekter av hela detta jätteområde kan adresseras för att därigenom skapa incitament för den breda arbetarklassen att ta ställning för sina egna intressen. Det ska helt enkelt inte längre kunna vara möjligt för överklassen och dess försvarare att fortsätta stå och hävda att överklassens övervakning av arbetarklassen är för arbetarklassens bästa. Här handlar det om att vända upp och ner på floskler och idiotargument och skapa ett nytt narrativ, en ny retorik som handlar mindre om en för många uppenbarligen oviktig integritet i sig och mer om **Tydliga klasskonflikter**. Varför kamera och ljud-övervakas befolkningen i just Rinkeby, Angered och Rosengård och inte i Danderyd, Örgryte och Vellinge? Är det verkligen kameror och sensorer som skapar säkerhet och trygghet? **Har inte klass-samhället**

något med detta att göra? Är det inte klass-samhället vi ska ändra på i så fall? Vill vi leva i ett sådant samhälle? Var Sverige en otrygg plats när vi inte hade övervakningskameror och övervakningssensorer? Är Storbritanien som är ett av världens kameratätaste länder ett land med få brott? Handlar inte de så kallade säkerhetsföretagens opinionsbildning med hemmagjorda "undersökningar" om "vad folk vill ha" och nyord som "säkerhetskamera" och "trygghetskamera" bara om att de vill öka sin försäljning? Och tidigare i historien kallade vi dessa övervaknings och kontroll – samhällen polisstater – vad ska vi nu kalla våra samhällen och våra stater? Och så vidare.

Sammantaget måste det bli ett slut på det kuvade och underdåniga idiotargumentet "om man inte har något att dölja så spelar det ingen roll om man blir övervakad". Det måste bli ett slut på arbetarklassens underdåniga och positiva inställning till att bli övervakad, kontrollerad, beteendepredikerad och beteendemodifierad.

Sammantaget måste en Ny Vänster skapa ett narrativ kring, problemformulera och adressera **Vilka som Tjänar på en sådan ny övervakning – kontroll och styrningsmakt – med Shoshana Zuboffs ord The Big Other – och Vilka som Förlorar? Vilka som tjänar och förlorar på en sådan ny värld och en sådan ny världsordning?** Och precis som med klimatkollapsen går utvecklingen mycket fort och det är mycket bråttom.

Elektrifieringen – ett nytt internet – the Big Other – 6 G – AI – robotisering – gensaxen – kvantdatorer – ett nytt Politiskt narrativ från Vänster

Den elektroniska övervakningen är en del av den större elektrifiering och uppkoppling av allt fler människor och saker som kontrolleras, övervakas och styrs av allt färre. Eller inom en nära framtid en elektrifiering och uppkoppling av allt och alla drivet av 6 G där globala överklassintressen i några få länder – USA, Kina, Ryssland, Israel och deras allierade, med hjälp av den moderna multipolära internationella fascismen, försöker muta in, ta över och/eller kontrollera internet för sina egna intressen. Som del i skapandet av **the Big Other**. En utveckling där en Ny Vänster förutom att adressera övervakningen, styrningen och centraliseringen av nätet måste analysera, problemformulera och adressera ny vetenskap rent allmänt. Den "vetenskap" som idag i många fall sker i slutna labb eller i slutna forskarmiljöer på olika sätt kontrollerade och/eller finansierade eller ägda av stora bolag och den globala överklassen för sina egna intressen men som utåt presenteras som neutral vetenskap i det allmännas bästa. Till exempel inom medicin, "lifescience", genteknik, bioteknik, nanoteknik, materialutveckling, biokemi med mera. Till exempel utvecklingen av den gensax som sen några år tillbaka nu gjort det möjligt att klippa och klistra i livet självt och skapa nya former av liv. **Det som för bara några år sen kallades att leka gud.** Samt inte minst inom fysiken. Till exempel utvecklingen av ny kvant-teknik och nya kvantdatorer. Och den tekniska och samhälleliga revolution flera av dess saker redan innebär och kommer att innebära. Och de hisnande perspektiv det öppnar upp för utvecklingen av AI, robotisering, kommunikation, mätmetoder (ny teknik för övervakning, till exempel inuti våra kroppar) med mera med mera och hela det tekniksprång i människans utveckling vi nu är mitt inne i. Till exempel de miljarder som familjen Wallenberg plöjt och plöjer ned inom dessa områden för att bygga upp forskarmiljöer på svenska högskolor och universitet med Linköpings universitet som bas samt det pågående projektet att bygga en kvantdator på Chalmers högskola i Göteborg. Precis som sker i andra delar av världen inte minst såklart hos de stora "tech"/övervaknings – bolagen som Google, X, Meta/Facebook, IBM, Microsoft, Amazon, Alibaba, Huawei med flera. Som agerar som gamla tiders feodalherrar som har som målsättning att lägga under sig och kontrollera **allt**. Och som efter underdånigt lismande och till och med skattefinansierade bidrag även lockats till Sverige av såväl de borgerliga partierna som högersossarna, till exempel Meta/Facebook och Amazon. Och den förändring av hela vårt samhälle det redan innebär och kommer att innebära på många olika plan. Inte minst på arbetsmarknaden där undersökningar visar att så mycket som 50 % av de jobb som idag utförs i Sverige kan ersättas av

AI och robotar inom en så kort tid som 10 år. Till att börja med genom utveckling av ”smal” AI som baseras på teknik vi redan har och som innebär att allt fler men fortfarande avgränsade och begränsade arbetsmoment ersätts med datorer och robotar. Till generell AI som i takt med utvecklingen av ny datorkraft kommer kunna utföra allt mer människolika komplexa arbeten.

Ett Nytt politiskt narrativ från Vänster – mot the Big Other

En Ny Vänster måste nu vara den politiska kraft som börjar prata om och adressera dessa frågor inte längre bara som neutrala ”tekniska” eller ”etiska” frågor, utan som de **Helt Avgörande Politiska** frågor de **Är**.

En Ny Vänster som är en motkraft till alla de okritiska liberala floskler av fullständig idiotkaraktär om hur bra denna utveckling per definition är samtidigt som den innebär en total teknisk, social och politisk revolution från ovan och en ny världsordning. En Ny Vänster som **Nu** omedelbart fyller upp denna totala brist på offentlig debatt och diskussion och så offensivt, skoningslöst och allvarligt som saken kräver, angriper såväl de liberala som de högerextrema och fascistiska försvararna av denna revolution och denna nya världsordning. En ny offensiv Vänster som sorterar, analyserar och kunnigt och folkligt för in ett internationellt klassperspektiv i alla dessa frågor. Vilka sitter på kunskapen om hur maskinerna fungerar? Vilka styr och kontrollerar maskinerna och vilka instruktioner ger de maskinerna? Vilka klass-intressen och krafter driver denna utveckling framåt? Vilka tjänar på en omstrukturering av arbetsmarknaden om så många jobb ersätts av maskiner? Vilka förlorar på den? Hur påverkas lönerna? Har ny teknik per definition varit till nytta för arbetarklassen på lång sikt tidigare i historien eller har den istället använts av överklassen för att exploatera arbetare och natur? Hur påverkar tekniken klimatet och miljön? Hur ska de enorma mängder energi som går åt för att driva maskinerna tillverkas? Från var ska de enorma mängder vatten som går åt för att kyla maskinerna tas? Vilka revolutionerande militära tillämpningar, inklusive nya möjligheter till krigföring med AI-drivna autonoma robot och drönarvapen i stora svärmar väntar?

Hur påverkar allt och allas ständiga och alltmer centraliserade uppkoppling den globala överklassens möjligheter till övervakning, kontroll, beteendeprediktion, beteendemodifiering och därmed konkret styrning av människors tankar, känslor och beteende? Inte minst politiskt? Hur kan det finnas något kvar av demokrati och folkets makt när allt och alla är ständigt uppkopplade överallt och det bara är några få feodala storbolag och deras ägare som kontrollerar och styr denna uppkoppling? Vad händer när dessa feodala storbolags supermaskiner uppnår den punkt då de blir intelligentare än människan vilket förutspås ske mycket snart? Hur ska det då gå till att slå av maskinerna och/eller få dem att jobba i den globala arbetarklassens tjänst när det redan idag visar sig i tester att de ljuger och agerar helt självständigt för att inte kunna stängas av?

Vill vi ha denna utveckling? Och om vi efter mycket lång och djupgående demokratisk debatt och diskussion kommer fram till att vi vill ha tekniken – hur ska den nya vetenskapen och den nya tekniken komma i den globala arbetarklassens tjänst? Och om vi kommer fram till att vi inte vill ha den – hur ska den stoppas? **För Nej, den tekniska utvecklingen är Inte – hur mycket storbolagen och den globala överklassen och deras försvarare än hjärntvättar oss – någon naturlag.**

Klimat och miljöförstöringen – Världens ekonomiska fråga nr 1

En ”fråga” med olika historiska rötter som på 70-talet började drivas av såväl en miljövänster som miljökonserverna och miljöliberaler som bildade en ganska brokig samling rent idéologiskt men som förenades i vissa sakfrågor till exempel motståndet mot kärnkraft under kärnkraftsomröstningen 1980. En miljörörelse som bland annat mynnade ut i bildandet av Miljöpartiet som då började prata om en ”grön” ideologi. En i grunden liberal ideologi utan någon

adresserad vertikal klassdimension annat än med en stark betoning på rättvisa även i ett globalt perspektiv. En "grön" liberalism med rättviseambitioner som i slutet av 1980-talet blev en del av en bredare "vänster"liberalism. En "grön" liberalism och en bredare "vänster"liberalism som försökt adressera och skapa narrativ kring miljöfrågorna som enskilda sakfrågor utan att de satts i något sammanhang annat än som en allmän tillväxtkritik och av vikt för ekologisk hållbarhet. En "grön" ideologi med narrativ som i bästa fall mycket vagt men sällan på riktigt kopplat ihop klimat och miljöproblemen med klass-samhället och den globala överklassen och kapitalismen. Klimat och miljöfrågor som sällan adresserats till arbetarklassen att bry sig om utifrån något egenintresse.

Den klassmedvetna klimat och miljöförstörande globala överklassen och dess försvarare

Samtidigt har allt från högersossar, liberaler, konservativa och högerextremister/fascister under samma tidsperiod adresserat klimat och miljöfrågorna just som en klassfråga **men i motsatt betydelse**. Att arbetarklassen och vanligt folk **tjänar** på miljöförstöring, växthuseffekt och klimatkris. Att arbetarklassen har ett närmast livsavgörande egenintresse av att förstöra planeten, atmosfären, klimatet, naturen och miljön för sig själv. Att vanligt folk tjänar på massproduktion och masskonsumtion av produkter och varor med allt kortare livslängd som måste konsumeras i allt större mängder i allt snabbare takt som kräver allt större skövling av råvarutillgångar och allt större utslagning av allt fler hela ekosystem, med mera med mera. Att arbetarklassen tjänar på kärnkraft trots det enorma läckaget av radioaktivitet som pågått och ständigt pågår sen teknikens införande. Och inte minst att vanligt folk och arbetarklassen tjänat och tjänar på användandet av fossila bränslen oavsett om det handlar om att bygga en av världens största motorvägstunnlar, den så kallade Förbifarten i Stockholm, bryta mer kol världen över, öppna upp nya oljefält i Arktis eller något annat. Eller att arbetarklassen kommer tjäna på den nya klimat och miljö-politiska religionen – "den gröna revolutionen" – Elektrifieringen. Samtidigt som just ekvationen för hur de enorma mängderna el som krävs ska kunna produceras på ett klimat och miljövänligt sätt redan idag inte går att få ihop. Med andra ord en total intellektuell härdsmläta på alla plan förklädd i klimat och miljöreligiösa "gröna" floskler för att upprätthålla något slags sken av att man fortfarande har någon form av kontroll över den akuta och skenande klimat och miljökrisen.

Konkurrensens och splittringens logik – Sverige och världen

I linje med detta har allt från högersossar, liberaler, konservativa till högerextremister/fascister som med allt annat alltid hävdade att arbetarklassen och vanligt folk har något att tjäna på att konkurrera med varandra även när det gäller vårt klimat och vår miljö. Precis som de multinationella bolagen fått stater och folk att konkurrera med varandra genom att betala så låga löner som möjligt har de fått stater och folk att konkurrera med varandra genom att ha så dåligt klimat och miljöskydd som möjligt. Något som inte bara gäller i länder långt bort i världen med köpta militärdiktaturer som ser till att storbolagen kan skövla regnskog, olja, mineraler och andra råvaror ostört utan även i ett land som Sverige där allt från högersossar till högerextremister ser klimat och miljöskydd som ett problem för att den globala överklassen ska "vilja investera" i landet.

I gruvlandet Sverige heter råvarukolonin Norrland/Saepmi som i över ett århundrade dammsugits på naturresurser. Det Norrland/Saepmi som efter 100 år av industrikapitalism med tvångsförflyttningar, expropriation och bygder lagda under vatten nu står med enorma naturvärden i turistindustri och samiskt kultur och näringsliv förstörda av vattenkraft och gruvdrift. Dels genom statliga bolag som LKAB där vinsterna åtminstone gått tillbaka till staten. Dels privata "svenska" bolag som Boliden som dumpade giftavfall i Chile på 1980-talet och nu planerar för ett nytt gigantiskt dagbrott, Sveriges största gruva, som kommer dränka en hel dalgång i Laver i Norrbotten. Och inte minst på senare år utländska riskkapitalister som jagar vinster i ett laglöst land. En råvarukoloni där staten inte bara skänkt bort skattemiljardar i form av infrastruktur – transportmöjligheter, hamnar, kommunal service med mera – och information om var mineralerna finns åt kapitalisterna och deras gruvbolag utan också en stat som skänker bort mineralerna med en "mineralavgift" på endast en

halv promille. En råvarukoloni där staten låtit både svenska och utländska kapitalister och deras gruvbolag plocka ut miljardvinster för att efter 20-30 år slå igen, inte sällan genom att se till att bolagen går i konkurs efter att vinsterna säkrats på konton i skatteparadis. Det enda som blir kvar är enorma dagbrott fulla med giftigt slam som läcker ut i älvarna där det kostar hundratals miljoner att sanera det mest akuta. Sammantaget tar kapitalisterna de enorma vinsterna medan vanliga skattetalare får stå för de enorma kostnader som blir kvar när den globala överklassen sen sticker, och många norrländska kommuner står idag på gränsen till ekonomisk kollaps. Det skulle inte behöva vara så här men det är så här konkurrensen och splittringen fungerar där de styrande i Sverige anser att frånvaron av gruvskatt ger konkurrensfördelar mot andra gruvländer som till exempel Australien som har en gruvskatt på 30 % eller Norge och Finland där kommunerna tar ut en procentsats på de vinster företagen gör. **Något som illustrerar den konkurrensens och splittringens logik som råder där länder och folk konkurrerar med lägsta och billigaste miljöskydd som en faktor bland andra "konkurrensfördelar".** Där de styrande i ett land som Sverige hjälper den globala överklassen, riskkapitalisterna och de multinationella gruvbolagen att sätta press på miljö och vanligt folk inte bara i Sverige utan även i andra länder. Precis som i många andra delar av världen hänvisas det också i Sverige till att gruvorna skapar arbetstillfällen. Ett direkt felaktigt resonemang då det i själva verket slår ut fler arbeten än det ger både på kort sikt i ekologiskt hållbara näringar som till exempel turistindustri och rennäring samt en enorm mängd arbetstillfällen – ja hela ekonomin – på längre sikt. En logik som gäller världen runt för alla råvarubranscher oavsett om det handlar om mineraler, kol, gas, olja, skog, jordbruk, djurhållning, livsmedel, fiske med mera. Eller för den delen alla branscher som drivs av kortsiktiga vinstintressen det vill säga idag i stort sett alla branscher som klädindustri, förtärlingsindustri, tillverkningsindustri eller ihopsättningsfabriker för elektronik med mera. Och om de multinationella bolagen får någon miljöopinion mot sig i jakten på råvaror och/eller billig arbetskraft som löneslavar i de miljöförstörande fabriker så finns det precis som i alla andra "frågor" som de multinationella bolagen har intresse av en rad andra medel att utöva påtryckningar med för att få som de vill. Allt från lobbying, politisk påverkan, tullar, sanktioner och andra ekonomiska påtryckningsmedel till i många delar av världen manipulerade "val", mutade eller helt köpta regeringar, poliser, miliser och militärer som med hot om våld, avrättningar, etnisk rensning, folkfördrivning, terror eller folkmord sår splittring mellan vanligt folk och ser till att en press nedåt på miljön och dess försvarare, sociala rättigheter, företagsskatter och vanligt folks ekonomi hela tiden sker. En press nedåt, ett race mot botten, som påverkar alla länder på planeten och hela den globala arbetarklassen. **På så sätt är klimat och miljöfrågan aldrig en separat enskild fråga.** På så sätt är ett slag mot en del av den globala arbetarklassen ett slag mot hela den globala arbetarklassen.

Ideologi och klass

Samtantaget så har högersossarna, liberalerna, de konservativa och högerextremisterna/fascisterna i "miljö och klimatfrågan" precis som i alla andra frågor ställt arbetarklassen och vanligt folk mot varandra och/eller använt arbetarklassen som slagträ mot miljö, klimat, natur och hushållning med ändliga resurser med mera för att vända upp och ned på klasskonflikten, för att säkerställa överklassens makt och för att upprätthålla och utveckla kapitalismen. Och som överklassens försvarare har man alltid framställt det som och verkat för att det ska vara en omöjlighet för arbetarklassen och vanligt folk att klara av att jobba, försörja sig, bygga bostäder, få energi, kläder på kroppen, mat på bordet, tandkräm att borsta tänderna med, med mera med mera utan att det finns en överklass som tjänar på det och som förstör planeten som vi känner den.

Och så där har världen snurrat på. Inte minst de senaste 35 åren. Absurt nog medan miljöförstörelsen och klimatkrisen accelererat till orkanstyrka, i bokstavlig mening. Det är som att den "gröna" ideologin precis som "vänster"liberalismen i stort aldrig fått grepp om miljöfrågorna. Frågor som istället bara kommit flygande i allt snabbare takt utan att det har funnits någon eller något narrativ som kanaliserat, adresserat och mobiliserat den breda arbetarklassens självklara egenintresse av att stoppa förstörelsen. Istället en "grön" ideologi och en "vänster"liberalism där

klimat och miljöfrågorna i stort sett endast flyter omkring som enskilda sakfrågor på en antingen hög internationell nivå för ”experter”, för ”dom däruppe” att hantera eller annars endast som en individuell fråga om konsumtionsval för de individer som har intresse/orkar/har tid/pengar att bry sig medan stora delar av den breda arbetarklassen har fortsatt att vara helt ointresserad av eller direkt fientligt inställd till livet på planeten som samma arbetarklass är helt beroende av.

Det är som att de där storbolagen och den globala överklass som äger dem och den kapitalism de skapat, driver och utvecklar inte existerar. Som om klimat och miljöförstöringen skett och sker i ett vakuum. Och här står vi nu 2026 med en en klimat och miljöförstöring som redan innebär den sjätte massutrotningen av djur och växter och en klimatkris som inte bara hotar utan i allra högsta grad redan påverkar mänskligheten och vårt liv som vi känner det. En koldioxidnivå och temperatur som stiger i rekordfart, allt mer återkommande och allt värre extremväder och naturkatastrofer jorden runt, smältande poler, hela länder – till att börja med önationer i Stilla havet – på väg att dränkas av stigande havsnivå, varmare och mer försurade världshav än någonsin, före detta skogar som kalhuggs till oigenkännlighet – inte minst i Sverige – och/eller bränns ned, som i Amazonas, allt större och värre markförstörelse och ökenutbredning, smältande tundra med allt större metanutsläpp, smältande glaciärer som måste finnas där för att kyla ned och förse miljarderna människor med dricksvatten, uttorkade floder med mera med mera. För att sen reducera det till endast en ”miljö och klimat – fråga”.

Att göra ”klimat och miljöfrågan” till världens viktigaste Ekonomiska fråga nr 1

Lösningen heter att skapa ett narrativ kring och börja problemformulera just detta. **Att skapa ett narrativ kring och börja problemformulera klimat och miljöförstöringen som den internationella klassfråga det är. Vilka som tjänar på den och vilka som förlorar på den? Och inte minst vad ”klimat och miljöfrågan” egentligen handlar om – det vill säga vår Ekonomi.** Att det är vårt klimat, vår luft, våra hav, vår atmosfär, vår natur, våra skogar, vårt vatten, och våra djur som är de resurser som vi, den globala arbetarklassen lever av – för nej man kan fortfarande inte äta pengar. Ja, **att skapa ett narrativ kring och problemformulera vad ordet Ekonomi egentligen betyder, det vill säga: ”Hushållning med knappa resurser”.** Och att det är **hushållningen med dessa planetens knappa resurser som är den globala arbetarklassens ekonomi.** Det vill säga det måste bli ett slut på att prata om klimat och miljöfrågan som just enbart en ”klimat och miljöfråga”, en mystifierad enfråga utan sammanhang. Istället måste klimat och miljöfrågan sättas i sitt verkliga sammanhang. **Istället måste den höjas upp till den för vanligt folk världen över absolut viktigaste Ekonomiska fråga nummer 1 den är.** Istället måste vanligt folks och den breda arbetarklassens krassa materiella egenintresse av att hushålla med planetens resurser adresseras. **Det är dags att omkoda hela det miljö och klimatpolitiska narrativet.** Och det är dags för – en minst sagt **mycket** hårdare retorik som står i proportion till att det är just världens viktigaste ekonomiska fråga nummer 1 vi pratar om. Rent politiskt retoriskt ska det helt enkelt år 2026 inte längre vara möjligt för allt från självgoda högersossar till självgoda liberaler och högerextremister/fascister att angripa de som värnar miljö och klimat med gammal retorik från förra århundradet om att ”de är omoderna, känsllosamma, utopiska, miljöflummare etc” som ”inte förstår något om ekonomi” och så vidare. Det är nu dags att **helt vända upp och ned på denna idiotargumentation en gång för alla** och istället med full kraft gå på de som försvarar den globala överklassens miljöförstöring som de dagens **verkliga verklighetsförnekande haverister och känslostyrda och vetenskapsförnekande klimat och miljöflummare de är.** Det är dags att med full kraft gå på de som försvarar och vill bygga ut den globala överklassens gamla fossildrivna 1900-tals samhälle som de orealistiska och omoderna bakåtsträvare de är. Det är dags att angripa de som förespråkar den globala överklassens ”gröna” och ”rena” elektrifiering av allt och alla som de skitiga förespråkare för ett nytt brunt gruvhelvete de är. Det är dags att med full kraft gå på de som förstör vår planet och dess atmosfär och dess försvarare som de samhällets parasiter, gratisätare och hot mot oss alla, skattebetalarna och vanligt folks ekonomi de är. Det är dags för en Ny Vänster att **skapa ett narrativ som med full kraft angriper de som försvarar den globala överklassens**

klimat och miljöförstöring som det hot mot hela den globala arbetarklassens ekonomi de är.

Staten och kapitalet – EU – nationalismen och internationalismen – globaliseringen

Globaliseringen har satt och sätter statens roll i fokus. Vilken makt och möjlighet staten och staterna har att försvara vanliga arbetares intressen i den globaliserade värld vi idag lever i. I många länder är staten enbart ett vapen för storbolag och global överklass mot vanligt folk. I Europa och länder som Sverige finns en viss makt kvar för folket, parlamentet och staten som tidigare generationers arbetare genom kamp tvingat till sig och statens roll och makt gentemot storbolagen och den globala överklassen är fortfarande delvis en öppen fråga. Och sen 1995 en fråga om EU. Där vänstern till vänster om högersossarna från början tog initiativet som de som stod upp mot EU. En fråga som vänstern sen i stort sett släppt och låtit de högerextrema ta över och mobilisera väljare med. I Sverige till exempel genom alla de byggarbetare, hantverkare, åkare med flera som röstar på SD för att utländsk arbetskraft från till exempel Baltikum och Polen kommer till Sverige och jobbar för betydligt lägre löner än de själva och som i SD ser de enda som kan skydda dem från denna låglönekonkurrens med hjälp av stängda gränser. En helt befogad oro där branscher som tidigare inte varit konkurrensutsatta nu blivit det i takt med globaliseringen och dess konsekvenser och sätter statens roll och makt på sin spets för dessa grupper av arbetare. Branscher där många jobbar i småföretag med få anställda där det är svårt att se sina intressen som arbetare gentemot den/de som äger företagen.

Arvet från 1980/90 – talets nyliberala våg

En bransch och arbetarkultur med rötter i 1980-90 talets nyliberala våg med idéer och narrativ om staten som en ond förtryckare, oavsett om det handlat om ”skattetrycket”, ”krångliga lagar och regler för småföretag” eller annat ”statligt översitteri”. Likaså, delvis dock helt befogat, synen på LO-facken som mest bestående av fackpampar som ger medlemmarnas pengar till Socialdemokraterna. En nyliberal propagandavåg från överklassens partier och organisationer inte minst Svenskt Näringsliv med en mycket självgod och aggressiv kritik mot vänstern och allt annat som hade med sammanhållning mellan vanligt folk att göra. En genomtänkt nyliberal och mycket tydligt kodad ”antietablissemangs” – våg där storbolagen och deras ägare ville vända upp och ned på hela den dåvarande politiska debatten genom att utmåla sina egna intressen som folkets, arbetarens och den lilla människans intressen. Med allt från ”satsa på dig själv”-kampanjer, Palmehat, nationalism, rasism, ”häftiga kampanjer” för att gå med i EU och bygga motorvägar och bränna fossil med mera. En aggressiv självgodhet som skruvade äldre värdekonserverna i till exempel synen på invandring, kriminalitet, könsroller, sexualitet ytterligare några varv åt höger. En kultur där man ansågs vara tuff och mot etablissemangen om man åkte omkring med amerikanska bilar med dekalerna om att invandrare borde slängas ut och att miljöaktivister och lapplisar borde köras över. Samtidigt ett 1980-90 tal där Moderaterna och Centern övergav de värdekonserverna och en liberal ”vänster” slutade adressera klass-samhället och med åren även EU, allra minst för dessa arbetargrupper, egenföretagare och lägre mellanskikt av småföretagare, vilket gjorde att SD fick ett idéologiskt och politiskt tomrum serverat för sig färdigt att fylla upp. Ett tomrum där SD helt ostört fick stå och koka nationalistisk soppa på det i grunden helt berättigade ekonomiska missnöjet med EU, globaliseringen, liberalismen och statens maktlöshet.

Nationalismen och internationalismen

En nationalism med en inneboende logik som historiskt alltid lett till splittring och konkurrens mellan vanligt folk för kapitalisterna och överklassen att utnyttja. En nationalism som i grunden alltid varit en arbetarfientlig överklassideologi. Oavsett om den kommit i fascistiska, högerextrema,

konservativa, liberala, socialdemokratiska eller för den delen ”socialistiska” eller ”kommunistiska” kläder. I de genom historien revolutionära ”socialistiska” eller ”kommunistiska” statsbildningarnas fall åtminstone efter några år när nya korrumpade eliter skapats att tjäna eller bli del av en ny nationell och/eller global överklass. Att dagens nationalister oavsett om de är högerextremister, liberaler, högersossar eller nationalistisk vänster kommit undan detta faktum utan att bli ställda till svars är inget annat än djupt ologiskt med tanke på hur mycket konflikter, krig, död och barbari som nationalismen och dess försvarare varit del av. **När kommer Nationalismens Svarta Bok kan man undra!?**

Idag är det som sagt länge sedan kapitalet och den globala överklassen hade något hemland och just därför är nationalismen idag ännu mer användbar för dem än vad den var igår. Då kan de fortsätta att söndra och härska utan att vanligt folk ser dem, än mindre förstår vad de håller på med. Internationalism för den globala överklassen och nationalism för den globala arbetarklassen är som sagt vad det handlar om. Och det är likadant världen över. Medan högerextrema och fascistiska krafter och partier som får folk att slåss med varandra om brödsmulorna så skrattar den globala överklassen hela vägen till sina banker och skatteparadis.

Att tilltala de som idag röstar på SD – Från Vänster

För en Ny Vänster som i valrörelsen vill omvända de arbetargrupper som idag röstar på SD så handlar det om att:

Som nummer **1.** med full kraft lyfta upp och synliggöra just detta. Att synliggöra nationalismens funktion som splittrare i den globala klasskonflikten. Att med full kraft angripa och slå håll på den myt SD ostört har tillåtit bygga upp om sig själva som ”folkets röst mot eliten”. Att med full kraft skapa ett narrativ som angriper SD som de splittrare de är och därmed den globala överklassens försvarare och allra duktigaste idioter. Att med full kraft angripa SD som elitens röst mot folket.

Som nummer **2.** handlar det om att väcka en Ny Vänster i fackföreningsrörelsen som med full kraft måste börja adressera dessa arbetargrupperns intressen och en Ny Vänster i allmänhet som betonar fackföreningsrörelsen som dessa arbetargrupperns försvarare.

Som nummer **3.** handlar det om en Ny Vänster som generellt och med full kraft prioriterar en adressering av och skapar narrativ kring just dessa arbetargrupperns problem och livsvillkor. Och som gör det utan att arbetare ställs mot varandra. Varken inom landets gränser eller mellan länder. Och som istället propagerar för att en sammanhållningens logik är det som ska vara styrande.

En Ny Folklig Internationalism

Sammantaget måste en Ny Vänster skapa ett narrativ med ett internationellt klassperspektiv för att bryta sig ur nationalismens dynamik när man pratar om statens roll och möjligheter att försvara arbetares och vanligt folks intressen. En ny Vänster som **zoomar ut** för att kunna problemformulera och adressera nationalstaten Sverige i sitt **verkliga** sammanhang, det globala klass-samhälle vi idag lever i. En Ny Vänster som slutar adressera statens roll och funktion efter nationalismens konkurrerande och splittrande logik och istället börjar göra det efter en internationell global sammanhållande logik där vikten av att stater och vanligt folk håller ihop över nationsgränser och kontinenter **Tydligt** adresseras. Ett narrativ som säger att olika stater och dess invånares enda möjlighet att på allvar utmana den globala överklassen är att hålla ihop. Ett narrativ som säger att stater ska vara av och för vanligt folk och inte av och för överklass, kapital, elit eller som något korrumpat självändamål. Ett narrativ för en Ny internationell Vänster av folkliga internationalister från hela världen.

Den Europeiska Vänstern och EU

Huruvida en Ny Europeisk Vänster idag bör verka för ett utträde ur EU är idag högst tveksamt med

tanke på den multipolära internationella fascismen – Putin, Trump, Jinping, Netanyahu med flera och deras allierade och uppdragsgivare inom den globala överklassen – som vill krossa alla länder som fortfarande har någon form av demokratisk och folklig makt kvar. Där EU i dagsläget tycks vara det enda alternativet för att det som fortfarande ändå finns kvar av Europas demokratiska och folkliga makt inte ska splittras och krossas av denna fascism. Ett bättre narrativ, en bättre paroll för en Ny Europeisk Vänster skulle då kunna vara – Mot den europeiska och globala överklassens EU.

Sammanhållning mellan vanligt folk över nationsgränser och kontinenter – en Riktig federalism – ekonomisk demokrati – en annan värld är nödvändig

Det handlar också om att börja bygga en ny internationell facklig rörelse och nya internationella sociala rörelser och börja diskutera nya sätt att över nationsgränser och kontinenter utmana den globala överklassen och kapitalet och försvara de arbetargrupper som nu ställs mot varandra. En Ny Internationell Offensiv Vänster som fördjupar demokratin och utmanar de överklassintressen och korrumperade kompisrelationer som finns mellan stat och kapital – med nya genuint demokratiska beslutsforum och institutioner där vanligt folk, arbetarklassen i bred bemärkelse, har makten. Enligt **federalistiska principer på riktigt** där makt och beslut kommer nerifrån och upp och inte den låtsas – ”federalism” som EU är exempel på där beslut och makt kommer uppifrån och ner. Där de som berörs av besluten är med och fattar dem. **Beslutsforum och institutioner som till skillnad från dagens samhälle också demokratiserar det som är samhällets grund – samhällets materiella bas – ekonomin.** Till exempel enligt syndikalistiska eller rådssocialistiska principer. En demokratisering som inte innebär en centralstyrd ekonomi ”som i Sovjet eller Nordkorea” utan tvärtom en decentraliserad men demokratiskt planerad ekonomi enligt federalistiska principer. En ekonomi styrd **av** och **för** vanligt folk. En ekonomi som bygger på samarbete och sammanhållning istället för konkurrens och splittring. En ekonomi som lever upp till vad själva ordet Ekonomi egentligen betyder – som **hushåller** med jordens och den breda arbetarklassens resurser. Idéer och tankar som en Ny Vänster behöver utveckla, konkretisera, skapa narrativ kring, problemformulera och adressera förbi de liberala och högerextrema nidsbilderna av gamla ”kommunist” diktaturer där allt är grått och tråkigt med missnöjda slitna människor som står och köar till affärer med endast ruttna kålrötter kvar på hyllorna. Här finns till att börja med många myter och lögnar om kapitalismen och ”marknaden” att börja ifrågasätta. Hur centralt planerad och odemokratisk är till exempel inte dagens kapitalism? Var förutom bland torgens fruktstånd fungerar marknadsmekanismen enligt den skolboksmodell som företrädarna alltid hänvisar till? Är det kapitalisterna eller arbetarna som skapar företagens vinster? Och om det är arbetarna som skapar vinsterna varför är det inte arbetarna som får vinsterna? Och så vidare och så vidare. Här måste en Ny Vänster inte bara adressera försvar av de rester av till exempel den allmänna offentliga välfärd som finns kvar utan vara offensiv och adressera och mobilisera för att ta tillbaka de resurser och den makt över ekonomin som kapitalisterna, den globala överklassen, stulit och ge tillbaka till vanligt folk. Inte något helt självklart hur det ska göras då ett annat nytt samhälle innebär obruten mark vilket en Ny Vänster måste vara öppen med istället för att falla tillbaka på gamla floskler om hur det varit tidigare i historien vilket bara öppnar upp för liberalers och högerextremisters tjat om att ”vänstern vill ha det som i Sovjet eller Nordkorea”. Samtidigt är det helt avgörande att det inte görs med ord som signalerar eller adresserar att ett annat samhälle bara är en utopi i en sagovärld utan att ett annat nytt samhälle är något i allra högsta grad konkret möjligt här och nu. Och inte minst Nödvändigt. Den viktiga retoriska frågan att ställa måste vara – **Vad är alternativet till ett alternativ till kapitalismen?**

Att binda ihop olika frågor

Det finns många ”frågor” att rada upp på ovanstående sätt för att skapa ett narrativ kring och för att problemformulera och adressera den globala överklassen – det internationella klassperspektivet – och nödvändigheten av sammanhållning mellan vanligt folk. **Och poängen med den här texten –**

är just det – att sälja in att vi, den breda allmänVänstern, ska börja använda Samma grundläggande narrativ och problemformulering för alla frågor. Och på samma sätt som de högerextrema/fascisterna idag vrider och vänder på varje fråga utifrån ett och samma grundläggande narrativ och problemformulering – nationalismen – så kan vi också göra det och med tiden skapa ett utrymme för oss själva, och för **vårt** grundläggande narrativ och för **vår** grundläggande problemformulering. Istället för att vara de som blir angripna kan vi vara de som angriper, även i de svåra ”lag och ordning” – frågor som idag är helt inmutade av de högerextrema. Bara genom att **Tydligt** positionera oss och adressera **hela** arbetarklassens intressen oavsett om vi riktar oss till unga ”invandrare” eller ”svenska” pensionärer så kan vi vinna. Det är så en Ny Vänster likt med en hävstång steg för steg kan underminera och bända upp högerextremisternas/fascisternas grepp om de olika frågorna, binda ihop dem och föra över dem till vår egen planhalva. Det är så en Ny Vänster kan styra de olika sakfrågorna i en och samma riktning. **Det är så en Ny Vänster till slut kan ta över hela det politiska narrativet och hela den politiska debatten.**

Till vår egen planhalva – till de ekonomisk politiska frågorna

Till den rent ekonomisk-politiska planhalva där klassdimensionen och avståndet till den globala överklassen är som rakast, kortast och **Tydligast**. Till den planhalva där den breda globala arbetarklassen har som mest beröringspunkter med varandra och där det är lättast att skapa narrativ kring och problemformulera och adressera vad som **förenar** oss. Till frågor om hur vår vardag och vardagsekonomi ser ut. Hur vi får mat på bordet och tak över huvudet. Frågor om våra jobb och våra löner, arbetslösheten, välfärden, tillväxten, handelsavtalen, de multinationella storbolagen, finanssektorn, bankerna, skuldbubblan, bostadsbubblan, skattesmitarna, den globala konkurrensen, den regionala, nationella och globala arbetsdelningen och så vidare. Till de feodala övervakningsbolagens nya övervaknings och kontrollsamhälle. Till **The Big Other** och den ständigt och överallt pågående insamlingen av information om oss alla. Till beteendeprediktionen och beteendemodifieringen. Till det globala klass-samhället. Till det globala racet mot noll som arbetsgivarna/arbetsköparna driver på för ständigt ökade vinster i den globala konkurrensens namn. Inte minst när det gäller jakten på de lägsta lönerna där i stort sett alla större företag sedan länge flyttat sin produktion av varor och tjänster från länder som Sverige till låglöneländer. Ett lönerace mot noll som spelar ut oss arbetare i Sverige mot andra arbetare runt om i världen. Detta i första hand genom den globalt konkurrensutsatta exportindustrin som i Sverige gör upp med fackpamparna inom LO om hur höga lönerna ska bli, det så kallade ”märket” som i sin tur styr lönenivåerna för resten av arbetsmarknaden. På så sätt styr den globala konkurrensen, underblåst av den globala överklassen och nationalismen, lönerna för alla arbetare i hela Sverige även i den offentliga sektorn. En globalisering där hela stater och det lilla av folklig makt som finns kvar i parlamenten även det spelas ut mot varandra när olika stater tvingas till att konkurrera med varandra. Till exempel med vem som har minst regler och lägst skatter för storbolagen och överklassen. Eller med vem som har sämst lagar och villkor för miljö och klimat. Eller vem som har sämst lagar och villkor för arbetare. Och så vidare. Frågor som har tvingat och tvingar alla socialdemokrater, vänsterpartister, LO-fack och annan vänster som har nationalstaten som utgångspunkt in i politisk limbo. Högersossar och andra liberaler avreglerar och sänker inte bolagsskatter för att de är onda utan för att det är en högst verklig faktor att konkurrera med för alla nationalstater i det globala kapitalistiska systemet. Ett system där principen hela tiden heter konkurrens och splittring. Således en princip där liberalernas ”lösningar” flyter ihop med högerextremisternas ”lösningar” med enda skillnad att där de förra är indirekta och outtalade är de senare direkta och uttalade. I slutändan handlar det dock om samma sak, att vi ska känna mer sympati med våra chefer, storbolagen och den globala överklass som äger dem än med våra arbetskamrater och grannar. Att vi **inte** ska hålla ihop med varandra och ta strid på våra arbetsplatser och i våra bostadsområden. Att ”svenskar” istället ska ställas mot ”invandrare” och slåss om de brödsmlor som trillar ner i form av skämtlöner istället för att ta gemensam strid för högre löner.

Och så vidare. Att ställa olika grupper inom arbetarklassen mot varandra i konkurrens om samhällets resurser och tillgångar. **Och inte minst att ställa hela nationer och stater och dess arbetare mot varandra** som till exempel Trumps retorik om "America First", SD:s "motstånd mot globaliseringen", eller det kinesiska så kallade "kommunist" partiets "socialism med kinesiska särdrag för en ny era". Här gör högerextremisterna/fascisterna om än motsägelsefullt det som vänstern borde ha gjort för länge sen – zoomar ut kartbilden. Självklart med samma logik som alltid, att så splittring och ställa vanligt folk och vanliga arbetare mot varandra men nu med en global adressering. En högerextrem motsägelse som en Ny Vänster om den är smart kan ta till vara på då ett globalt narrativ, en global kartbild är precis vad vi själva är ute efter att skapa. För en Ny Vänster är det då bara att tacka och ta emot för hjälpen och istället fylla upp kartbilden och narrativet med den globala klasskonflikten och avslöja vilken funktion som splittrare både de högerextrema och liberalerna har.

Att adressera nationalismen när klasskampen hårdnar

När klasskampen i Europa och världen hårdnar och om en Ny Vänster lyckas skapa ett narrativ kring och problemformulera och mobilisera mot överklassen så kommer svaret från de högerextrema bli att göra detsamma. Att spela ut "vänsterkortet" så långt det går. Som Trump gjort när han pratar om att ta makten från eliten och ge till "det arbetande folket". En slags "nationell" "socialism". Eller nationalsocialism eller fascism för att gå rakt på sak. Precis det som skett i stora delar av världen de senaste 10 – 15 åren inklusive i Sverige där SD gjort inbrytningar i så gott som alla politiska frågor inte minst de tyngsta socioekonomiska frågorna om försörjning, jobb och välfärd. De frågor som i en internationell ekonomi per definition är just internationella och som en Ny Vänster måste adressera som just detta. Då ställs vikten av att en Ny Vänster har ritat upp en **Tydlig** internationell global kartbild på sin spets. När de högerextrema problemformulerar mot eller vad som uppfattas vara den lokala nationella överklassen så måste en Ny Vänsters narrativ och problemformulering vara glasklart och övertydligt för att behålla initiativet. **Att vi inte slåss mot endast en nationell överklass utan en global överklass.** Att det inte räcker med att sätta press på eller få bort den nationella överklassen då det är den globala överklassen som styr och tvingar stater till lydnad. I första hand med ekonomiska styrmedel som ser till att förstärka ekonomisk oro, misär och kaos om inte deras direktiv följs. Som de systematiskt gjort med många länder i tredje världen genom historien och som de i början av 10-talet gjorde i Europa med Grekland. Om inte dessa konfliktlinjer stakas ut och adresseras av Vänstern öppnar det istället upp för de högerextrema. Om det inte hjälper med en stark Vänster som lovar guld och gröna skogar för att man sätter press uppåt utan svaret endast blir mer misär och kaos uppstår en logik att istället välja de högerextrema som erbjuder "lösningar" på just de trygghetsproblem den sociala oron skapar och som Vänstern ges skulden för. Och om Vänstern/arbetarklassen skulle lyckas ta över makten i ett enskilt land så dröjer det inte många månader innan revolutionsrynan lägger sig när den globala överklassens hela maskineri ser till att ekonomin snabbt slås sönder i bitar så att människor inte längre kan klara försörjning och överlevnad på grund av blockerade finanser, handelsblockader och tullhinder, chockprishöjningar, matvaruproblem, chockinflation, valutakaos, räntechocker med mera och så är marken sen krattad för ett högerextremt/konservativt/liberalt kapitalistiskt styre igen. **Poängen är att en Ny Vänster måste vara Glasklar och Övertydlig med att det helt enkelt inte räcker med en folklig resning i ett enskilt land. Att socialism i ett land är en omöjlighet i en global ekonomi styrd av en global överklass.** Och att de högerextrema med sin splittrande nationalism därför är den globala överklassens försvarare och helt enkelt inte är något trovärdigt alternativ för arbetarklassen. Det ska med andra ord inte finnas en enda arbetare kvar som röstar på de högerextrema i tron att de utgör någon form av verklig opposition mot överklassen.

Social, retorisk och moralisk kod – att bottna känslomässigt

Enkel grundläggande psykologi säger att om du vill prata till och nå en annan människa måste du

möta upp den personen där hon eller han **befinner** sig. Såväl rent fysiskt och tekniskt som psykologiskt, socialt, idéologiskt, känslomässigt, moraliskt, språkligt som retoriskt. Att som SD utifrån alla dessa faktorer till exempel göra reklam på motorsport-arenor på landsbygden är till exempel troligtvis ett bättre sätt att nå vanligt folk på landsbygden än att som ”vänster” göra det utan att ta hänsyn till någon av dessa faktorer och istället göra reklam för sig själv på kulturarenor i Stockholms innerstad. Att möta vanligt folk med en ”antirasistisk” problemformulering från eller vad som uppfattas vara en liberal övre medelklass-bubbla ger troligtvis också en moralisk, känslomässig, retorisk och politisk effekt som hänger ihop med det. Att som ”antirasist” bli ”skrämd” av ”ondskan” eller ”hatet” signalerar troligtvis snarare ”elitens” rädsla som förlorare än arbetarklassens styrka som vinnare och blir troligtvis endast en självuppfyllande profetia. En psykologisk bekräftelse, signal och kod till potentiella högerextrema/fascistiska väljare vad som är över och under och att de är rätt ute. Likaså postmoderna akademiska begrepp eller vänsterteoretiskt nyspråk. Om än en vansklig fråga då språket, inklusive det politiska språket, förstås inte är statiskt och arbetarklassen som sagt är brokig och innefattar stora språkliga och kulturella skillnader när det gäller till exempel referensramar så innehåller allt språk en social kod som signalerar att det kommer och/eller uppfattas komma från ovan eller något som kommer och/eller uppfattas komma underifrån.

Ett nytt enkelt grundläggande narrativ ger istället en Ny Vänster möjlighet att ta över den moraliska, känslomässiga och retoriska resonansbotten som de högerextrema nu parasiterar på. **Det räcker inte med bara hjärna eller bara hjärta, det måste vara både och.** Den känslomässiga resonansbotten som har sin grund i den mest grundläggande mänskliga moralen – rättvisemoralen. Den moral som är avgörande som drivkraft för politisk handling. **Den känslomässiga resonansbotten det innebär att vara den som kommer underifrån och slår uppåt.** Rent retoriskt handlar det om att anlägga ett tonläge och en hållning som förmedlar just detta. Och som förmedlar den självsäkerhet och styrka det ger att **bottna i** och **lita** på sina idéer. Ett lugnt, enkelt och tydligt tonläge baserat på enkla och tydliga argument. Då behövs inget kompenserande högt, skrikigt och osäkert tonläge associerat till att vara en pressad och trängd ”antirasist”. Med ett nytt enkelt grundläggande narrativ som bas kan vi sen utifrån taktiska överväganden lägga på ett mer rikt och laddat känslospråk som till exempel levandegör vad det innebär att vara högerextremist och SD:are med rättvisemoraliskt kodade ord som snabbt, direkt och effektivt trycker in SD i det hörn där de blir som mest obekväma, där de allra minst vill vara och som är svårast för dem att ta sig ur – men där de hör hemma eftersom det är sant – som de **fega och ryggradslösa splittrare och den globala överklassens försvarare de är. På så sätt vänder vi upp och ned på ”debatten” och låter de högerextrema vara de som blir pressade, trängda, skrikiga och osäkra.** De som ställer grannar och arbetskamrater och vanligt folk mot varandra. De som är sådana **ynkryggar** att man slickar uppåt samtidigt som man sparkar åt sidan eller neråt. De som hjälper överklassen med den äldsta av härskartekniker, att härska genom att söndra, och därmed per definition är överklassens försvarare. De som saknar rättvisemoral. De som är **överklassens allra duktigaste idioter.** Och så vidare. Ett narrativ, en problemformulering, en adressering och en retorik från Vänster som skapar en helt annan känsla att bottna i och att attackera dem med. **Ett narrativ, en problemformulering, en adressering och en retorik som omkodar hela den politiska debatten.** Istället för att låta de högerextrema parasitera på den grundläggande rättvisemoralen så måste en Ny Vänster nu ta tillbaka den till den Vänster som ägt den från början. Istället för att låta SD utnyttja den grundläggande vertikala dynamiken mellan över och under så måste en Ny Vänster göra det. En Ny Vänster som då har kommit långt bort från en moraliserande ”antirasism” från ovan, från en liberal ”bubbla” och ”elit”. En Ny Vänster som istället pratar om krass materiell egen nytta för **hela** arbetarklassen. Och inte minst viktigt, en Ny Vänster som pratar om krass materiell egen nytta – **även** – för den ”vita” inhemska delen av arbetarklassen. **Även** för de som tidigare lagt eller nu överväger att lägga sin röst på SD.

En Ny integrerad kamp

– mot högerextremismen och fascismen

– mot liberalismen

– mot kapitalismen

Sammantaget så gör ett nytt grundläggande narrativ, en ny ny grundläggande problemformulering att en Ny Vänster kan stå upp när vi blir angripna och istället bli de som angriper. De som tar över narrativet och problemformuleringsprivilegiet i sakfråga efter sakfråga. Ett narrativ och en problemformulering som har sin grund i förståelsen av högerextremisternas funktion som splittrare i den globala klasskampen. **Då blir kampen mot högerextremismen/fascismen inget som bedrivs separat tillsammans med liberalerna utan tvärtom en kamp Mot liberalerna och vi slår automatiskt två flugor i en smäll.** Vi tar itu med högerextremisterna/fascisterna genom att påvisa vilken roll de har i relation till den globala överklassen samtidigt som vi automatiskt kommer in på grundproblemet med den krisande globala kapitalismen. **Kampen mot högerextremism och fascism blir då inte längre en separat enfråga för sig själv utan en integrerad del i den socialistiska kampen.**

Att binda ihop olika plan och nivåer

Med vårt nya grundläggande narrativ och vår nya grundläggande problemformulering har vi skapat ett vapen som fungerar lika bra oavsett om det är liberaler eller högerextremister/fascister som är våra motståndare. Ett narrativ och en problemformulering som också gör det möjligt att sortera i och ge komplexa och sammansatta frågor rätt proportioner och nyanser vilket är avgörande för att vara trovärdig vilket i sin tur är avgörande för att kunna manövrera politiskt. Vad som är orsak och verkan? Vad som är problem och vad som är symptom på problemet? Ett narrativ som kan adressera och binda ihop olika frågor på olika plan. Från våra arbetsplatser och bostadsområden över kommunal, regional och nationell statlig nivå till internationell nivå och världspolitik. Ett narrativ och en problemformulering som gör att vi kan sortera i och koppla ihop till synes osammanhängande dagsaktuella vardagsfrågor. Frågor som idag ständigt framställs som om de inte har något med varandra att göra. "Sakfrågor" som görs till små bubblor där i bästa fall någon eller några startar mindre begränsade kamper mot symptomen på problemet under en kortare period men där de ansvariga, orsaken och själva problemet, finns oåtkomliga högre upp i hierarkin på ett plan som inte går att komma åt för små intressegrupper och mindre opinioner. Ansvariga och problem som tjänar på att hålla sig dolda och oåtkomliga. Det är till exempel ingen slump att mottot för Sveriges i särklass mäktigaste överklassfamilj – familjen Wallenberg – alltid varit "att verka utan att synas". "Frågor" som brukar sluta med att endast några få eldsjälar orkar driva "frågan" vidare medan de andra tröttnar och ger upp. Till exempel alla de mindre kamper som bedrivs av anställda och patienter inom sjukvården. Kamper där de drivande i värsta fall bara blir desillusionerade och bittra. Det är i sådana vatten liberaler och högerextremister sen fiskar när de kommer med sina "lösningar" där vanligt folk på ett eller annat sätt alltid ställs mot varandra. Till exempel när SD försöker lansera sig som "det nya sjukvårdspartiet".

En enda stor gemensam konfliktlinje

Vad vi måste göra är precis tvärtom. För att kunna lösa alla olika mindre problem och "sakfrågor" på lokal nivå måste vi binda ihop dessa med den stora övergripande konfliktlinjen. Och för att synliggöra den stora övergripande konfliktlinjen måste vi **zooma ut** perspektivet. Vi måste rada upp

alla ”små” frågor bredvid varandra. Från den lokala nivån – arbete, arbetslöshet, vård, skola, omsorg, boende, segregation, kriminalitet, otrygghet, sociala problem, det lokala övervakningssamhället, lokalt extremväder med mera över den nationella nivån – privatiseringar, överklassens styr och ersättningssystem som NPM(New Public Management), statens roll, utdöda ekosystem med mera – till den internationella nivån – till de multinationella storbolagens enorma makt och till dess ägare – till den globala överklassen – till den internationella konkurrensen, den globala arbetsdelningen, arbetslösheten, den globala klimat och miljöförstörelsen, krigen, migrationen med mera. **Bara genom att börja prata om hur lokala vardagsproblem i Sverige hänger ihop med de nationella och internationella nivåerna som en del i en internationell global klasskonflikt och tvärtom kan saker börja förändras i grunden.** Ofta är det inte heller så långt mellan de olika nivåerna som det kan verka. Till exempel mellan de senaste årens ekonomiska kris för vanliga arbetare i Sveriges arbetarområden som knappt eller inte alls klarar sin försörjning till månadens slut och de enorma vinsterna hos storbolagen, bankerna och de svenska representanterna för den globala överklassen i Sveriges överklassområden. Till exempel mellan de senaste årens så kallade ”inflation” inte minst matprishöjningarna och vinstinflationen hos de stora matjättebolagen ICA, Axfood och Coop. Till exempel mellan skattesänkningarna, RUT – bidragen för de rika, de statliga företagsstöden(till exempel under pandemin) till storbolagen och deras ägare – och den ständiga ekonomiska slakt som pågår inom sjukvården, omsorgen, skolan, kollektivtrafiken och i stort sett allt som är bra för vanligt folk. Till exempel mellan liggsåren och vanvården på det lokala äldreboendet till de stora risk-kapitalbolagen Attendo och Vardaga med flera och deras överfulla Schweiziska bankkonton. Eller mellan utarmningen och privatiseringarna av centrumanläggningar och våra offentliga rum till vinsterna hos de stora fastighetsbolagen. Eller mellan dödspatrullerna och folkfördrivarna i Afrika, Lundin Oil och lyxvillorna i Danderyd. Eller mellan Hennes & Mauritz och dess stenrika svenska ägare och slavfabrikerna i Bangladesh och Etiopien. Eller mellan det simpla skattesmitarbolaget Microsoft och de skattemiljarder svenska kommuner och regioner år efter år betalar för att använda deras operativsystem. Eller mellan det feodalkapitalistiska jättebolaget Amazon och dess aggressiva krig mot småföretagare, dess antifackliga och arbetarfientliga politik och ambition att ta över hela världen, till arbetarna på deras lager i Eskilstuna som inte får gå på toaletten när de behöver. Eller mellan världens rikaste man/fascistledaren Elon Musk och attackerna på den svenska fackföreningsrörelsen i Teslakonflikten. Eller mellan svenska storbanker som Nordea och svenska AP-fonder som investerat i det sydkoreanska stålbolaget Posco som är kompis med den Burmesiska folkslaktarmén. Eller mellan chokladen från Marabou och den ryska fascistiska statens slakt av hundratusentals Ukrainare. Och så vidare och så vidare. **Sammantaget, genom att ställa upp frågorna och konflikterna på samma sätt bredvid varandra kan en Ny internationell Vänster skapa ett narrativ som kan användas som en visuell politisk trätt genom vilken alla frågor kan länkas, kanaliseras och adresseras i samma riktning.** Från den komplexitet av problem vanligt folk i Sverige och runtom i världen har, till hur dessa problem går upp och in i varandra för att sen smälta av till **en enda stor gemensam konfliktlinje – den globala arbetarklassen mot den globala överklassen.**

Ingenting enar folk så bra som en gemensam motståndare

I en värld där en ständig ekonomisk ”kris” sköljer runt jorden och hela nationer och världsdelar och dess befolkningar spelas ut mot varandra synliggör vårt nya grundläggande narrativ istället det som **förenar** oss. Vilka likheter vi lever under. Vad vi har gemensamt. Vilka gemensamma och liknande livsvillkor vi har. Och i den mån vi inte har det – **att vi alla ändå lever under en global överklass.** Och ja, **det finns inte något som enar människor så bra som en gemensam motståndare.** Och inte som något retoriskt trick, utan för att det är så världen ser ut. Och nej det handlar inte om att alla måste tycka om varandra. Det handlar om att det ligger i den stora majoritetens krassa materiella egenintresse att hålla ihop då det krävs en kritisk massa av människor för att få vår gemensamma motståndare på fall. **Det är detta liberalerna, de konservativa, de högerextrema och fascisterna är livrädda för. Att vi ska få syn på varandra.** Att det inte är långt mellan oss

själva i Sverige och våra grannländer i Norden, eller Baltikum eller övriga Europa. Att det inte är långt mellan Nord och Syd och mellan Öst och Väst. Att det inte är långt mellan oss själva och vanligt folk i Ukraina, Palestina, Arabvärlden, Kina, Indien eller Bangladesh, Ryssland eller USA, Sydafrika, Kongo, Sudan, Chile eller Brasilien, och så vidare. Att vi ska få syn på **hela världen**. Att vi ska få syn på den stora bilden. **Att vi ska få syn på oss själva som en internationell global klass.** Med ett nytt internationellt grundläggande narrativ som inte enbart enar oss geografiskt utan **även i tid vilket ger oss möjlighet att uppnå den avgörande samtidigheten.** En folklig resning i ett land ena året är lätt att parera för överklassen i väntan på att krisen skickas vidare till något annat land året därpå. **Folkliga resningar i flera länder och på flera kontinenter samtidigt är något helt annat.**

Att vara människa – att samarbeta

Poängen är också att en Ny Internationell Vänster inte kommer med högtravande teser eller rigida dogmer. Inte heller i första hand ett politiskt program. Utan en **enkel** grundläggande **princip** som fungerar på alla olika plan samtidigt. En princip som är **anpassningsbar** till i stort sett alla lokala livsvillkor och frågor samtidigt som den på grund av sin enkelhet hela tiden synliggör den globala vertikala konfliktlinjen och färdriktningen. En politisk strategisk och taktisk kompass. En kompass som säger att det är lika viktigt att hålla ihop och motverka splittring inom arbetarklassen lokalt, mellan kollegor på jobbet eller grannar i bostadsområdet, som på en internationell global nivå mellan vanligt folk i olika länder och på olika kontinenter. Ett narrativ och en problemformulering som kan fungera som en minsta gemensam nämnare att hela tiden falla tillbaka på vilket gör att den kontinuitet och spridning av den som behövs för att bryta igenom den brunblå floden av skit kan uppnås samtidigt som den kan integreras med lika många lokala och specifika narrativ och problemformuleringar som det finns problem utan att bli urvattnad eller ett redskap för nya pampar, överklasser och eliter då det är det vertikala perspektivet – vad som är över och under – som är centralt. Ett narrativ och en problemformulering som sätter den antikapitalistiska och socialistiska dynamiken i rörelse. **Ett attraktivt och positivt narrativ som tar sin utgångspunkt i kärnan av vad det är att vara människa. Att göra saker tillsammans. Att hålla ihop. Att samarbeta.**

En ny bred Vänster – en ny Tydlig rågång mot liberalismen – en ny Vänsterdynamik

Som en **minsta gemensam nämnare** öppnar narrativet och problemformuleringen också upp för att olika delar av den Vänster som redan finns ska kunna ta den till sig oavsett var på Vänsterskalan man står så länge man omfamnar en grundläggande klassanalys av samhället. Oavsett om man är Vänsterpartist, socialdemokrat, LO-ansluten, frihetlig socialist, syndikalist, rådsocialist eller någon annan form av antiauktoritär socialist. Eller helt enkelt bara har hjärtat till Vänster och är en del av den breda allmänVänstern. Även den mest reformistiska socialdemokrat bör kunna ställa upp på att det är bra att vanliga människor håller ihop och att det är ett visst problem med de multinationella storbolagen och det globala klass-samhället. En Ny bred Vänster med ett gemensamt narrativ där sen olika delar – partier, fackföreningar, organisationer, medier, opinionsbildare, aktivistgrupper med flera ner till var och en av oss som individ kan komplettera på sitt eget sätt. En Ny bred Vänster som kan ge ”interna” skiljaktigheter rätt proportioner. Som inte låter träden skymma sikten för skogen. Som inser att de ”egna” frågorna, den lilla bilden är beroende av utvecklingen för den stora bilden, för hela Vänstern. En Ny bred Vänster som ser och börjar **spela** med den politiska dynamiken. Som inser nödvändigheten av att uppnå en kritisk massa av röster i opinionen och som inser fördelen med ett gemensamt grundläggande narrativ, en gemensam grundläggande problemformulering, **oavsett** om det är uttalat eller inte. En Ny bred Vänster som inser nödvändigheten av ett enkelt grundläggande narrativ i det kritiska läge Vänstern nu befinner sig i. Just det som varit grunden för SD:s och hela den högerextrema rörelsens framgång sen 35 år tillbaka med sitt misstänkliggörande av invandrare och nationalismen.

För nej det räcker inte att säga samma sak några enstaka gånger. Det räcker inte med enstaka röster. Det räcker inte med enstaka kampanjer. **Istället måste samma sak sägas, pumpas ut och hamras in om och om och om igen. År efter år efter år.** Självklart är själva energin i att säga något nytt viktig och avgörande i opinionsbildning men det finns inga genvägar. Det finns bara hårt jobb och ett målmedvetet arbete steg för steg. Det måste som sagt finnas både hjärta och hjärna. Med en sådan inställning undviks tillfälliga dagslände-kampanjer och energitapp när det inte går så snabbt som man önskar. Bättre då att bli glatt överraskad när det gör det. När frågan börjar få ett eget liv. När dynamiken sätter in på allvar. När hela det politiska narrativet och problemformuleringsprivilegiet är inom räckhåll. **En förutsättning för detta är den ömsesidiga respekt gentemot varandra som Vänstern historiskt har haft, speciellt när det gäller kampen mot högerextremism och fascism. Samtidigt bygger det på att man säger upp det uttalade eller outtalade kontraktet med och respekten gentemot liberalismen. Att det upprättas en mycket Tydlig rågång mellan en Ny bred Vänster och liberalismen.** En rågång där det på vänster-höger skalan i nuläget tycks gå en linje rakt genom det Socialdemokratiska partiet precis till vänster om högersossarna. Där de högersossar som helt saknar klassperspektiv måste angripas som de liberaler de är. Precis som de liberala "antirasister" och andra intersektionella som också utger sig för att vara eller uppfattas vara någon form av "vänster". Som sagt, det finns poänger med liberalismen men varför låta liberaler som kallar sig "vänster" misskreditera den riktiga Vänstern? **Om Vänstern ska ha minsta förutsättning att fånga upp och kanalisera det missnöje med liberalismen som bara växer och växer så måste det bli mycket Tydligt och klart vem som är vem och vad som är vad. Den som fortfarande inte förstått poängen med det behöver läsa om denna text från början.** Det är endast så en Ny bred Vänster kan utvecklas. En Ny bred Vänster som överger invanda interna konflikter och låsta positioner och som lyfter sig över det – till något större. En Ny Större Vänster som låter de politiska skiljaktigheter som ändå finns bli till en del i en ömsesidig, konstruktiv och positiv politisk diskussion med rimliga proportioner till helheten.

Exempel på när Vänsterdynamiken satts i rörelse de senaste 25 åren

De tillfällen under de senaste åren då vänstergrupper, vänsterpartier och vänsterrörelser har lyckats skapa en större folklig opinion så har det också varit just när man skapat ett narrativ kring den vertikala samhällsdimensionen, kring klassdimensionen. Till exempel den, om än lilla, vänstervåg som uppstod runt sekelskiftet och som manifesterades med en rad stora toppmötesprotester runt om i världen samt egna alternativa möten och konferenser som började hållas runt om i världen under parollen "en annan värld är möjlig". I vissa fall behövdes det inte mycket mer än just det – att någon **Tydligt** började adressera frågorna **från ett Vänsterhåll** – Mot Kapitalismen och de multinationella storbolagen för att liberalerna skulle bli upprörda och ett konfliktperspektiv skapades. Något som i sin tur skapade en tydlig position och konflikt mot liberalismen som i sin tur skapade mer intresse för Vänstern som i sin tur skapade en positiv dynamisk spiral. Något som även om det i mycket var ett mediefenomen och inte hann få något större folkligt genomslag ändå var ett exempel på betydelsen av det vertikala perspektivet. Om det då hade funnits just en bred större Vänster som fortsatt skapa ett narrativ kring dessa ekonomisk-politiska frågor så hade läget garanterat varit ett annat idag. Så skedde inte. Istället kom 11/9-2001 mycket lägligt för alla blåbruna och liberala krafter och skapade en helt ny värld och ett helt annat samhälls, media och opinionsklimat att verka i. Med en vänster som inte förmådde adressera den islamistiska terrorn och än mindre förmådde integrera denna fråga med andra frågor. Det gjorde att man ej förmådde fortsätta att adressera den vertikala dynamik som tidigare hade skapat spänning och dragit in folk i rörelsen. En vänster som istället gick in i frågan om "kriget mot terrorismen" utifrån ett "Mänskliga rättigheter" – perspektiv eller utifrån en kritik mot USA som världspolis. En fråga svår att relatera till vardagsproblem och en fråga av mer moralisk och juridisk karaktär för en allt mindre skara specialintresserade oavsett om de var liberala humanister eller "antiimperialistisk" vänster. Ett annat exempel några år senare är Occupy-rörelsen runt om i världen. Som på vissa håll som i Sverige helt misslyckades medan den

på andra håll inte minst i USA om inte tog över så åtminstone tog upp kampen om narrativet med den högerextrema/konservativa Tea-party rörelsen, föregångaren till dagens Trump/MAGA – rörelse. Och på 10-talet den arabiska våren där hela den vertikala dynamiken också var i rörelse med en stor bred genuint folklig rörelse, om än mest med liberala förtecken, i opposition mot en konservativ eller högerextrem överklass med internationella kontakter. En konservativ eller högerextrem överklass som med militärens hjälp i land efter land slog ned protesterna för att sen ta över dynamiken till sin egen planhalva igen. Och de Vänstervindar som under 10-talet blåste i Sydeuropa inte minst i Grekland och Spanien men även Portugal. Vänstervindar som den europeiska överklassen sen försökt utmanövrera med ekonomiska styrmedel. Och de Vänstervindar som blåst i USA de senaste åren med senator Bernie Sanders som frontfigur som kallat sig själv socialist och som nu delvis blåser igen som med till exempel Mamdani i New York. Och de relativa framgångarna de senaste åren för Vänsterkandidater till vänster om den av högersossar havererade europeiska socialdemokratin till exempel Corbyn i Storbritanien samt den franska Vänstern som intagit ett **Tydligt** konfliktperspektiv mot **både** den liberala mitten och de högerextrema. Eller den nystartade och framgångsrika youtube-kanalen "Garys Economics" i Storbritanien som driver kampanjen Tax the Rich. **Framgångar som alla i grunden kommit sig av en Vänster som på ett Tydligt sätt skapat narrativ kring och problemformulerat, adresserat och spelat med den vertikala klassdimensionen.**

Kapitalismen – The Big Other – En ekvation som inte går ihop – Ett Nytt globalt Vi – En Ny global antikapitalism

Ett problem med till exempel toppmötesprotesterna kring sekelskiftet och Occupyrörelsen var att de strategiskt riktigt siktade mot toppen – den mäktigaste och rikaste procenten – men hade svårt att binda ihop denna "fråga" och denna elit med det lokala samhället, de lokala frågorna och allt däremellan. Det fanns inget enkelt grundläggande narrativ, ingen enkel grundläggande problemformulering, som **var tillräckligt allomfattande och dynamisk för att kunna binda ihop olika "frågor" på olika plan** – lokalt, nationellt och internationellt – **och som samtidigt, och av helt avgörande betydelse – hade vapnet mot de högerextrema och fascisterna integrerat i sig.**

Med vårt nya grundläggande narrativ, vår nya grundläggande problemformulering har vi det och kan lätt och smidigt binda ihop olika frågor oavsett vilken karaktär de har. Och koppla dem till samhällets materiella bas. Till den materiella bas som inkluderar och länkar ihop hela den globala arbetarklassen med varandra. Till den struktur som binder ihop störst antal människor på planeten. Till den internationella globala ekonomin. Till den internationella globala kapitalism som kräver ständig expansion och ständig "tillväxt". Såväl geografiskt, materiellt, socialt som immateriellt. En expansion som tidigare lösts genom ständigt nya länder och områden att expandera i. Ständigt nya råvaror och naturresurser att exploatera runtom i världen. Ständigt nya krig att starta för att få kontroll över dessa råvaror och naturresurser. Ständigt nya grupper av människor att exploatera. Ständigt nya människor att tvinga från landsbygd och jordbruk till städernas reservarméer av arbetare för att konkurrera med varandra. Ständigt nya "marknader" att öppna upp för en ständigt ökad produktion och konsumtion. Ständigt nya privatiseringar av det offentliga och allmänna, om det så är naturresurser, vattentillgångar, vård, skola och omsorg, våra städer, vetenskap, DNA eller internet.

The Big Other

Inte minst genom den sen ca 25 år tillbaka tekniska, industriella, ekonomiska, sociala och politiska övervakningsrevolution som pågår genom i första hand de stora "tech"/övervakningsbolagen och den globala överklass som äger dessa som har gjort **information till den nya oljan – All Information om Allt**. En teknisk, ekonomisk, social och politisk revolution från den globala överklassen som skapat en ny form av feodalkapitalism eller övervakningskapitalism. En kapitalism som inte längre bara exploaterar oss som arbetskraft utan – även exploaterar och exproprierar All

information om oss Alla på Alla plan – beteende, behov, tankar, kroppar, våra kroppars inre, ja All information om oss både som individer och som sociala varelser i relation till varandra. Bibliska mängder information att samla in, lagra och processa i bolagens maskiner för att sen skickas tillbaka samma väg för beteendekontroll och beteendemodifiering som i sin tur genererar än mer information att processa och återigen skicka tillbaka som beteendemodifiering. Allt på uppdrag av den globala överklass som äger bolagen. Som under sig har ett ytterst litet globalt prästerskap som är de enda som har kunskapen om hur maskinerna fungerar. Med målet att att koppla ihop allt och alla – att genom sakernas och kropparnas internet – utifrån behaviouristiska och sociala statistiska och matematiska modeller i förväg uppnå total visshet om Allt – att skapa en vetenskap som kan se in i framtiden och därför innebär total makt. En helt ny typ av totalitär makt – **instrumentarism** – baserad på sensorernas och maskinernas själva funktion och arkitektur som den amerikanska författaren **Shoshana Zuboff** (Övervakningskapitalismen 2019) kallar **The Big Other**. Det är i detta perspektiv som de nya ”smarta städer” som redan byggts i Kina och som den globala överklassen och ”tech”/övervaknings – bolagen i USA, Ryssland, Isreal, Saudiarabien, Förenade arabemiraten med flera nu vill bygga ska ses. Det är i detta perspektiv som den moderna internationella fascismen med alla Musk:s som drar i trådarna världen runt nu måste ses som ett redskap för att genomföra denna revolution utan att världens folk ska förstå vad som egentligen händer för att de är fullt upptagna med att titta på gulliga djur på Tiktok, lyssna på poddar om och utkämpa kulturkrig eller döda varandra i nationalismens eller religionens namn.

Den globala kapitalismen – en ekvation som inte går ihop

Sammantaget ett system som ibland rasat här och var men där just den ständiga expansionen fått ekvationen att till slut ändå gå ihop. Som gjort att systemet består. Det som nu förändras är att det finns allt mindre geografiskt utrymme kvar att expandera på. Allt mindre yta kvar på jorden att exploatera, allt mindre råvaror och naturresurser kvar och beroende på graden av klasskamp allt mindre utrymme att exploatera människor på. Om inte annat på marginalen. Den marginal som är så viktig då systemet inte nöjer sig med en linjär expansion utan kräver en exponentiell sådan för att inte krascha. Som gör att ekvationen med tiden blir allt svårare att få att gå ihop. Men som systemet hela tiden försökt hantera och parera med perioder av ökad utsugning av arbetarklassen som kommit att kallas ”kriser”. Krisvågor som kommit och gått och sköljt runt jorden flera gånger om genom historien men som nu fått formen av en ständig och permanent global kris. Vilket hänger samman med att graden av internationell förbindelse, graden av integration och graden av komplexitet hela tiden ökar. Det som igår kunde vara en isolerad kris i en del av världen blir idag en kris i hela världen. Till det en finansiell överbyggnad med enorma och ständiga kapitalförflyttningar, avregleringar, Hedgefonder, banker, lånebubblor och skuldsättning, valuta och penningpolitik, bostadsbubblor, finansvalpar, börsrobotar, skatteparadis, Panamabolag, aggressiv skatteplanering, hemliga bankkonton, korruption, penningtvätt med mera på en gräskala till vad som längst ut på skalan är en allt större del renodlad organiserad brottslighet. I en genomkorrupt värld styrd av den multipolära internationella fascismen flyter allt detta till slut samman där den grundläggande principen är att makt och rikedom i slutändan hela tiden omfördelas från det allmänna till det privata. Från den globala arbetarklassen till en allt mindre och mindre elit – den globala överklassen. Dag ut och dag in. 365 dagar om året. År efter år. Nu i en allt snabbare och snabbare takt i form av en teknisk, social, ekonomisk och politisk revolution från ovan. Från i första hand de feodala hydrorna till jättebolag inom Big”tech”/surveillance och Big Oil. Samtidigt en ekvation med en rad inre motsägelser som inte går ihop. En ekvation som redan står på mycket stort minus med tanke på det dagliga mänskliga lidandet världen runt och med tanke på att jordens klimat och ekologiska system och därmed de resurser vi är **ekonomiskt** beroende av snart är helt utplånade. För nej det går som sagt inte att äta pengar eller ettor och nollor. Den sociala oron är stor och växer och läget är akut. Samtidigt som den globala överklassen är mäktigare och rikare än någonsin. **Samtidigt är det just detta – själva Kapitalismen som system – som är den gemensamma ”fråga” som har som störst potential att synliggöra oss – den globala arbetarklassen – för varandra. Och som har som störst potential att skapa ett nytt**

grundläggande narrativ som kan mobilisera en ny offensiv internationell Antikapitalism och en ny offensiv internationell Vänster. Att de feodala jättebolagen, den globala överklassen och dess försvarare vill att vi ständigt, varje dag, varje timme, 365 dagar om året och överallt på jorden ska exploateras av systemet – men aldrig prata om det – blir då logiskt.

En Ny Vänster – i valrörelsen – i den svenska vardagen – som tar över hela den politiska debatten

En global kapitalism vars konfliktlinjer går rakt in i ”svensk” ekonomi och rakt in i ”svenska” företag och rakt in på svenska arbetsplatser. En global kapitalism vars konfliktlinjer går rakt in i svenska bostadsområden och svenska hem. En global kapitalism som skär rakt in i det svenska samhället och den svenska välfärden. En global kapitalism som skär rakt in i den svenska staten, svenska regioner och svenska kommuner. Globala konfliktlinjer som skär rakt in i svenska vardags”frågor” som försörjning, arbete, arbetslöshet, löner, skatter och basbehov som klimat, miljö, livsmedel, energi, bostäder, välfärd, trygghet med mera. **Konfliktlinjer som nu måste Tydliggöras, länkas ihop och adresseras med hjälp av vår nya internationella kartbild och vårt nya grundläggande narrativ.** En kartbild och ett narrativ som adresserar att den globala överklassen sedan länge brutit med nationalstaten vilket gör att vi alla egentligen redan lever i samma kapitalistiska nation, i samma kapitalistiska stat, under samma globala överklass – bara att vi inte förstått det. Och precis som arbetare lokalt, regionalt och på nationell nivå tidigare i historien började prata med varandra, samarbeta och organisera sig måste nu arbetare i olika delar av världen göra det. **Precis som arbetare i olika delar av Sverige tidigare i historien började prata om och skapa narrativ kring och problemformulera de svenska kapitalisterna och att man tjänade på att hålla ihop mot den svenska överklassen måste nu arbetare i olika delar av världen börja prata om de globala kapitalisterna och att vi tjänar på att hålla ihop mot den globala överklassen.** Och förutsättningarna för det ökar för varje dag på grund av den globala överklassens allt större makt och rikedom och de därmed allt mer likartade levnadsvillkoren för oss arbetare runt om i världen i kombination med att de får allt svårare att dölja att de agerar som just en global överklass. Inte minst om vi börjar prata om det.

Nätet och sociala medier – prioritet nr 1

En Ny Vänster som tar initiativet. **En Ny Folklig Vänster som både zoomar ut och blir mer jordnära – samtidigt.** En Ny Vänster som kopplar ihop vårt nya grundläggande narrativ med konkreta förslag på lösningar på konkreta problem. En Ny Vänster som mobiliserar för att skapa en Ny rörelse. Som uppfinner nya kreativa sätt att organisera sig. Som bygger upp och skapar Nya internationella kontakter och allianser. Som inser att vi lever i ett av AI och enorm datorkraft drivet informationskrig där den globala överklassen och deras högerextrema och fascistiska försvarare nu har skapat en brun global propagandaflod av skit som dränker allt och alla. En Ny Vänster som börjar använda vårt nya grundläggande narrativ som ett vapen mot denna bruna globala flod av skit. Som börjar använda vårt nya grundläggande narrativ för att skapa en ny och ännu större global flod – från Vänster. En Ny Vänster som tar över gamla befintliga medier. Som skapar nya medier. Som bryter igenom filterbubblor. Som möter upp folk där de befinner sig såväl politiskt/socialt/ekonomiskt som fysiskt/tekniskt det vill säga inte minst i våra telefoner. En Ny Vänster som använder vårt nya grundläggande narrativ som strategisk minimiplattform och utöver det tar nya kreativa initiativ för massmobilisering som är integrerade med den sociala och tekniska utvecklingen. Att säga att det är på nätet som kampen står är förstås att slå in öppna dörrar men med tanke på den låga prioritet det fortfarande har inom stora delar av dagens vänster så måste det sägas igen och igen och igen: **Att satsa resurser i form av arbete, tid och pengar på nätet som arena måste nu vara en Ny Vänsters prioritet nummer Ett.** Och precis som högerextremismen och fascismen gjort måste en Ny bred Vänster också bygga upp en organiserad ”armé av nätkrigare” där vi alla måste ingå eller bidra på något sätt om vi menar minsta allvar. Vikten av vad vi alla kan göra

rakt av på en gång i närmsta kommentarsfält ska inte underskattas.

Ingen kommer göra jobbet åt oss – Vi måste göra det själva

Sammantaget kan de enstaka Vänsterröster som nu hörs inte dra hela lasset. Överhuvudtaget håller det inte med enstaka eldsjälar som till slut bara bränner ut sig. Utgångspunkten får aldrig bli att det finns ”andra som gör jobbet”. Grundinställningen måste vara att inga outslitbara eldsjälar, aktivister, politiker, fackombud, medier och så vidare kommer göra jobbet åt oss. **Vi vanligt folk – den breda arbetarklassen – måste göra jobbet själva. Alla tillsammans.** Den här texten är en uppmaning till det och om du tycker texten är bra – hjälp till att dela och sprid den. Hjälp till att sprida de tankar och idéer jag tar upp här. Hjälp till att sprida vårt nya grundläggande narrativ. Gå in på kommentarsfälten och ifrågasätt och angrip de högerextrema/fascisterna och liberalerna för den konkurrensens och nationalismens splittring de sår och därmed hjälper den globala överklassen att härska genom att söndra. Skriv egna och dela andras Vänsterinlägg på Instagram, Facebook, X, Tiktok, Bluesky och på alla andra sociala medier som tänkas kan. Sprid, dela och stöd alla Vänstermedier. Starta Nya Vänstermedier. Organisera dig i någon befintlig Vänsterorganisation – där du bor eller i fackförbund på jobbet eller starta nya föreningar och nya organisationer. Prata med familj, släkt, vänner, bekanta, klasskompisar, arbetskamrater och grannar. Skriv gamla hederliga insändare i lokaltidningen. Skänk pengar till organisationer och medier som utgör eller kan bli en del av en Ny Vänster. Bryt din komfortzon. Var kreativ. Handla. Agera. Starta Nya kampanjer om de frågor du tycker är viktiga. Mobilisera. **Och bind alltid ihop det du vill säga och det du gör med vårt nya grundläggande narrativ.**

En Ny Rörelse

Var med och skapa en Ny Rörelse. Var med och skapa en Ny Offensiv Vänster till nästa val. En Ny Vänster som inser att det är skarpt läge – Nu. Som inser att alternativet kan vara ett SD på 20-30 procent och Åkesson som statsminister i September nästa år. En Ny Vänster som istället för ”invandringen” gör valet till en fråga om den globala överklassen. **Var också med och skapa en ny offensiv internationell målinriktad och strategisk Vänster som tänker 5-10 år framåt.** En Ny Vänster som zoomar ut i både tid och rum. En Ny Vänster som sprider energi, mod och opposition mot den globala överklassen och dess försvarare. **En Ny Vänster som sprider ett Nytt Offensivt Internationellt Narrativ från Vänster. En Ny Vänster som skapar en politisk revolution underifrån.**

- **FÖR SAMMANHÅLLNING MOT SPLITTRING**
- **MOT DEN MULTIPOLÄRA FASCISMEN OCH THE BIG OTHER**
- **MOT DEN GLOBALA ÖVERKLASSEN**